

Europeiska unionens officiella tidning

C 349 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

22 december 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2010–2011

Sammanträdena den 9–11 mars 2010

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 131 E, 20.5.2010.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 9 mars 2010

2010/C 349 E/01	Konsumentskydd Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd (2009/2137(INI))	1
2010/C 349 E/02	SOLVIT Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om Solvit (2009/2138(INI))	10
2010/C 349 E/03	Rapport om konkurrenspolitiken Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om rapporten om konkurrenspolitiken 2008 (2009/2173(INI))	16
2010/C 349 E/04	Resultattavlan för den inre marknaden Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om resultattavlan för den inre marknaden (2009/2141(INI))	25

Onsdagen den 10 mars 2010

2010/C 349 E/05	Uppföljning av Europeiska rådets informella möte den 11 februari 2010 Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om EU 2020	30
-----------------	---	----

SV

(forts. på nästa sida)

2010/C 349 E/06	Genomförande av Goldstone-rekommendationerna om Israel/Palestina Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av Goldstone-rekommendationerna om Israel/Palestina	34
2010/C 349 E/07	Situationen för civilsamhället och nationella minoriteter i Vitryssland Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om situationen för det civila samhället och nationella minoriteter i Vitryssland	37
2010/C 349 E/08	Beskattning av finansiella transaktioner Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om skatt på finansiella transaktioner – att få det att fungera	40
2010/C 349 E/09	Det gemensamma eurobetalningsområdet Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa)	43
2010/C 349 E/10	Handelsavtal om åtgärder mot varumärkesförfälskning (Acta) Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om insynen och läget i Acta-förhandlingarna	46
2010/C 349 E/11	Förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om förordningen om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner	49
2010/C 349 E/12	Årlig rapport 2008 om GUSP Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2008, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2009/2057(INI))	51
2010/C 349 E/13	Genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (2009/2198(INI))	63
2010/C 349 E/14	Icke-spridningsfördraget Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om fördraget om icke-spridning av kärnvapen	77
Torsdagen den 11 mars 2010		
2010/C 349 E/15	Kuba Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om situationen för politiska fångar och samvetsfångar i Kuba	82
2010/C 349 E/16	Investera i teknik med låga koldioxidutsläpp Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen)	84
2010/C 349 E/17	Den allvariga naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira och följderna av stormen Xynthia i Europa Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa	88

Tisdagen den 9 mars 2010

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Konsumentskydd

P7_TA(2010)0046

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd (2009/2137(INI))

(2010/C 349 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 Övervakning av den inre marknadens konsekvenser för konsumenten: andra resultattavlan för konsumentmarknaderna (KOM(2009)0025) och kommissionens arbetsdokument "Second Consumer Markets Scoreboard" (SEK(2009)0076),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2009 om tillsyn av konsumentregelverket (KOM(2009)0330),
 - med beaktande av kommissionens rapport av den 2 juli 2009 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) (KOM(2009)0336),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juli 2009 om en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av klagomål och förfrågningar från konsumenter (KOM(2009)0346) och kommissionens tillhörande förslag till rekommendation (SEK(2009)0949),
 - med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 22 september 2009 "Follow up in Retail Financial Services to the Consumer Markets Scoreboard" (SEK(2009)1251),
 - med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 om resultattavlan för konsumentmarknaderna ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0024/2010), och av följande skäl:
- A. Resultattavlan för konsumentmarknaderna (resultattavlan) och resultattavlan för den inre marknaden har som mål att förbättra den inre marknadens funktion. Ett annat mål är att se till att den inre marknaden i högre grad reagerar på medborgarnas förväntningar och problem.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0540.

Tisdagen den 9 mars 2010

- B. I de politiska riktlinjerna för den nya kommissionen efterlyser kommissionsordförande Barroso en mer systematisk och integrerad strategi för att fullborda den inre marknaden, t.ex. genom ett s.k. marknadsövervakningsinitiativ.
- C. EU:s 499 miljoner konsument är mycket viktiga för att den inre marknaden ska fungera effektivt. De har en betydelsefull roll när det gäller att förverkliga Lissabonagendans mål att öka tillväxten, sysselsättningen och konkurrensen. Konsumenternas utgifter genererar nämligen halva EU:s välstånd.
- D. Inom ramen för "EU 2020"-strategin, som ska ersätta Lissabonstrategin, bör det återinföras en konsumentpolitik som tar hänsyn till miljön och som uppmärksammar den inre marknads sociala dimension.
- E. En inre marknad som reagerar effektivt på konsumenternas krav bidrar också till att skapa en mer innovativ och sund ekonomi, eftersom effektiva och flexibla konsumentmarknader på alla ekonomiska områden är drivande krafter bakom konkurrenskraft och medborgarnas välbefinnande.
- F. En väl fungerande inre marknad bör ge konsumenterna ett brett urval av högkvalitativa varor och tjänster till konkurrenskraftiga priser och samtidigt garantera ett gott konsumentskydd.
- G. Det är i sin roll som konsumenter som flertalet EU-medborgare upplever den inre marknaden i vardagen.
- H. Konsumentskyddspolitik blir effektivare om konsumenterna och näringsidkarna känner till sina rättigheter och skyldigheter enligt gällande lagstiftning och om de kan tillämpa dem i sina affärstransaktioner.
- I. Trygga, välinformerade och starka konsumenter är nyckeln till ändamålsenligt fungerande marknader, eftersom sådana konsumenter gynnar leverantörer som arbetar seriöst och på bästa sätt tillgodoser konsumenternas behov.
- J. En aktiv konsumentpolitik skapar välinformerade och starka konsumenter som i sin tur kräver varor och tjänster med god kvalitet och detta kommer att spela en viktig roll för att göra Europeiska unionen globalt konkurrenskraftig, dynamisk och innovativ.
- K. Detaljhandelsmarknaderna, i synnerhet detaljhandelsmarknaderna för tjänster, har blivit mer komplexa. Därför blir det allt svårare för konsumenterna att göra välgrundade val vid köp av varor och tjänster.
- L. En samordnad strategi för konsumentupplysning krävs för att konsumenterna ska kunna känna sig trygga när de utövar sina rättigheter.
- M. Konsumenterna har rätt till ersättning när de drabbas av olagliga metoder, men i verkligheten är det mycket svårt för dem att dra dessa fall inför rätta på grund av de höga kostnaderna, de långa och invecklade förfarandena och riskerna i samband med rättstvister.
- N. Resultattavlan visar att bara fyra av tio konsumenter tycker att det är lätt att lösa tvister med säljarna och leverantörerna genom alternativa tvistlösningsmekanismer och att bara tre av tio tycker att det är lätt att lösa tvister i domstol.
- O. Ungefär hälften av de konsumenter i EU som framför klagomål är inte nöjda med hur klagomålet behandlats, och bara hälften av dem vidtar ytterligare åtgärder.

Tisdagen den 9 mars 2010

- P. Den ekonomiska krisen har ökat trycket på de lågavlönade konsumenter som lägger merparten av sina inkomster på mat och boende. Därför har alltför många konsumenter tvingats överskuldsetta sig.
- Q. Konsumentmarknadernas gränsöverskridande dimension blir snabbt viktigare genom att e-handeln utvecklas, men konsumenterna är fortfarande inte beredda att dra nytta av de fördelar som marknadsintegrationen innebär. Detta beror framför allt på att konsumenterna inte litar på att deras rättigheter skyddas på samma sätt när de handlar utomlands och på att de är osäkra på sin rätt till skadestånd.
- R. En hög nivå på konsumentskyddet i EU är en ofrånkomlig förutsättning för att det utvecklas en gränsöverskridande handel på en inre marknad som tillgodoser konsumenternas behov.
- S. Konsumentmarknadernas ökande gränsöverskridande dimension medför nya utmaningar för tillsynsmyndigheterna, som är bundna av gränserna för domstolarnas behörighet och hämmas av det splittrade regelverket.
- T. Såväl kommissionen som de nationella tillsynsmyndigheterna måste öka sina ansträngningar för att åstadkomma ett gott konsumentskydd och se till att konsumenterna känner sig trygga så att de kan utnyttja alla möjligheter på den inre marknaden.
- U. EU:s konsumentskyddsregler är föga meningsfulla om inte medlemsstaterna införlivar och verkställer dem och ser till att de efterlevs.
- V. När nationell lagstiftning väl har införts bör kommissionen aktivt hjälpa de nationella myndigheterna att tillämpa lagstiftningen på rätt sätt.
- W. I den nuvarande konjunkturedgången är en kraftfull och enhetlig tillsyn desto viktigare, eftersom krisen innebär att konsumenterna blir mer utsatta och eftersom en sämre efterlevnad av regelverket kan leda till större problem för konsumenterna. Tillsynsmyndigheterna kan ställas inför en ökad resursbelastning och måste noga överväga sina prioriteringar och se till att tillsynsverksamheten får så stora effekter som möjligt.
- X. Europaparlamentet och de nationella parlamenten kan aktivt bidra till att konsumentskyddslagstiftningen bättre införlivas och efterlevs genom att fortsätta att bedriva ett nära samarbete.

Inledning

1. Europaparlamentet anser att utnämningen 2007 av en kommissionsledamot med ansvar för konsumentfrågor, som visat prov på starkt personligt engagemang och stor öppenhet och som i hög grad gått i bräschen för utvecklingen, har bidragit till att det gått framåt med konsumentskyddspolitik och konsumentfrågorna, vilket verkligen har gynnat EU-medborgarna.
2. Europaparlamentet befarar att uppdelningen av ansvaret för konsumentfrågor mellan två kommissionsledamöter kan medföra att fokuseringen på konsumenterna försvagas i den nya kommissionen. Det finns också risk för att den nya organisatoriska strukturen inom de olika generaldirektoraten kan orsaka splittring eller negativt påverka samstämdheten i konsumentpolitiken och göra denna politik mindre effektiv.
3. Europaparlamentet konstaterar att Lissabonfördraget trätt i kraft och betonar att det i artikel 12 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – som är en allmänt tillämplig bestämmelse – anges att konsumentskyddskraven ska beaktas när unionens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs. Kommissionen uppmanas därför att effektivt integrera konsumentintressena i all EU-politik och att i sina konsekvensbedömningar undersöka de potentiella effekterna av all ny lagstiftning och politik som direkt eller indirekt berör konsumentområdet. Varje generaldirektorat vid kommissionen för vilket dessa frågor är aktuella uppmanas eftertryckligen att offentliggöra en årsrapport om hur konsumentpolitiken integreras i dess ansvarsområde.

Tisdagen den 9 mars 2010

4. Europaparlamentet betonar att det behövs en aktiv konsumentpolitik som gör det möjligt för allmänheten att dra full nytta av den inre marknaden. En effektiv konsumentpolitik är särskilt viktig under den aktuella ekonomiska krisen, eftersom man därmed kan stödja socialpolitiken i kampen mot de ökande klyftorna och skydda utsatta konsumenter och låginkomsttagare.

5. Europaparlamentet framhåller att konsumenterna bör kunna göra välgrundade val utan att utsättas för psykologisk bearbetning som tillverkarna utför genom att göra tendentiösa eller bedrägliga påståenden om varorna. Detta sporrar nämligen näringsidkarna att, i konkurrens med andra näringsidkare, förbättra kvaliteten på de varor och tjänster som de tillhandahåller och erbjuda konkurrenskraftiga priser.

6. Europaparlamentet anser att ett ansvarsfullt näringsliv som respekterar principen om företagens sociala ansvar samt konkurrensbestämmelserna och konsumenternas ekonomiska intressen kommer att bidra till att stimulera konsumenternas förtroende.

7. Europaparlamentet upprepar att konsumentorganisationerna är viktiga för att uppmärksamma myndigheterna på konsumenternas vardagslivsproblem. De instrument som står till konsumentorganisationernas förfogande bör förbättras, så att det blir lättare för dem att agera effektivt på EU-nivå och nationell nivå. Medlemsstaterna uppmanas att se till att konsumentorganisationerna i tillräcklig utsträckning rådfrågas i alla skeden av beslutsfattandet samt vid införlivandet och tillämpningen av konsumentlagstiftningen.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka konsumenternas medvetenhet och förbättra deras utbildning. Syftet med detta bör vara att stärka konsumenternas ställning i alla skeden av livet. Medlemsstaterna uppmanas att se till att det ges en klar och begriplig konsumentupplysning, framför allt till unga konsumenter om de varor och tjänster som inriktas på dem, samt i synnerhet att ta med konsumentfrågor i sina nationella läroplaner för undervisningen på alla nivåer, så att barnen får de färdigheter de behöver för att kunna fatta komplicerade beslut senare i livet, samt överväga att införa utbildningsprogram som inriktar sig på föräldrar och vuxna konsumenter och har som långsiktigt mål att utveckla och befästa medvetenheten hos konsumenterna. Parlamentet påpekar att programmen bör vara inrättade utgående från de krav som på olika nivåer råder inom utbildningen och de färdigheter som de studerande på dessa olika nivåer har och att man inom programmen bör använda sig av den moderna pedagogikens metoder utgående från erfarenheter och exempel tagna från verkliga livet. Upplysta konsumenter som är medvetna om sina rättigheter och vet vart de ska vända sig vid överträdelse av de gällande bestämmelserna är också viktiga för att man ska kunna upptäcka otillbörliga affärsmetoder.

9. Europaparlamentet framhåller att hållbar konsumtion måste främjas och att både tjänsteleverantörer/detaljhandlare och konsumenter måste få bättre utbildning och information om vad hållbar konsumtion innebär, så att de kan anpassa sitt beteende därefter.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en riktad kommunikationsstrategi för att öka medvetenheten bland EU-medborgarna om riskerna för utsatthet och om deras rättigheter som konsumenter, särskilt genom att skapa användarvänliga webbportaler, medvetandehöjande kampanjer och informationsställen på lokal, regional och nationell nivå. Det är viktigt att använda specifika kommunikationskanaler för att nå de mest utsatta konsumenterna. Man måste också bevaka att de organ som ska trygga förvaltningen och organisationen av kommunikationskanalerna är pålitliga, trovärdiga och opartiska.

Resultattavlan för konsumentmarknaderna

11. Europaparlamentet vidhåller att resultattavlan är ett viktigt redskap för att bättre övervaka konsumentmarknaderna och på så sätt tillhandahålla information som kan användas för att säkerställa ett bättre beslutsfattande och bättre lagstiftning och även för att visa medborgarna att deras önskemål verkligen beaktas.

12. Europaparlamentet välkomnar de fem huvudindikatorerna i resultattavlan – klagomål, priser, kundtillfredsställelse, leverantörsbyte och säkerhet – som är viktiga för att man ska kunna identifiera de områden där de största riskerna finns för att marknaderna fungerar dåligt ur ekonomisk och social synvinkel för konsumenterna. Det bör också tas fram kriterier som gör det möjligt att bedöma i vilken utsträckning varorna och tjänsterna stämmer överens med målet om en hållbar utveckling.

Tisdagen den 9 mars 2010

13. Europaparlamentet konstaterar att de fem indikatorerna visserligen inte fångar upp alla de aspekter som berör konsumenterna men dock utgör en tillräcklig grund på vilken man kan fastställa prioriteringar och dra slutsatser om vad som behöver analyseras mer, förutsatt att uppgifterna från medlemsstaterna är fullständiga och att de kan sammanställas så att de lätt kan jämföras.

14. Europaparlamentet anser att de nuvarande kunskaperna om klagomål, priser, kundtillfredsställelse, leverantörsbyte och säkerhet på konsumentområdet ännu inte räcker till för att dra definitiva slutsatser, och att fler uppgifter av god kvalitet krävs för att bygga upp en solid kunskapsbas om konsumentmarknaderna. Indikatorerna måste därför vidareutvecklas och insamlingen av uppgifter organiseras med beaktande av olikheterna mellan de nationella systemen.

15. Europaparlamentet föreslår att kommissionen, efter det att de fem grundläggande indikatorerna och metoderna i anslutning till dem har utvecklats tillräckligt för att de ska kunna ge resultat av god kvalitet, bör överväga att i resultattavlan ta med ytterligare långsiktiga indikatorer, till exempel om marknadsandelar, kvalitet, reklam, öppenhet och möjlighet att jämföra erbjudanden, samt om tillsyn och konsumentinflytande, sociala indikatorer, miljöindikatorer och etiska indikatorer samt indikatorer för att mäta konsumenternas prövningsmöjligheter och nackdelarna för konsumenterna. Parlamentet anser dock att detta arbete bör göras successivt för att resultattavlan ska förbli koncentrerad och begriplig, så att greppet på konsumentskyddsfrågorna blir mera helhetsbetonat och konsumenterna till fullo kan dra nytta av de fördelar som den inre marknaden erbjuder.

16. Europaparlamentet upprepar att resultattavlan bör omfatta alla de viktigaste kategorierna av konsumentutgifter, så att den identifierar de mest problematiska marknaderna och lägger grunden för en fortsatt mer detaljerad sektorsspecifik analys, särskilt när det bevisligen finns problem som är gemensamma för olika marknader. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att se till att tillräcklig finansiering och personal står till förfogande för vidareutvecklingen av resultattavlan.

17. Europaparlamentet är medvetet om att konsumenterna är mindre nöjda och har mer problem med tjänster än med varor. Detta kan i viss mån tyda på att avtalsförbindelserna och tillhandahållandet är komplexare för tjänster än för varor. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att genomföra grundliga analyser av alla de sektorer som enligt resultattavlan är behäftade med problem. Kommissionen uppmanas också att se till att dessa analyser vid behov följs upp av specifika lagstiftningsinitiativ och politiska rekommendationer till medlemsstaterna, samt att ge respons till parlamentet.

18. Europaparlamentet välkomnar det arbete som kommissionen gjort i sin utredning om detaljhandeln med finansiella tjänster, vilket offentliggjorts som en uppföljning av resultattavlan, och anser att det är intressant och av hög kvalitet. Parlamentet konstaterar att det påtalats problem med de finansiella tjänsterna och att dessa ytterligare förvärrats av den ekonomiska krisen och välkomnar framför allt de avslöjanden som gjorts i denna utredning, till exempel om att det råder stora problem med insynen i kostnaderna för dagligkonton inom EU och möjligheterna att jämföra dessa kostnader och anser att lämpliga slutsatser bör dras om behovet av bättre lagstiftning inom denna sektor.

19. Europaparlamentet påpekar att konsumenternas klagomål visserligen är viktiga för att man ska kunna upptäcka funktionsproblem på marknaden men att avsaknaden av klagomål inte alltid innebär att marknaden fungerar väl. I några medlemsstater är konsumenterna nämligen mindre benägna att klaga eftersom de har andra konsumenttraditioner och uppfattningar om hur sannolikt det är att konsumenten vinner en tvist. Att många klagomål lämnas in i en enskild medlemsstat bör å andra sidan inte nödvändigtvis tolkas som ett tecken på att marknaden är bristfällig. En annan förklaring kan nämligen vara att det finns effektiva organ för klagomålshantering eller att det nyligen har genomförts informationskampanjer om konsumenträttigheter.

20. Europaparlamentet konstaterar att det finns över 700 utomstående organisationer som tar emot klagomål från konsument i EU. Formerna för att göra detta skiljer sig dock betydligt åt, och förhållandevis få av organisationerna samlar in uppgifter om klagomålet och den berörda sektorn. Detta kan räcka för att lämna rådgivning eller information men är inte alls tillräckligt för att kartlägga eventuella bristfälliga marknader ur konsumenternas synvinkel. Alla organ för klagomålshantering uppmanas därför att anta en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av klagomål från konsument. Organen uppmanas också att redogöra för uppgifter om klagomål inom alla områden – dvs. både rekommenderade och frivilliga områden – i överensstämmelse med kommissionens förslag till rekommendation. Utvecklingen av en harmoniserad metod kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att samla in mer meningsfulla uppgifter och få en fullständigare bild av de nationella konsumentmarknaderna. Detta kan leda till att det upprättas en EU-övergripande databas som gör det möjligt att jämföra konsumentproblem i hela EU.

Tisdagen den 9 mars 2010

21. Europaparlamentet uppmärksammar analysen av tillgängliga uppgifter om priser, vilken visar att det finns oförklarliga skillnader mellan olika länder för ett antal varor och tjänster. Även om prisskillnaderna ofta hänger samman med skillnader i efterfrågan, utgiftsnivåer, skatter eller kostnadsstrukturen, tyder de också ofta på att den inre marknaden är fragmenterad eller fungerar dåligt. När priset på en viss produkt är högre än ett riktmärke är det nödvändigt att titta på förhållandet mellan import- och konsumentpriserna och noga undersöka orsakerna till de olika prisnivåerna.

22. Europaparlamentet anser att de tillgängliga uppgifterna om priser inte räcker för en korrekt övervakning av den inre marknaden och uppmanar de nationella statistikkontoren och Eurostat att samarbeta med kommissionen för att lämna mer uppgifter och vidareutveckla metoderna för insamling av genomsnittliga priser för jämförbara och representativa varor och tjänster. I detta sammanhang påpekar parlamentet att de nationella statistikkontoren måste validera och mer fullständigt delta i insamlingsarbetena och i arbetet för att beräkna genomsnittspriserna. Parlamentet understryker att tillhandahållandet av prisuppgifter med ökad insyn skulle ge konsumenterna ökat förtroende och visa dem att det tas hänsyn till frågor som är aktuella för dem i vardagslivet.

23. Europaparlamentet erkänner att kundtillfredsställelse är en viktig indikator för att man ska förstå hur bra eller dåligt marknaderna tillgodoser konsumenternas önskemål. Kommissionen uppmanas att vidareutveckla sina metoder och sin mätteknik för undersökningar av kundtillfredsställelse och att ta med fler sektorer i framtiden.

24. Europaparlamentet anser att möjligheten att byta leverantör är en viktig konkurrensaspekt i en marknadsekonomi. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för att underlätta byten inom alla viktiga detaljhandelstjänster.

25. Europaparlamentet konstaterar att undersökningar antyder att konsumenterna i allmänhet har stort förtroende för produktsäkerheten, även om konsumenternas uppfattningar om produktsäkerheten varierar avsevärt mellan medlemsstaterna. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att förbättra de nu tillgängliga uppgifterna om säkerheten i fråga om konsumentprodukter. Dessa uppgifter sammanställs framför allt på grundval av rapporterade olycksfall och skador som orsakats av produkter med säkerhetsbrister eller genom system för riskanmälan. Det är särskilt angeläget att övervaka leksakers säkerhet.

26. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att ytterligare stärka konsumentskyddet genom att systematiskt samla in och registrera uppgifter om olycksfall och skador via en gemensam databas.

27. Europaparlamentet konstaterar att omfattningen av den gränsöverskridande handeln fortfarande varierar betydligt mellan EU-länderna. Fastän de genomsnittliga utgifterna för inköp över gränserna är höga (737 euro per person och år), säljer en klar majoritet (75 procent) av näringsidkarna bara till konsumenter i det egna landet samtidigt som bara en fjärdedel av de europeiska konsumenterna handlar över gränserna. Det finns visserligen en rad strukturella hinder – såsom språk, avstånd och skillnader i konsumentskyddslagar – men ett större förtroende från konsumenternas sida skulle kraftigt öka handeln över gränserna. Utvecklingen av den gränsöverskridande handeln får inte leda till att reglerna urvattnas. I stället gör denna utveckling det ännu mer angeläget att säkerställa ett optimalt konsumentskydd i EU.

28. Europaparlamentet noterar att näthandel blir allt vanligare, men att den gränsöverskridande e-handeln inte utvecklas lika snabbt som den inhemska. Kommissionen uppmanas att i den framtida resultattavlan ta med mer fullständiga uppgifter om den verkliga omfattningen av den gränsöverskridande försäljningen och problemen för de konsumenter som handlar över nationsgränserna.

29. Europaparlamentet konstaterar att bara drygt hälften av konsumenterna i EU (51 procent) anser att de åtnjuter ett tillräckligt skydd genom de nuvarande konsumentåtgärderna. Mer än hälften (54 procent) anser att myndigheterna skyddar deras rättigheter på ett bra sätt, och en något större andel (59 procent) anser att säljarna och leverantörerna respekterar deras rättigheter.

30. Europaparlamentet betonar att nästan en tredjedel (30 procent) av de konsumenter i EU som köpt varor på distans via Internet, telefon eller postorder uppger att de haft problem med leveranserna. Nio av tio av dem som försökte skicka tillbaka en inköpt vara eller häva ett kontrakt inom ångerfristen lyckades dock göra detta.

Tisdagen den 9 mars 2010

31. Europaparlamentet påminner om att flera medlemsstater har tagit fram verktyg, till exempel organ för prisövervakning, för att övervaka sina nationella marknader ur ett konsumentperspektiv eller allmänna system för registrering av klagomål för att tjäna som informationskälla för det politiska beslutsfattandet, medan andra medlemsstater inte använder uppgifter för att övervaka konsumentmarknaderna och har svårt att sammanställa uppgifter. Utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna är därför nödvändigt.

32. Europaparlamentet framhåller att en omfattande överföring av uppgifter från de nationella statistikkontoren och Eurostat och ett nära samarbete mellan dessa organ, kommissionen, beslutsfattare på konsumentområdet, nationella tillsynsmyndigheter samt konsument- och näringslivsorganisationer kommer att vara ofrånkomliga för att man ska kunna säkerställa uppgifternas kvalitet och fullständighet och vidareutveckla den kunskapsbas som behövs. Eurostat, medlemsstaterna och alla berörda parter uppmanas att vidta åtgärder för att underlätta detta samarbete.

33. Europaparlamentet anser att marknadsrelevanta uppgifter kan bli en viktig drivfjäder för både innovation och konkurrenskraft. Parlamentet betonar därför vikten av att resultattavlan blir ett verktyg som gör det möjligt att ringa in konsumenternas önskemål och krav. Uppgifterna i resultattavlan kan främja innovation eftersom de ger näringslivet incitament att ta sig in på nya marknader och eftersom de pressar företagen att förbättra sina varor och tjänster.

34. Europaparlamentet anser att resultattavlan, när den ifyllts med tillförlitliga och lätt jämförbara uppgifter från de 27 medlemsstaterna, bör vara en rik källa med jämförbara uppgifter för nationella beslutsfattare på det konkurrens- och konsumentpolitiska området och på andra områden, så att de kan få hjälp att på nationell nivå kartlägga marknader som inte fungerar väl för konsumenterna.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa riktmärken på konsumentområdet i varje medlemsstat och att i detta sammanhang ta hänsyn till skillnader i konsumentlagarna och konsumenttraditionerna. Genom att jämföra konsekvenserna för konsumenterna i olika medlemsstater och fastställa riktmärken för konsumenternas villkor i hela EU bidrar man till arbetet med att ta fram bästa praxis. I förlängningen bidrar man härigenom även till insatserna för att få till stånd en fungerande inre marknad för konsumenterna.

36. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att årligen genomföra en allmän marknadsövervakning. Syftet bör vara att identifiera marknader som är bristfälliga för konsumenterna och tillhandahålla fullständiga uppgifter, så att det blir möjligt för kommissionen att övervaka och jämföra de problem som konsumenterna ställs inför på den inre marknaden.

37. Europaparlamentet påpekar att resultattavlan inte bara bör användas för att få till stånd en bättre konsumentpolitik. Den måste nämligen också påverka alla politikområden som är av betydelse för konsumenterna och medföra att konsumentfrågor i större utsträckning integreras i all EU-politik och att målet om en hållbar utveckling inlemmas i konsumentskyddspolitiken. Dessutom bör resultattavlan stimulera en mer allmän diskussion om konsumentpolitiska frågor.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, med stöd av medlemsstaterna, dra upp en strategi för att göra resultattavlan känd för en bredare krets, bland annat genom att se till att den är lättillgänglig och synlig på relevanta webbplatser. Kommissionen uppmanas också att verka för att massmedier, nationella myndigheter, konsumentorganisationer och andra berörda parter får korrekt information om resultattavlan. Det är nödvändigt att fortsätta att varje år offentliggöra resultattavlan i en broschyr, som bör göras tillgänglig på samtliga officiella EU-språk. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att på lämpligt sätt marknadsföra webbplatsen "eYou Guide" för EU-medborgarna. Kommissionen har tagit fram denna webbplats just för att den ska ge information om medborgarnas rättigheter.

Tillsyn av konsumentregelverket

39. Europaparlamentet välkomnar de fem prioriterade åtgärdsområden som kommissionen har fastställt i sitt meddelande om tillsyn av konsumentregelverket.

40. Europaparlamentet betonar att en effektiv tillämpning och tillsyn av EU:s konsumentskyddsbestämmelser bidrar till att öka konsumenternas förtroende och till att kraftfullt avskräcka näringsidkare från att försöka kringgå dessa bestämmelser. Kommissionen uppmanas att noga övervaka och hjälpa medlemsstaterna vid införlivandet och tillämpningen av EU:s konsumentregelverk. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att, med användning av den rättsliga grund som anges i artikel 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, undersöka möjligheterna att ge konsumentskyddspolitiken större genomslagskraft genom att vidta åtgärder som stöder och kompletterar medlemsstaternas politik, eventuellt genom att inrätta ett europeiskt konsumentorgan.

Tisdagen den 9 mars 2010

41. Europaparlamentet konstaterar att tillsynen i EU är långt ifrån enhetlig och att de flesta länder har starka och svaga sidor. Enligt statistiken finns det betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller budgetarna för marknadsövervakning och antalet berörda inspektörer. Medlemsstaterna uppmanas med eftertryck att fördubbla sina ansträngningar och öka resurserna, så att de lagar som skyddar konsumenterna och tryggar konkurrensen efterlevs på detaljhandelsmarknaderna.

42. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att stärka mekanismerna för marknadsövervakning och tillsyn och att tillämpa dem effektivt och fullständigt för att öka konsumenternas förtroende. Konsumtionen kommer nämligen att vara en viktig faktor för den ekonomiska återhämtningen. Myndigheterna måste ges mer resurser så att de kan undersöka och till sist sätta stopp för olagliga affärsmetoder.

43. Europaparlamentet betonar att konsumentmarknaderna utvecklas snabbt och att tillsynsmyndigheterna måste kunna bemöta de nya utmaningar som de ekonomiska och tekniska förändringarna innebär för deras förmåga att fungera effektivt i en gränsöverskridande miljö såsom den inre marknaden. För att åstadkomma detta måste gemensamma insatser göras, så att tillsynen blir effektiv och konsekvent i hela EU. Dessutom behövs en översyn av regelverket för att täppa till eventuella luckor i regelverket.

44. Europaparlamentet förespråkar att man i alla medlemsstater inrättar självständiga konsumentskyddsmyndigheter för att tillhandahålla information och inleda rättsliga förfaranden vid nationella domstolar i syfte att skydda konsumenternas intressen. Parlamentet uppmuntrar med anledning av detta till samarbete mellan konsumentskyddsmyndigheterna i alla medlemsstater.

45. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck samtliga medlemsstater att undersöka möjligheten att tillsätta en särskild konsumentombudsman. En sådan institution existerar redan i vissa medlemsstater som extrajudiciellt organ med uppgift att reglera konsumenttvister i godo och även som rådgivande organ med uppgift att, jämsides med staten, lösa problem som faller under dess behörighetsområde.

46. Europaparlamentet delar kommissionens uppfattning om att alternativa tvistlösningsmekanismer såsom medling, skiljedomar eller tvistlösning utanför domstol kan vara ett smidigt och tilltalande alternativ för de konsumenter som inte har lyckats lösa sina tvister med en näringsidkare eller en offentliggjord tjänsteleverantör på ett informellt sätt. Medlemsstaterna uppmanas med eftertryck att uppmuntra utvecklingen av alternativa tvistlösningsmekanismer för att stärka konsumentskyddet och göra så att regelverket efterlevs av så många som möjligt. Dessa mekanismer bör dock komplettera snarare än ersätta rättsliga eller administrativa tillsynsmedel. Fastställandet av tydliga datum och tidpunkter för de svar som myndigheterna och företagen ska ge i samband med översända handlingar kan vara till avsevärd hjälp för de konsumenter som överväger åtgärder för att lösa en tvist.

47. Europaparlamentet påminner om att uppgifter visar att det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna och att det finns utrymme att förbättra prövningsmöjligheterna. System för prövning av grupptalan vid domstol finns redan i 13 medlemsstater, och kommissionen uppmanas att snarast följa upp sin grönbok av den 27 november 2008 om kollektiva prövningsmöjligheter för konsumenter (KOM(2008)0794).

48. Europaparlamentet betonar att tjänstemän och rättsliga myndigheter måste få ordentlig utbildning om EU:s konsumentskyddsbestämmelser.

49. Europaparlamentet konstaterar att det av granskningsrapporten från nätverket för konsumentskydds-samarbete framgår att de myndigheter som har hand om gränsöverskridande fall stöter på svårigheter eftersom de saknar resurser. Kommissionen uppmanas att undersöka hur tillräckliga resurser kan säkerställas för att man ska kunna uppfylla skyldigheterna enligt förordningen om konsumentskydd.

50. Europaparlamentet stöder samordnade tillsynsåtgärder (gemensamma marknadskontroller eller s.k. sweeps) då de nationella myndigheterna vid samma tidpunkt undersöker om en viss bransch följer EU-lagstiftningen. Sådana åtgärder bör vidtas oftare (två gånger om året) på grundval av en gemensam metod, och de bör kombineras med andra verktyg.

Tisdagen den 9 mars 2010

51. Europaparlamentet erkänner att det är juridiskt komplicerat att offentliggöra resultaten av marknadsövervaknings- och tillsynsåtgärderna samt att stränga sekretessregler ofta gäller för utredningsarbetet. Kommissionen och medlemsstaterna bör dock offentliggöra sådana resultat och redovisa dem enligt hur de fördelar sig på de enskilda företagen, i de fall det konstaterats att olagligt handlande förekommit vid upprepade tillfällen, så att man säkerställer ökad öppenhet, gör de nationella myndigheternas tillsynsarbete synligare och ger konsumenterna möjlighet att göra välgrundade val.

52. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av strukturerna för marknadsövervakning i samtliga medlemsstater, så att de produkter som är i omlopp på deras marknader uppfyller höga säkerhetsstandarder och eventuella defekta eller farliga produkter snabbt avlägsnas från marknaden. Kommissionen uppmanas att övervaka och med jämna mellanrum se över riktlinjerna för systemet för snabb varning (Rapex) för att förbättra systemets funktionssätt.

53. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att noggrannare övervaka medlemsstaternas tillämpning av förordningarna om marknadskontroll, särskilt förordning (EG) nr 765/2008, och att vid behov snabbt inleda överträdelseförfaranden.

54. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar att undersöka de senaste möjligheterna till teknisk övervakning för att produkter ska kunna spåras globalt genom hela distributionskedjan (exempelvis genom RFID-chips eller streckkoder). Kommissionen uppmanas att informera parlamentet om sina aktuella initiativ och senaste rön i fråga om utvecklingen av ett globalt nätverk för spårning av produkter.

55. Europaparlamentet påminner om att nätverket för europeiska informationscentrum för konsumenter behöver lämplig finansiering, så att man ökar konsumenternas förtroende genom att informera medborgarna om deras rättigheter som konsumenter och genom att underlätta tillträdet till prövning i ärenden då konsumenterna har gjort inköp över gränserna.

56. Europaparlamentet påpekar att importvolymen till EU från tredjeländer ökar alltmer och att tullmyndigheterna därför har en viktig uppgift att skydda konsumenterna från importerade osäkra produkter och att det därför behövs ett allt närmare samarbete inte bara mellan marknadsövervaknings- och tullmyndigheterna, utan även mellan de olika medlemsstaternas tullmyndigheter.

57. Europaparlamentet betonar att man för att trygga säkerheten för produkter som omsätts på den inre marknaden måste samarbeta med myndigheter i tredjeländer. Parlamentet stöder därför kommissionens initiativ att öka det internationella samarbetet och ingå formella avtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer, särskilt Kina, Förenta staterna och Japan. En fortsatt dialog och ett ökat informationsutbyte om produkt-säkerhet ligger i alla parter intresse och är av central betydelse för att skapa förtroende hos konsumenterna. Kommissionen uppmanas att med jämna mellanrum avlägga rapport till parlamentet om sin dialog med tredjeländer.

*

* *

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 9 mars 2010

SOLVIT

P7_TA(2010)0047

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om Solvit (2009/2138(INI))

(2010/C 349 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén om effektiv problemlösning på den inre marknaden ("Solvit") ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 7 december 2001 om principer för användning av "Solvit" – problemlösningsnätverket för den inre marknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1 mars 2002, i vilka rådet bekräftade medlemsstaternas åtagande att verkställa Solvit-systemet och tillämpa dess principer,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 12 juli 2004 om införlivande med nationell lagstiftning av direktiv som rör den inre marknaden ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 20 juli 2005 om kommissionens åtgärdsplan för att stärka det kommunicerande Europa ⁽⁴⁾, bland annat genom att förenkla de informations- och stödnätverk som stöds av kommissionen,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 8 maj 2008 om en handlingsplan om en integrerad strategi för att ge medborgarna och företagen supporttjänster för den inre marknaden ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om den nittonde resultattavlan för den inre marknaden ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2007 om översynen av den inre marknaden: undanröjande av hinder och ineffektivitet genom bättre genomförande och verkställighet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om resultattavlan för den inre marknaden ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Solvits rapport från 2008 om Solvit-nätverkets utveckling och resultat under 2008 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 29 juni 2009 om åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ KOM(2001)0702.

⁽²⁾ EGT L 331, 15.12.2001, s. 79.

⁽³⁾ EUT L 98, 16.4.2005, s. 47.

⁽⁴⁾ SEK(2005)0985.

⁽⁵⁾ SEK(2008)1882.

⁽⁶⁾ SEK(2009)1007.

⁽⁷⁾ EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0421).

⁽⁹⁾ SEK(2009)0142.

⁽¹⁰⁾ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

Tisdagen den 9 mars 2010

- med beaktande av rådets slutsatser (konkurrenskraft – inre marknaden, industri och forskning) av den 24 september 2009 om hur man får den inre marknaden att fungera bättre ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om kommissionens arbete för att få den inre marknaden att fungera bättre ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om administrativt samarbete på den inre marknaden ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för framställningar (A7-0027/2010), och av följande skäl:
 - A. Kommissionen, parlamentet, Europeiska ombudsmannen och medlemsstaterna måste göra mer för att definiera och informera om medborgarnas rättigheter och hjälpa dem att utnyttja dessa rättigheter. Detta skulle också få den inre marknaden att fungera bättre.
 - B. Mer öppenhet och insyn är det bästa sättet att övervinna hindren för den gränsöverskridande rörligheten och stärka rätten till fri rörlighet.
 - C. Kommissionen och medlemsstaterna måste bli betydligt bättre på att öka medvetenheten om de möjligheter som den inre marknaden kan erbjuda för allmänheten och företagen.
 - D. Den inre marknaden har gjort stora framsteg, men det finns fortfarande vissa hinder för att den ska fungera fullt ut och på rätt sätt.
 - E. Det bör finnas möjligheter att, i de fall där bestämmelserna om den inre marknaden tillämpas på ett felaktigt sätt, snabbt komma till rätta med detta utan att nödvändigtvis behöva ta till rättsliga åtgärder.
 - F. När Solvit-nätverket har tagits i fullt bruk kommer det att kunna förhindra en överanvändning av rättsväsendet, där förfarandena ofta är komplexa och där mekanismerna för att garantera den enskildes försvar ofta hämmar möjligheten till rättslig prövning.
 - G. Utbildning och utbyten över gränserna, bland annat via de elektroniska nätverk som kommissionen inrättat, är väsentliga för en bättre tillämpning av gemenskapens regelverk för den inre marknaden.
 - H. Allmänheten och företagen är beroende av att bestämmelserna om den inre marknaden verkligen verkställs, om de till fullo ska kunna dra nytta av den inre marknadens potential.
 - I. Medlemsstaterna bör med kommissionens stöd förbättra problemlösningsmekanismernas kapacitet att bistå medborgarna när de vill hävda sina rättigheter.

⁽¹⁾ Rådets dokument 13024/09.

⁽²⁾ SEK(2009)0881.

⁽³⁾ SEK(2009)0882.

Tisdagen den 9 mars 2010

- J. Kommissionen och medlemsstaterna inrättade Solvit-nätverket 2002 i syfte att lösa de problem som allmänheten och företagen kan råka ut för på grund av felaktig tillämpning av inremarknadslagstiftningen.
- K. Solvit är ett Internetbaserat nätverk för problemlösning, där EU:s medlemsstater (plus Norge, Island och Liechtenstein) samarbetar för att utan rättsliga förfaranden lösa problem som allmänheten och företagen kan stöta på till följd av lokala myndigheters felaktiga tillämpning av inremarknadslagstiftningen.
- L. Solvit anses vara ett relativt framgångsrikt system som gör att man utan några formella förfaranden kan få rättelse inom i genomsnitt tio veckor. Solvits framgångar när det gäller problemlösning på den inre marknaden skulle kunna utgöra en förebild för god praxis även för andra stödtjänster för inremarknadsfrågor.
- M. Om en enskild medlemsstat anser att det behövs, bör Solvits kapacitet utökas för att undvika personalbrist, särskilt med tanke på eventuella framtida marknadsföringskampanjer.
- N. Solvit bör dock varken ersätta kommissionens rättsutredningar om överträdelser eller användas som ursäkt för en lägre ambitionsnivå bland medlemsstaterna för att i tid och på ett korrekt sätt införliva EU:s direktiv.
- O. Många personer som stöter på problem med den inre marknaden inom Solvits verksamhetsområde känner inte till Solvit och vänder sig därför till Europeiska ombudsmannen med sina problem.

Inledning

- 1. Europaparlamentet välkomnar det initiativ som kommissionen tog i juli 2002 om att med hjälp av en Internetbaserad interaktiv databas etablera Solvit-nätverket mellan nationella myndigheter. Man har med detta initiativ åstadkommit ett verktyg som har förbättrat insynen och skapat press ("peer pressure") att hitta snabba lösningar på problem.
- 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla sina befogenheter för att se till att bestämmelserna om den inre marknaden tillämpas så att de verkligen minskar den administrativa bördan för allmänhet och företag.

Effektiv problemlösning på den inre marknaden

- 3. Europaparlamentet påpekar att problem som rör genomförandet av bestämmelserna om den inre marknaden ofta upptäcks genom Solvit-nätverket.
- 4. Europaparlamentet framhåller att erfarenheterna från Solvit bör tas med i beräkningen när politiken utformas på nationell nivå och EU-nivå och där så är nödvändigt resultera i förändringar i strukturer eller bestämmelser.
- 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att resultattavlan för den inre marknaden och resultattavlan för konsumentmarknaderna systematiskt innehåller mer utförlig information om tillämpningen och verkställigheten av inremarknadslagstiftningen, både för att förbättra insynen och förse Solvits personal med ett praktiskt hjälpmedel.
- 6. Europaparlamentet begär att resultattavlan för den inre marknaden, Solvits rapport, Rådgivningstjänsten och resultattavlan för konsumentmarknaden offentliggörs samtidigt en gång om året (men lika ofta som innan) så att man får en helhetsbild av den inre marknads utveckling och åstadkommer en bättre samordning av det arbete som utförts på dessa områden, samtidigt som de olika instrumenten får behålla sina särdrag. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att låta resultattavlan för konsumentmarknaden innehålla en utförlig redogörelse för Solvits framsteg, resultat och brister. Kommissionen uppmanas också att omgående vidta åtgärder för att lösa återkommande problem som upptäcks genom Solvit-nätverket.

Tisdagen den 9 mars 2010

Övergripande problem som konstaterats på nationell nivå

7. Europaparlamentet konstaterar att vissa Solvit-centrum är underbemannade och att antalet lösta ärenden sjönk under 2008, medan det genomsnittliga antalet dagar för att lösa ett ärende ökade. Parlamentet uppmanar samtliga Solvit-centrum att anställa personal som har lämpliga kvalifikationer och erfarenheter för sina tjänster. Parlamentet anser att Solvits personal bör erbjudas mer utbildning. Parlamentet lovordar Solvits arbete, i synnerhet andelen lösta ärenden som har förblivit hög (83 procent) fastän dess arbetsbörda ökade under 2008 (med 22 procent till 1 000 ärenden) och trots att en del Solvit-centrum lider av personalbrist.

8. Europaparlamentet konstaterar också att många människor och småföretag inte känner till Solvits verksamhet i tillräcklig utsträckning. Företag köper juridiska tjänster i fall där Solvit i stället skulle kunna hjälpa dem, och en del företag accepterar till och med medlemsstaters krav på att de köper sådana juridiska tjänster, trots att detta strider mot gemenskapens regelverk om den inre marknaden. Parlamentet välkomnar att Solvits verksamhet har lett till kostnadsbesparingar för allmänheten och företagen i EU uppgående till ungefär 32,6 miljoner euro under 2008.

9. Europaparlamentet konstaterar att den allmänna uppfattningen om vilket arbete som ska utföras av Solvit i ett visst land kan påverkas av vilket ministerium som står som värd för Solvit-centrumet i det landet. Andelen ärenden som man lyckas lösa och hur snabbt man lyckas lösa dem är beroende av medlemsstaternas vilja och förmåga att samarbeta nära med Solvit-centrumen.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att deras respektive Solvit-centrum får ett starkt politiskt stöd, så att de kan förmå de myndigheter som är föremål för klagomål att samarbeta aktivt under Solvit-förfarandet och inom de gällande tidsfristerna.

11. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör effektivisera samarbetet mellan Solvit och de nationella, regionala och lokala myndigheterna. Dessutom bör medlemsstaterna inleda ett mer intensivt och brett utbyte av bästa praxis.

12. Europaparlamentet betonar vikten av informationsutbyte mellan de olika Solvit-centrumen och rekommenderar därför att medlemsstaternas Solvit-centrum håller regelbundna möten så att de kan utbyta information och exempel på bästa praxis och system.

Åtgärder som bör övervägas

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att marknadsföra Solvit och utnyttja alla mediekana-ler för att se till att allmänhet och företag framför allt får reda på hur de kan hävda sina rättigheter. Medlemsstaterna bör avsätta tillräckliga resurser för en effektiv marknadsföring. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att föra fram alternativa, Internetbaserade tvistlösningssystem inom Solvit-nätverket. Dessutom uppmanas Europaparlamentets ledamöter att marknadsföra Solvit i sina respektive valkretsar.

14. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att marknadsföra Solvit som en alternativ tvistlös-ningsmekanism i nationella informationskampanjer.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att marknadsföra Solvit på Inter-net. Kommissionen uppmanas att göra en enda Internetadress – www.solvit.eu – tillgänglig för samtliga nationella Solvit-centrum, i syfte att underlätta allmänhetens tillgång till Solvit i väntan på nylanseringen av webbportalen "Ditt Europa", som så småningom kommer att rymma alla stödtjänster för inre marknads-frågor, inklusive Solvit.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa webbplatser med länkar till den europeiska Solvit-portalen som visar ett antal lyckade ärenden och exempel på bästa praxis när det gäller tvistlösning med hjälp av denna mekanism.

Tisdagen den 9 mars 2010

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivisera Solvit-centrumen genom att ställa tjänstemän från relevanta avdelningar till deras förfogande, i syfte att underlätta lösning av ärenden utanför Solvits ansvarsområde (Solvit+), och genom att se till att deras respektive förvaltningar ger Solvit-centrumen vederbörlig tillgång till juridisk rådgivning. Kommissionen uppmanas att påskynda tillhandahållandet av informella juridiska bedömningar till Solvit-centrumen.
18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utse en kontaktperson för Solvit på de myndigheter som är delaktiga i genomförandet av bestämmelserna om den inre marknaden, i syfte att åstadkomma ett bättre samarbete.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anordna lokala, regionala och nationella informationskampanjer om Solvit, riktade till särskilda målgrupper, exempelvis små och medelstora företag, som för närvarande har dålig vetskap om Solvit. Medlemsstaterna uppmanas också att samarbeta och utbyta bästa praxis, så att Solvit marknadsförs så effektivt som möjligt. Parlamentet påpekar att utskottet för framställningar jämte sitt eget förfarande hänvisar framställare till Solvit i sådana fall där det anser att en lösning snabbare kan nås den vägen.
20. Europaparlamentet bekräftar att Solvit är ett effektivt samarbetsnätverk som strävar efter att på informell väg lösa problem som uppstår för allmänhet och företag i EU till följd av att myndigheter tillämpar lagstiftningen för den inre marknaden felaktigt.
21. Europaparlamentet noterar att det i Solvits årsrapport för 2008 anges att Solvit mottar en stor mängd "icke-Solvit"-ärenden och att detta fördröjer behandlingen av Solvit-klagomål i Solvit-centrumen.
22. Europaparlamentet konstaterar att det finns en rad olika instanser dit allmänheten kan vända sig med sina problem, bland annat parlamentets utskott för framställningar, Solvit, kommissionen och Europeiska ombudsmannen.
23. Europaparlamentet uppmanar Solvit att hänskjuta sådana fall av felaktig tillämpning av EU-lagstiftningen som är för komplexa för att Solvit ska kunna lösa dem inte bara till kommissionen utan också, när så är lämpligt, till parlamentets utskott för framställningar.
24. Europaparlamentet påminner om att framställningarna behandlas på ett öppet och insynsvänligt sätt i nära samarbete med de behöriga lagstiftande utskotten, kommissionen och de relevanta myndigheterna i medlemsstaterna.
25. Europaparlamentet anser att framställningsprocessen positivt kan bidra till bättre lagstiftning. Parlamentet påminner om att parlamentets befogenheter att aktivt och direkt utforma, se över och förbättra EU:s lagstiftning kommer att öka betydligt efter Lissabonfördragets ikraftträdande. De nationella parlamentens förstärkta roll bör inte heller förbises.
26. Europaparlamentet konstaterar att det inte finns någon särskild instans som följer upp allmänhetens klagomål från början till slut, klagomål som kommer in genom olika kanaler. Parlamentet efterlyser bättre samordning mellan de olika instanser som deltar i mottagandet och behandlingen av klagomål från allmänheten.
27. Europaparlamentet uppmanar Solvit att på sin webbplats infoga länkar till parlamentets utskott för framställningar och till de nationella parlamentens behöriga utskott, så att allmänheten kan göras medveten om sin rätt att göra framställningar till parlamentet som ett sätt att få till stånd icke rättsliga prövningar och lösningar genom den politiska och lagstiftande processen.
28. Europaparlamentet stöder vidare skapandet av en gemensam webbplats för EU-institutionerna, avsedd att vara till allmänhetens hjälp och direkt hänvisa medborgarna till den institution eller det organ som har behörighet att behandla deras klagomål.
29. Europaparlamentets ledamöter uppmanas att ta initiativ för att marknadsföra Solvit och att arbeta för att öka medvetenheten om Solvit bland ledamöter i de nationella parlamenten, till exempel genom att presentera vad som uppnåtts genom Solvit vid Cosac-sammanträden. Parlamentet betonar också att de nationella regeringarna och parlamenten bör engagera sig mer i den nationella marknadsföringen av Solvit. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hålla en samordnad utfrågning med Solvit-centrumen, i syfte att ta reda på god praxis och befintliga hinder för att centrumen ska kunna fungera väl, med målet att effektivisera förvaltningen och arbetsrutinerna.

Tisdagen den 9 mars 2010

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med alla tillgängliga medel, däribland alternativa finansieringsarrangemang, utöka personalen vid Solvit-centrumen och se till att den administrativa kapaciteten inom ländernas relevanta ministerier byggs upp i proportion till landets befolkning och antalet ärenden som hanterats tidigare.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att tillsammans undersöka och analysera orsakerna till det låga antalet lösta ärenden vid vissa Solvit-centrum, liksom orsakerna till deras relativt långa handläggningstider, för att få fram information som kan vara till nytta för utformningen av en bättre problemlösningstrategi som gagnar allmänheten och företagen på den inre marknaden.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram årsrapporter om Solvit med mycket mer utförlig information och statistik, vilket bland annat skulle göra det möjligt att utvärdera effektiviteten vid varje enskilt centrum, eftersom det annars är svårt att göra långsiktiga trendbedömningar och föreslå specifika, riktade åtgärder för att förbättra situationen i enskilda medlemsstater.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en gemensam webbportal för samtliga Solvit-centrum på en adress som är så lätt som möjligt att hitta (www.solvit.eu). Samtidigt anser parlamentet att det är av avgörande betydelse att Solvit-nätverket blir avsevärt synligare på Internet, och såväl webbplatser med sociala nätverk som sökmotorer måste användas i detta syfte.

34. Europaparlamentet anser att Solvit-nätverket, med tanke på det stora antalet ärenden som rör enskilda personer och erkännande av kvalifikationer, sociala förmåner eller uppehållstillstånd, måste samarbeta mycket mer och bredda sina informationskampanjer så att de även omfattar organisationer för utlandsbosatta och medlemsstaternas konsulat.

35. Europaparlamentet anser att Solvit-nätverket, med tanke på det stora antalet ärenden som rör företagare, måste samarbeta mycket mer och bredda sina informationskampanjer så att de även omfattar europeiska och nationella företagssammanslutningar, med särskild tonvikt på små- och medelstora företag.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt slutföra projektet Stödtjänster för inre marknadsfrågor, vars syfte är att effektivisera stödtjänsterna för information, rådgivning och problemlösning och göra dem tillgängligare och effektivare.

37. Europaparlamentet uppmanar Europeiska ombudsmannen att samarbeta närmare med Solvit-centrumen och se till att de inkommande klagomål för vilka han saknar behörighet snabbt och utan krångel skickas till det Solvit-centrum som sannolikt är behörigt, i de fall där klagomålen handlar om den inre marknaden och eventuellt omfattas av Solvits verksamhetsområde. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett påskyndat överträdelseförfarande om ett olöst Solvit-klagomål vid första påseendet tyder på en överträdelse av EU-rätten.

*

* *

38. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 9 mars 2010

Rapport om konkurrenspolitiken

P7_TA(2010)0050

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om rapporten om konkurrenspolitiken 2008 (2009/2173(INI))

(2010/C 349 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 107.3 b och c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (f.d. artikel 87.b och c i EG-fördraget),
- med beaktande av kommissionens rapport om konkurrenspolitiken 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens beslut 2005/842/EG av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽⁶⁾ (kommissionens beslut om statligt stöd till offentliga tjänster),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 december 2008 med titeln Rekapitalisering av finansinstitut under den rådande finanskrisen: begränsning av stödet till minsta möjliga och garantier mot otillbörlig snedvridning av konkurrensen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 december 2008 om en tillfällig gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 februari 2009 med titeln Vägledning om kommissionens prioriteringar vid tillämpningen av artikel 82 i EG-fördraget på företags missbruk av dominerande ställning genom utestängande åtgärder ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009)0374.

⁽²⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 336, 29.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 203, 1.8.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 312, 29.11.2005, s. 67.

⁽⁷⁾ EUT C 10, 15.1.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT C 16, 22.1.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 45, 24.2.2009, s. 7.

Tisdagen den 9 mars 2010

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2009 om behandlingen av värdeminskade tillgångar inom gemenskapens banksektor ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 juli 2009 om återställandet av lönsamheten och bedömningen av omstruktureringsåtgärder inom finanssektorn under den rådande krisen enligt reglerna om statligt stöd ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 augusti 2009 om tillämpning av reglerna om statligt stöd på åtgärder till förmån för finansinstitut med anledning av den globala finanskrisen (2008/C 270/02) ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 2 april 2008 om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler ⁽⁴⁾ (vibok om skadestånd) och Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 i samma ärende ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens tillkännagivande om regler för bästa praxis för kontroll av statligt stöd ⁽⁶⁾, kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa typer av statligt stöd ⁽⁷⁾ och kommissionens tillkännagivande om nationella domstolars tillämpning av reglerna om statligt stöd ⁽⁸⁾ (förenklingspaketet),
- med beaktande av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd ⁽⁹⁾,
- med beaktande av resultattavlan för statligt stöd för 2008 och 2009,
- med beaktande av kommissionens översyn av den 7 augusti 2009 av garanti- och kapitaltillskottssystem i finanssektorn under den rådande finanskrisen,
- med beaktande av sin resolution av den 22 februari 2005 om statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om rapporterna om konkurrenspolitiken 2006 och 2007 ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2009 om livsmedelspriserna i Europa ⁽¹²⁾,
- med beaktande av parlamentets skriftliga förklaring av den 19 februari 2008 om utredning av och åtgärder mot det maktmissbruk som stormarknader med verksamhet i Europeiska unionen utövar ⁽¹³⁾,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0025/2010), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 72, 26.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 195, 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0165.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0187.

⁽⁶⁾ EUT C 136, 16.6.2009, s. 13.

⁽⁷⁾ EUT C 136, 16.6.2009, s. 3.

⁽⁸⁾ EUT C 85, 9.4.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2005)0033.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0099.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0191.

⁽¹³⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 23.

Tisdagen den 9 mars 2010

- A. De exceptionella ekonomiska omständigheterna de senaste två åren har nödvändiggjort exceptionella åtgärder.
- B. Europeiska unionen har för första gången utnyttjat artikel 107.3 b och c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- C. Valfungerande marknader är av avgörande betydelse i kristider, och konkurrensreglerna bör tillämpas flexibelt men korrekt.
- D. Protektionism och snedvridning av konkurrensen skulle bara fördjupa och förlänga krisen.
- E. Det växande budgetunderskottet och den allt större offentliga skuldsättningen i många medlemsstater kan fördröja den ekonomiska återhämtningen och den ekonomiska tillväxten under många år, eventuellt decennier, framöver.
- F. Medlemsstaternas regeringar har sedan oktober 2008 utfärdat garantier för bankernas finansiering som ett svar på finanskrisen. Utfärdandet av bankgarantier har varit omfattande och försett bankerna med en avsevärd finansieringskälla och försäkring mot de risker som det finansiella systemet ställts inför.
- G. Empiriska analyser tyder på att garantierna från medlemsstaternas regeringar har fått flera konsekvenser och lett till snedvridningar, såsom en minskad spread för privata obligationer, vilket måste beaktas vid övervägandena om att förlänga dem 2010.
- H. De multinationella företagens benägenhet att i stor omfattning utnyttja skatteparadis och offshorecentrum som en del av sina strategier för att undvika beskattning står i strid mot principen om sund konkurrens.
- I. Skatteförvaltning är en viktig faktor för sund konkurrens och för att den inre marknaden ska fungera bättre.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rapport om konkurrenspolitiken 2008, särskilt fokuskapitlet om karteller och konsumenter. Parlamentet stöder inrättandet av en enhet för konsumentkontakter. Parlamentet konstaterar att karteller är till skada för konsumenterna och beklagar att det är svårt för konsumenterna att dra nytta av konkurrensen.
2. Europaparlamentet understryker att kartellbildning utgör en av de allvarligaste överträdelserna av konkurrenslagstiftningen, skadar värdekedjan, är till nackdel för konsumenterna och har en mycket negativ inverkan på ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätthålla sin strikta tillämpning när det gäller att förhindra och vidta åtgärder mot karteller. Parlamentet välkomnar instrument såsom förlikningspaketet, som gör det möjligt för kommissionen att behandla kartellärenden genom ett förenklat förfarande, vilket innebär att företag som har sett bevisningen i kommissionens handlingar väljer att erkänna sin inblandning i kartellen och därmed åläggs lägre böter. Parlamentet påminner om att konkurrenspolitiken och en allmän tillämpning av konkurrensbestämmelserna är avgörande för att den europeiska inre marknaden ska fungera väl och vara konkurrenskraftig, och därmed förbättra effektiviteten och företagens framgångar samt skyddet av konsumenterna. Parlamentet anser särskilt att kampen mot karteller är avgörande för att konsumenterna ska kunna dra nytta av konkurrensen genom lägre priser och ett bredare urval av produkter och tjänster.
3. Europaparlamentet kräver att bli ordentligt involverat i konkurrenspolitikens utformning, bland annat genom införandet av en medbeslutande roll och en bestämmelse om att parlamentet regelbundet ska informeras om varje initiativ på detta område.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2010 informera parlamentet om hur man tänker låta Lissabonfördragets ikraftträdande komma till uttryck inom konkurrenspolitiken.

Tisdagen den 9 mars 2010

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i detalj och årligen rapportera till parlamentet om uppföljningen av parlamentets rekommendationer och att redogöra för varje avvikelse från parlamentets rekommendationer.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en fortlöpande och bestående dialog med konsumentorganisationerna för att fastställa konkurrensproblem och tillämpningsprioriteringar. Parlamentet begär en fullständig rapport om verksamheten inom enheten för konsumentfrågor vid GD Konkurrens.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra samtliga utvärderingar och undersökningar som man hänvisar till i sina framtida årliga konkurrensrapporter och att utnyttja oberoende och tillförlitlig expertis vid dessa utvärderingar och undersökningar.
8. Europaparlamentet påminner om sin begäran till kommissionen att omedelbart göra en översyn av personalresurserna vid generaldirektoratet för konkurrens och se till att den personalstyrka som finns kan hantera den ökande arbetsbördan.
9. Europaparlamentet betonar behovet av tydliga och solida konkurrensregler som gynnar små och medelstora företag, och som bygger på principen om att tänka småskaligt först enligt initiativet Small Business Act for Europe.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nästa rapport ta med ett särskilt fokuskapitel om små och stora företag och konkurrens. Parlamentet påpekar att patentsystemet innebär en stor kostnad för små och medelstora företag, vilket särskilt beror på hotet om rättsliga tvister från "non practising entities". Parlamentet uppmärksammar allmänt tillgängliga innovationer och principen om gemensamma kunskaper. Parlamentet uppmanar de små och medelstora företagen att utnyttja resultaten av det sjunde ramprogrammet som alla har tillgång till.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som rättslig grund för den framtida lagstiftningen på den inre marknaden utnyttja artikel 12 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (f.d. artikel 153.2 i EG-fördraget), i vilken det tydligt fastställs att "konsumentskyddskraven ska beaktas när unionens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs".
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt verka för genomförandet av telekompaketet.
13. Europaparlamentet ser positivt på offentliggörandet av kommissionens meddelande med rubriken Vägledning om prioriteringar vid tillämpningen av artikel 82 i EG-fördraget på företags missbruk av dominerande ställning genom utestängande åtgärder. Parlamentet anser att vägledningen är ett steg framåt eftersom den innebär en större öppenhet och förutsägbarhet när det gäller eventuella ingripanden från kommissionens sida men att den aldrig får begränsa eller inskränka kommissionens förmåga att vidta åtgärder på detta område enligt det som nu är fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
14. Europaparlamentet framhåller att 2008 utdömdes tvångsböter för första gången i EU:s konkurrens-politiska historia för underlåtenhet att iakttä ett tidigare beslut från kommissionen.

Statligt stöd

15. Europaparlamentet betonar vikten av att kommissionen noga följer upp tillämpningen av statligt stöd, för att se till att dessa stödmekanismer inte används för att skydda nationella industrier på ett sätt som skadar den inre marknaden och de europeiska konsumenterna.
16. Europaparlamentet anser därför att det är mycket viktigt att man vid bedömningen av huruvida statligt stöd är förenligt med fördraget, hittar rätt balans mellan stödets negativa effekter för konkurrensen och de offentliga finanserna och dess positiva effekter när det gäller allmänintresset.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de externa effekterna av sina förslag till bankreglering, särskilt de europeiska bankernas konkurrenskraft.

Tisdagen den 9 mars 2010

18. Europaparlamentet anser att politiken för statligt stöd till förmån för finansinstituten och den ekonomiska återhämtningsprocessen bidrog till att stabilisera finansmarknaderna och att hantera kreditåtstramningens effekter på realekonomin.

19. Europaparlamentet konstaterar att politiken för statligt stöd är en integrerad del av konkurrenspolitiken och att kontrollen av det statliga stödet visar hur viktigt det är att ha samma spelregler för samtliga företag som verkar på den inre marknaden i Europa. Parlamentet undrar i detta sammanhang i vilken utsträckning statligt stöd som beviljats finansmarknaden har orsakat snedvridningar av konkurrensen. Parlamentet begär att man utarbetar en oberoende rapport om de potentiellt snedvridande effekterna i samband med statligt ingripande i finanssektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att informera om de omstruktureringsframsteg som mottagarna av statligt stöd har gjort, och att vara tydligare när det gäller återbetalning av statligt stöd och eventuella sanktioner vid utebliven återbetalning. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att klargöra de bindande omstruktureringsåtgärdernas samband med potentiella snedvridande effekter som leder till skillnader i återbetalningsvillkor mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar till mer transparens vad gäller kriterierna för avyttringar samt deras inverkan på de berörda företagen på medellång sikt.

20. Europaparlamentet är bekymrat över det stöd och de snedvridningar som uppstått genom de garantier för bankernas finansiering som utfärdats av medlemsstaternas regeringar. Parlamentet uppmanar entusiastiskt kommissionen att bedöma omfattningen av det stöd som lämnats i samband med garantier för bankernas finansiering och därmed analysera om dessa är förenliga med EU:s konkurrenslagstiftning, samt vilka åtgärder som krävs för att korrigera eventuella snedvridningar till följd av dessa garantier.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt utreda ytterligare varför statligt stöd som beviljas banker inte kommer den reala ekonomin till godo, och att vidta åtgärder mot banker som bevisligen underlåter eller vägrar att föra vidare fördelarna med det statliga stödet.

22. Europaparlamentet noterar att kommissionen redan har inlett processen för den gradvisa avvecklingen av statligt stöd, och beordrat omstrukturering och avyttringar. Parlamentet konstaterar att dessa processer måste vara flexibla för att lyckas. Parlamentet uppmanar ändå kommissionen att utfärda riktlinjer för dessa processer. Parlamentet anser att det statliga ingripandet inte bör förlängas i onödan och att avvecklingsstrategier bör utarbetas så snart som möjligt.

23. Europaparlamentet insisterar på behovet att samordna avvecklingsstrategierna, särskilt när det gäller den gradvisa avvecklingen av stödet till banksektorn. Parlamentet understryker att en sådan samordning är nödvändig för att undvika varje form av snedvridning av konkurrensen till följd av en situation där banker i de länder där bankstödsprogram bibehålls subventioneras i viss utsträckning till skillnad från banker i länder där sådana program har avvecklats.

24. Europaparlamentet anser att systemet med konkurrensbestämmelser hittills har ridit ut stormen, men att krisen har gjort det tydligt att det omedelbart behövs en EU-ram för gränsöverskridande krishantering i finanssektorn, som bland annat inbegriper en lösning för de institutioner som är "för stora för att tillåtas gå omkull" och ett snabbt och fullständigt genomförande av rekommendationerna i de Larosière-rapporten, bland annat genom införandet av en gemensam europeisk regleringsmyndighet, ett system för insättningsgarantier och en räddningsfond eller något liknande system.

25. Europaparlamentet begär att kommissionen ska rapportera om de nationella statliga stödåtgärderna, skillnaderna mellan de nationella systemen och deras eventuella snedvridande effekter för konkurrensen och de ekonomiska skillnader som kan bli resultatet härav. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta förslag till ett mer sammanhängande, enhetligt europeiskt tillvägagångssätt.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrannare undersöka potentiella dolda kopplingar mellan statligt stöd och andra gemenskapsinstrument, t.ex. strukturfonder och fonden för justering för globaliseringseffekter, för att kunna garantera samstämda åtgärder.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förklara vilka kriterier som kommer att användas för att besluta om en eventuell förlängning av den tillfälliga gemenskapsramen för statliga stödåtgärder.

Tisdagen den 9 mars 2010

28. Europaparlamentet insisterar på att statligt stöd måste vara förenligt med målen i Lissabon- och Göteborgsstrategierna och klimat- och energipaketet. Medlemsstaterna uppmanas att upphöra med skadligt stöd som bl.a. främjar användningen av fossila bränslen eller tillverkning som ökar utsläppen av växthusgaser. I ett vidare perspektiv är det nödvändigt att göra strategiska miljöbedömningar (SMB) av den politik och miljökonsekvensbeskrivningar av de projekt som anges i återhämtningspaketet.
29. Europaparlamentet välkomnar de nya riktlinjerna i klimat- och energipaketet för statligt stöd till miljöskydd, enligt vilka standardiserade utvärderingar ska göras av mindre ärenden och detaljerade utvärderingar av viktiga ärenden.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2010 offentliggöra en fullständig rapport om effektiviteten när det gäller statligt stöd som beviljats för "grön återhämtning" (som medför en betydande övergång i riktning mot hållbarhet, särskilt inom fordonsindustrin) och statligt stöd till miljöskydd.
31. Europaparlamentet vill att liknande rapportering görs om statligt stöd som beviljats små och medelstora företag, utbildning, forskning och utveckling samt innovation.
32. Europaparlamentet föreslår att utfasningen av den tillfälliga gemenskapsramen för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen bör ta hänsyn till den ekonomiska situationen (återhämtningsperiodens längd samt BNP-minskningens storlek) i de medlemsstater som berörs.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar att åstadkomma större transparens inom telekomsektorn beträffande kostnaderna för de operatörer som tillhandahåller fasta telefonförbindelser men framför allt för mobiloperatörer.
34. Europaparlamentet understryker att man måste undersöka de utmaningar som skatteparadis och offshorecentrum innebär, bl.a. när det gäller illojal konkurrens och finansiell stabilitet.
35. Europaparlamentet uppmanar än en gång till införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattetas.
36. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att informera parlamentet om sin översyn av kommissionens beslut om statligt stöd till offentliga tjänster, vilket man skulle ha genomfört senast den 19 december 2008 och som nu bör ta hänsyn till att Lissabonfördraget har trätt i kraft.
37. Europaparlamentet noterar med oro att återkrävandet av olagligt statligt stöd är en långdragen och tungrodd process, och att ett litet antal medlemsstater är ansvariga för nästan alla pågående ärenden. Parlamentet uppmanar kommissionen att strama åt förfarandena ytterligare och att fortsätta utöva press på medlemsstaterna, särskilt när det gäller upprepade överträdelse.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en noggrann utredning av vissa europeiska företags allmänna och storskaliga utnyttjande av tillfälliga anställningskontrakt och praktikanställningar för högt kvalificerade personer till låg kostnad, vilket är en vettlös ekonomisk strategi som strider mot principerna om anständigt arbete och är en källa till konkurrensstörning.
39. Europaparlamentet understryker att man för att främja rättvis konkurrens måste underlätta tillgången till riskkapital för små och medelstora företag.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera och rapportera om i vilken utsträckning, om alls, de olika nationella stödssystemen inom bilindustrin har bidragit till att uppfylla andra EU-mål, särskilt när det gäller hållbarhet och miljövänlig teknik. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att bedöma konkurrensförhållandena inom den här marknaden, särskilt förhållandet mellan OEM-företag och direkt- och underleverantörer.
41. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av förenklingspaketet.

Tisdagen den 9 mars 2010

Antitrust

42. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har antagit vitboken om skadeståndstalan vid brott mot antitrustregler. Parlamentet anser att den innebär en seger för konsumentskyddet i Europeiska unionen.

43. Europaparlamentet påminner om att karteller skadar ekonomin och utgör några av de värsta överträdelserna av konkurrenslagstiftningen. Sådana överträdelser av konkurrenslagstiftningen strider mot unionsmedborgarnas intressen, eftersom de innebär att fördelarna med lägre priser till följd av konkurrens inte kan föras vidare till konsumenterna; Parlamentet upprepar i detta sammanhang att varje kommande förslag om kollektiva prövningsmöjligheter måste respektera parlamentets ståndpunkt som uttrycktes i resolutionen av den 26 mars 2009 om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler, och insisterar på att parlamentet genom medbeslutandeförfarandet involveras i antagandet av sådana akter.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina initiativ förbättra samordningen mellan konkurrenslagstiftningen och konsumentskyddet.

45. Europaparlamentet välkomnar den bestämda hållning till konkurrensbegränsande beteenden som kommissionen intagit under senare år, eftersom sådant beteende i stor omfattning skadar konsumenterna och ekonomin. Parlamentet framhåller att det behövs ett brett stöd för konkurrenspolitiken, och demokratisk legitimitet som kan garanteras genom Europaparlamentets delaktighet. Parlamentet är emellertid bekymrat över att allt högre böter som enda sanktion kan vara ett alltför trubbigt instrument, inte minst med tanke på att arbetstillfällen kan gå förlorade när företagen inte kan betala, och efterlyser utveckling av ett bredare spektrum av mer sofistikerade instrument som täcker sådana frågor som individuellt ansvar, företags öppenhet och ansvarsskyldighet, kortare förfaranden, rätt till försvar och rättvis rättegång, mekanismer för att se till att ansökningarna om förmånlig behandling fungerar på ett effektivt sätt (särskilt för att motverka inflytandet från "discovery processes" i Förenta staterna), program för företags regelefterlevnad samt utvecklingen av Europeiska standarder. Parlamentet är för en metod som bygger på "morot och piska", med sanktioner som effektivt avskräcker, särskilt vid upprepade överträdelser, samtidigt som man uppmuntrar regelefterlevnad.

46. Europaparlamentet anser att när ett och samma företag upprepade gånger överträder konkurrenslagstiftningen, krävs det mer drastiska avskräckande åtgärder för att genomdriva antitrustbestämmelserna i kartellfall eller för att bekämpa missbruk av dominerande ställning.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa principen om individuellt ansvar.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga vilken roll efterlevnadsprogram kan spela som ett instrument i kampen mot konkurrensbegränsande beteende.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att definiera särskilda kriterier för hur företag ska bedömas när det gäller frågan huruvida de har agerat med avsikt eller oaktsamt.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att definiera särskilda kriterier för när moderföretag ska göras solidariskt ansvariga för dotterbolags kartellliknande uppträdande.

51. Europaparlamentet påpekar att små och medelstora företag drabbas jämförelsevis hårdare av oproportionerliga böter än större företag.

52. Europaparlamentet anser att böterna bör stå i proportion till överträdelsen. Parlamentet föreslår också att man, under lämpliga omständigheter, vid beräkningen av böterna tar hänsyn till relevanta belopp som betalas i kompensation. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över grunden för beräkningen av böterna och införliva de nya bötesprinciperna i förordning (EG) nr 1/2003, om så är lämpligt.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en enda kontaktpunkt för ansökningar om förmånlig behandling.

Tisdagen den 9 mars 2010

54. Europaparlamentet begär att bli underrättat och hört i vederbörlig ordning om varje ändring av gruppundantagsförordningen för motorfordon, inom en tidsram som gör det möjligt för parlamentet att utöva en tillbörlig kontroll och att lämna ett genomarbetat bidrag, med beaktande av att sektorn ofördröjligen måste få en tillförlitlig planeringshorisont så att den kan vidta lämpliga åtgärder.

55. Europaparlamentet betonar vikten av ett effektivt samarbete med parlamentet samt med konsument- och småföretagarorganisationer när det gäller ändringar av gruppundantagsförordningen om vertikala avtal. Parlamentet betonar att ett regelverk som uppmuntrar till samordnade åtgärder från många marknadsaktörers sida är det bästa sättet att rätta till de eventuella nackdelar som bristen på valmöjligheter orsakar konsumenterna.

56. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att kommissionens utkast till gruppundantagsförordning för motorfordon och utkastet till kompletterande riktlinjer bör underkastas en ordentlig granskning, vilken även bör inbegripa en utfrågning i parlamentet av slutanvändarorganisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera framtidssäkra regler från och med den 1 juni 2010.

57. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens förslag till ett mer stringent regelverk för kundservice i syfte att minska de höga utgifter för reparation och underhåll som konsumenterna åsamkas till följd av snedvridande metoder såsom utestängning av oberoende tjänsteleverantörer.

58. Europaparlamentet förväntar sig att vederbörlig hänsyn tas till de små och medelstora bilhandlarna i samband med den framtida konkurrenslagstiftningsramen för motorfordonssektorn. Parlamentet anser att i annat fall bör den nuvarande gruppundantagsförordningen för motorfordonssektorn förlängas i sin nuvarande form.

59. Europaparlamentet begär att bli hört om varje föreslagna ändring av gruppundantagsförordningen om vertikala avtal, inom en tidsram som gör det möjligt för parlamentet att utöva en tillbörlig kontroll och att lämna ett genomarbetat bidrag.

Koncentrationskontroll

60. Europaparlamentet välkomnar avsikten att ytterligare förbättra mekanismerna för överlämnande och att öka samstämmigheten vid utvärderingen av jämförbara sammanslagningar, och uppmuntrar kommissionen att ytterligare se över effekterna av tvåttredjedsregeln.

61. Europaparlamentet välkomnar revideringen av kommissionens tillkännagivande om korrigerande åtgärder som kan godtas enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och kommissionens förordning (EG) nr 802/2004, som kodifierar EG-domstolens nyligen avkunnade domar, tar hänsyn till de slutsatser som dras i studien om korrigerande åtgärder samt tar upp de frågor som diskuterades under det offentliga samrådet.

62. Europaparlamentet begär att kommissionen utarbetar en rapport för varje enskilt land om tillämpningen av artikel 21.4 i EG:s koncentrationsförordning, som gör det möjligt att ta hänsyn till allmänintresset framför konkurrensaspekter.

63. Europaparlamentet betonar att den nuvarande ekonomiska krisen inte rättfärdigar en uppmjukning av EU:s bestämmelser om koncentrationskontroll.

Branschutredningar

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa vilka kriterier som ska tillämpas för inledandet av en branschutredning. Parlamentet anser att kommissionen inte bara bör vidta åtgärder till följd av klagomål från näringslivet eller konsumenterna, utan även på rekommendation av parlamentet.

Tisdagen den 9 mars 2010

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka marginalernas storlek i produktionen och i distributionskedjan, i linje med parlamentets resolution av den 26 mars 2009 om livsmedelspriser i Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå lämpliga åtgärder, inklusive regleringar, för att skydda konsumenter, arbetstagare och producenter från varje missbruk av dominerande ställning eller negativa effekter som framkommer inom ramen för denna undersökning.

66. Europaparlamentet upprepar i detta sammanhang sina tidigare önskemål om branschutredningar om onlinereklam och förbindelserna mellan producenterna av jordbruksprodukter (särskilt av mejeriprodukter), partihandeln, de stora distributörerna och slutkonsumenterna. Parlamentet begär en utredning om mediekoncentrationer, som även omfattar alla kanaler för distribuering av innehåll, såsom tryckta medier, tv och radio och Internet. Parlamentet begär att kommissionen lägger fram en analys av konkurrensen inom telekomsektorn, fordonssektorn, och den finansiella tjänstesektorn.

67. Europaparlamentet understryker behovet av fullständiga branschutredningar och uppföljningsåtgärder inom livsmedelsindustrin, särskilt avseende distributionskedjan för mejeriprodukter, i nära samarbete med myndigheterna inom Europeiska konkurrensnätverket (ECN).

68. Europaparlamentet begär att kommissionen fortsätter att kontrollera priserna på livsmedel i Europeiska unionen och konkurrensvillkoren i livsmedelsindustrin.

69. Europaparlamentet betonar att man måste förbättra konkurrensen inom läkemedelsbranschen genom att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa de metoder inom läkemedelsföretag som kan leda till att generiska produkters inträde på marknaden fördröjs eller förhindras, i enlighet med resultaten från den branschutredning som utförts av GD Konkurrens.

70. Europaparlamentet välkomnar kommissionens undersökning av energisektorn. Parlamentet begär att kommissionen utreder i vilken utsträckning bristande investeringar i infrastruktur, särskilt sammankopplingar för gas och el, hämmar konkurrensen. Parlamentet noterar att en tryggad försörjning och en effektiv konkurrens på energimarknaden inte kan uppnås utan en sammankopplad och väl fungerande energiinfrastruktur.

71. Europaparlamentet är oroat över den otillräckliga konkurrensen inom telekomsektorn. Parlamentet begär ytterligare en branschutredning. Parlamentet insisterar på att organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) främjar konkurrensen, särskilt genom adekvata analyser av marknaden. Därför kräver parlamentet att organets sekretariat får tillräckliga resurser för detta syfte.

72. Europaparlamentet beklagar att kommissionen i sin rapport endast summariskt behandlar det interinstitutionella samarbetet med parlamentet och inte har svarat på följande uppmaningar som parlamentet framförde i sin resolution av den 10 mars 2009:

- att undersöka oegentliga metoder inom tjänstesektorn, som kan hindra små företag från att lämna anbud,
- att se till att konkurrensbeteendet på bränslemarknaderna i unionen övervakas,
- att vidta åtgärder som gynnar priskonkurrens i stället för att detaljreglera avgifterna inom telekomsektorn.

73. Europaparlamentet upprepar sin begäran om en utredning av tillämpningen av bestämmelserna om offentlig upphandling och huruvida nationella skillnader leder till en snedvridning av konkurrensen.

*

* *

74. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 9 mars 2010

Resultattavlan för den inre marknaden

P7_TA(2010)0051

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om resultattavlan för den inre marknaden (2009/2141(INI))

(2010/C 349 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 29 juni 2009 om åtgärder för att förbättra den inre marknads funktion ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 12 juli 2004 om införlivande med nationell lagstiftning av direktiv som rör den inre marknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om resultattavlan för den inre marknaden (SEK(2009)1007),
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2007 om översynen av den inre marknaden: undanröjande av hinder och ineffektivitet genom bättre genomförande och verkställighet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om resultattavlan för den inre marknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om den nationelle domarens roll i det europeiska rättssystemet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (konkurrenskraft, inre marknaden, industri och forskning) möte den 24 september 2009 med titeln "Hur man får den inre marknaden att fungera bättre" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0084/2009), och av följande skäl:
 - A. En inre marknad som fungerar effektivt är en förutsättning för ett stabilt och innovativt ekonomiskt klimat där konsumenterna kan köpa varor och tjänster av hög kvalitet och företagen kan nyanställa.
 - B. Även om den inre marknaden har kommit en bra bit på vägen återstår det fortfarande mycket att göra innan den till fullo kan bli verklighet.
 - C. Den inre marknaden kan inte fungera väl utan att de gemenskapsregler som styr dess funktion införlivas, tillämpas och verkställs på rätt sätt.
 - D. Det är absolut nödvändigt att medlemsstaterna införlivar lagstiftningen om den inre marknaden i tid.

⁽¹⁾ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.⁽²⁾ EUT L 98, 16.4.2005, s. 47.⁽³⁾ EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 80.⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0421.⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0352.⁽⁶⁾ Rådets dokument 13024/09.

Tisdagen den 9 mars 2010

- E. Europaparlamentet och de nationella parlamenten kan aktivt bidra till ett bättre införlivande av lagstiftningen om den inre marknaden genom att fortsätta att samarbeta nära med varandra under förhandlings- och införlivandeprocessen.
- F. Företrädare för EU-institutionerna och medlemsstaterna bör träffas regelbundet för att stämma av införlivandet av lagstiftningen om den inre marknaden.
- G. Offentliggörandet av resultattavlan för den inre marknaden kan bidra till att minska eftersläpningen i införlivandet, men det behövs ett mer kvalitetsinriktat förhållningssätt där man siktar på att kartlägga orsakerna till denna eftersläpning och inte bara tittar på siffror och tal.
- H. Den gemensamma, övergripande målsättningen med såväl resultattavlan för den inre marknaden som resultattavlan för konsumentmarknaderna är att den inre marknaden ska fungera bättre, även om de båda resultattavlorna fungerar på olika sätt och har olika omfattningar och olika uppsättningar indikatorer.
- I. Den aktuella genomsnittliga eftersläpningen på 1 procent är i linje med det mål på 1 procent som stats- och regeringscheferna enades om 2007, men nio medlemsstater har ännu inte uppnått målet.
- J. Splittringsfaktorn är 6 procent, vilket innebär att 100 direktiv inte har införlivats i minst en medlemsstat.
- K. 22 direktiv släpar efter i förhållande till införlivandefristen med mer än två år, vilket direkt strider mot den målsättning om "nolltolerans" som stats- och regeringscheferna fastställde 2002.
- L. Det är särskilt viktigt att noga följa införlivandet av vissa direktiv som spelar en nyckelroll för utvecklingen av den inre marknaden.
- M. Mer offentligt tillgänglig information om vilka direktiv som inte har införlivats av enskilda medlemsstater skulle kunna vara ett bra sätt att öka allmänhetens medvetenhet och den inbördes pressen mellan medlemsstaterna, men även påtryckningarna från Europaparlamentets ledamöter på ledamöter i de nationella parlamenten.
- N. De fortsatta fallen av eftersläpning i införlivandet eller felaktigt införlivande behöver inte bero på att medlemsstaterna saknar god vilja, utan kan vara en följd av bristande tydlighet eller konsekvens i den berörda gemenskapslagstiftningen. Det är därför önskvärt att resultattavlan inte enbart används för att sätta press på medlemsstaterna, utan också fungerar som ett verktyg för dialog som ger en bättre förståelse av de svårigheter som medlemsstaterna stöter på i sitt arbete med införlivande.
- O. Det behövs mer information om kvaliteten på införlivandet.
- P. Med tanke på den allmänna övergången från lagstiftning till genomförande när det gäller den inre marknaden bör resultattavlan för den inre marknaden regelbundet ge mer utförlig information om tillämpningen och verkställigheten av lagstiftningen om den inre marknaden, med bland annat objektiva indikatorer för den inre marknadens funktion, och göra det möjligt att följa resultat och tendenser bättre.
- Q. Europaparlamentets ledamöter bör ge sina respektive väljare information om införlivandet av den lagstiftning om den inre marknaden som berör dem och om hur de kan utnyttja sina rättigheter.

Tisdagen den 9 mars 2010

- R. Arbetet i Europaparlamentets utskott för den inre marknaden och konsumentskydd, som har bedrivits i form av initiativbetänkanden, utredningar, seminarier och utfrågningar, har gett värdefull kunskap om genomförandet, införlivandet och verkställigheten av väsentlig lagstiftning om den inre marknaden. Även i framtiden kommer utskottets arbete att vara av stort värde.
- S. Utbildning och utbyten över gränserna, bland annat via de elektroniska nätverk som kommissionen inrättat, är väsentliga för en bättre tillämpning av gemenskapens regelverk för den inre marknaden.
- T. Allmänheten och företagen är beroende av att reglerna för den inre marknaden verkställs effektivt om de till fullo ska kunna dra nytta av dess potential.

Inledning

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ovannämnda rekommendation om åtgärder för att förbättra den inre marknads funktion. Medlemsstaterna bör dock inte välja och vraka bland åtgärderna och bara plocka dem som passar dem bäst, utan åta sig att genomföra samtliga.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta nära med kommissionen och med varandra och ta på sig sin del av ansvaret, så att de möjligheter som den inre marknaden erbjuder kan utnyttjas fullt ut. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla sina befogenheter i sitt arbete med att se till att reglerna för den inre marknaden tillämpas effektivt. I detta ingår effektiv marknadsövervakning, harmonisering och ytterligare förenkling av lagstiftningen samt andra verktyg som minskar den administrativa bördan för allmänhet och företag.
3. Europaparlamentet anser det vara viktigt med insatser i ett tidigare skede om risken för eftersläpning i införlivandet ska kunna minskas. Kommissionen bör göra mer för att stödja medlemsstaterna under hela införlivandeperioden. Detta bör framför allt ske genom dialog och ökat informationsutbyte, med målet att förekomma eventuella problem och försöka lösa dem innan införlivandefristen löper ut.
4. Europaparlamentet stöder särskilt idén om ett nära deltagande från de nationella parlamenten och ett fördjupat samarbete med andra berörda parter, exempelvis arbetsmarknadens parter, under förhandlings- och införlivandeprocessen.
5. Europaparlamentet framhåller vikten av en öppen dialog och ett tätare samarbete mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet för att få till stånd ytterligare diskussioner och en mer ingående granskning av de problem som medlemsstaterna kan stöta på i samband med införlivandet. Ett korrekt införlivande och genomförande av direktiven på nationell nivå är nämligen en grundförutsättning för att den inre marknaden, konkurrensen och den ekonomiska och sociala balansen inom EU ska fungera på ett effektivt sätt.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anordna ett årligt forum för den inre marknaden, där företrädare för EU-institutionerna och medlemsstaterna samt andra berörda parter kan mötas, så att det blir ett tydligare åtagande när det gäller införlivandet, tillämpningen och verkställigheten av lagstiftningen om den inre marknaden.
7. Europaparlamentet understryker att det bör hållas möten på arbetsgrupps- och ministernivå inom detta forum för den inre marknaden, så att det blir en viktig plattform för utbyte av bästa metoder mellan nationella förvaltningar.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet ge mer utförlig information i sin resultattavla för den inre marknaden om tillämpningen och verkställigheten av lagstiftningen om den inre marknaden, med bland annat objektiva indikatorer för den inre marknads funktion.
9. Europaparlamentet begär att resultattavlan för den inre marknaden, Solvitrapporten, Rådgivningstjänsten och resultattavlan för konsumentmarknaderna offentliggörs samtidigt en gång om året (lika ofta som förut), så att man får en helhetsbild av utvecklingen av den inre marknaden och bättre kan samordna det arbete som utförts på respektive område, samtidigt som dessa instrument får behålla sina särdrag.

Tisdagen den 9 mars 2010

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att titta på nya sätt att undanröja kvarvarande hinder för fullbordandet av den inre marknaden, bland annat ett "inre marknadsstest" för alla förslag till ny EU-lagstiftning, i syfte att säkerställa att föreslagna nya åtgärder inte undergräver den inre marknaden.

11. Europaparlamentet anser att det finns stora överlappningar mellan resultattavlan för den inre marknaden och kommissionens årliga översyn av tillämpningen av gemenskapsrätten. Därför uppmanas kommissionen att använda den årliga översynen på ett mer strategiskt sätt genom att fokusera på politikområden sektorsvis, vilket kvalitativt skulle kunna förbättra analysen i resultattavlan för den inre marknaden.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skicka ut ett mer läsarvänligt pressmeddelande tillsammans med resultattavlan för den inre marknaden, i syfte att öka medvetenheten om resultaten i denna och sätta mer press på medlemsstaterna att säkerställa ett korrekt införlivande av direktiv inom föreskriven tid.

Införlivande

13. Europaparlamentet ser med tillfredsställelse att enprocentsmålet för eftersläpningen i införlivandet har uppnåtts för tredje gången i rad och uppmanar de nio medlemsstater som misslyckats med detta att se till att göra bättre ifrån sig i framtiden.

14. Europaparlamentet anser att det finns en klar koppling mellan ett korrekt införlivande inom föreskriven tid av direktiven om den inre marknaden och kvaliteten på den ursprungliga lagstiftningen. Därför är det viktigt att arbetet inleds i ett tidigt skede och omfattar ett åtagande att följa principen om bättre lagstiftning, liksom fullständiga samråd med medlemsstaterna om införlivande- och verkställighetsmetoder samt grundliga konsekvensbedömningar och analys av relevant rättspraxis från EU-domstolen, innan ny lagstiftning föreslås.

15. Det antal direktiv som inte införlivats av en eller flera medlemsstater är fortfarande för högt, och Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att snarast få ner denna siffra och då börja med de direktiv vars införlivande släpar efter med två år eller mer.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge mer utförlig information på sin webbplats om vilka direktiv som inte har genomförts i de enskilda medlemsstaterna.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förse kommissionen med jämförelsetabeller med utförlig information om vilka nationella åtgärder som vidtagits för att införliva direktiv, så att kommissionen i sin tur kan ge mer utförlig information om kvaliteten på införlivandet. Kommissionen uppmanas att kartlägga de bästa metoderna för korrekt införlivande inom föreskriven tid och att förmedla dessa till medlemsstaterna.

Tillämpning

18. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör effektivisera samarbetet mellan nationella, regionala och lokala myndigheter som är inblandade i tillämpningen av inre marknadsregler genom att garantera och stärka en samordningsfunktion för den inre marknaden inom sina respektive nationella förvaltningar.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge nationella och lokala tjänstemän och rättsliga myndigheter regelbunden utbildning om reglerna för den inre marknaden inom ramen för gemenskapens befintliga program och nätverk.

20. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt om att medlemsstaterna måste se till att de gränsöverskridande nätverk av elektroniska informationssystem som kommissionen inrättat (t.ex. informationssystemet för den inre marknaden (IMI), systemet för snabbt informationsutbyte (Rapex), systemet för tidig varning för livsmedel och foder (RASFF) samt nätverket för konsumentskyddssamarbete) kan användas. Medlemsstaterna bör vidta de nödvändiga åtgärderna för detta, bland annat en lämplig resurstilldelning.

Tisdagen den 9 mars 2010

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se lagstiftningen om den inre marknaden som en kretsloppsprocess, där efterhandsutvärderingar utgör en viktig del som ligger till grund för att fastställa om lagstiftningen uppfyller eller överträffar den ursprungliga konsekvensbedömningen, eller – i motsatt fall – för att ta reda på hur lagstiftningen kan ändras eller omarbetas så att den kommer att uppfylla de ursprungliga målsättningarna.

Verkställighet

22. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör öka sina insatser för att informera allmänheten och företagen om deras rättigheter på den inre marknaden, så att de kan utöva dessa rättigheter i praktiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt slutföra projektet Stödtjänster för inre marknadsfrågor, vars syfte är att effektivisera stödtjänsterna för information, rådgivning och problemlösning och att göra dem mer tillgängliga.

23. Europaparlamentet anser att den information om den inre marknaden som kommissionen tillhandahåller på Internet är omfattande men alltför splittrad. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att under medverkan av Enterprise Europe Network etablera och stärka portalen "Ditt Europa – Företagen" som en enda elektronisk kontaktpunkt för inre marknads- och företagsrelaterad information, för att undvika onödiga och kostsamma parallellstrukturer och utnyttja eventuella samverkansvinster, särskilt i samband med det informationsutbud som ska skapas enligt tjänstedirektivet ⁽¹⁾.

24. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som Enterprise Europe Network spelar för att hjälpa små och medelstora företag att utnyttja möjligheterna på den inre marknaden. Värdefulla resurser förblir dock oanvända på grund av byråkratiska pålagor, vilket förhindrar en större koncentration på huvuduppgiften för Enterprise Europe Network: att erbjuda skräddarsytt stöd åt små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att i större utsträckning använda Enterprise Europe Network för målriktad informationsspridning och att minska den byråkratiska bördan för nätverkets partner.

25. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, med kommissionens stöd, bör förbättra kapaciteten hos problemlösningssystemen, särskilt Solvit, i syfte att kunna erbjuda mer effektiva besvärörfaranden. Parlamentet understryker att erfarenheterna från Solvit bör tas till vara när nationell politik och EU-politik ska utformas, vilket leder till förändringar i strukturer eller regler där detta är nödvändigt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ytterligare stärka nätverken mellan Solvit-centrumen genom att tilldela dem större ekonomiska medel och personalresurser.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att göra Solvit-centrumen och de kostnadsfria problemlösningstjänster som erbjuds där mer synliga för företagen och allmänheten i EU.

*

* *

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

Onsdagen den 10 mars 2010

Uppföljning av Europeiska rådets informella möte den 11 februari 2010

P7_TA(2010)0053

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om EU 2020

(2010/C 349 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska rådets informella möte den 11 februari 2010,
- med beaktande av det offentliga samrådet om EU 2020 som kommissionen anordnade och resultatet av detta (SEK(2010)0116),
- med beaktande av kommissionens utvärdering av Lissabonstrategin (SEK(2010)0114),
- med beaktande av Europeiska rådets dokument "Sju steg mot en framgångsrik europeisk strategi för tillväxt och sysselsättning",
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. EU 2020-strategin bör tjäna ekonomisk tillväxt och sysselsättning, eftersom det att BNP sjönk med 4 procent, att industriproduktionen går tillbaka och att mer än 23 miljoner kvinnor och män går arbetslösa är en mänsklig och ekonomisk katastrof.
 - B. Lissabonstrategin fungerade inte så bra som den hade kunnat göra. Orsakerna till detta var att styrningsstrukturen är svag och resultatredovisningsskyldighet saknas, att det mål man strävade efter var alltför komplicerat, med alltför många delmål och att det saknades klarhet, tyngdpunktsområden och insyn. Parlamentet välkomnar därför kommissionens förslag till EU 2020-strategin med dess mål och ramar.

Allmänna iakttagelser

1. Europaparlamentet anser att EU 2020-strategin måste tillhandahålla ett effektivt bemötande av den ekonomiska och finansiella krisen och förse EU:s återhämtningsprocess med nya ambitioner och konsekvens på europeisk nivå genom att mobilisera och samordna nationella och europeiska instrument.
2. Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets beslut att fastställa färre, tydligare och mera realistiska mål, eftersom alltför många europeiska mål i den tidigare Lissabonstrategin inte uppnåts.

En social marknadsekonomi

3. Europaparlamentet anser att full sysselsättning med miljöriktiga arbeten av hög kvalitet för både män och kvinnor inom EU är ett eftersträvarvärt mål som kan uppnås endast om de europeiska institutionerna och medlemsstaterna genomför de reformer som behövs.
4. Europaparlamentet noterar att arbetslösheten är en kärnfråga i den nuvarande diskussionen i samband med krisen. Parlamentet anser att EU, för att till fullo ta itu med en hög och växande arbetslöshet, måste genomföra en ambitiös social agenda, som inbegriper främjande av längre och hälsosammare liv, bekämpning av fattigdom och socialt utanförskap, bättre möjligheter för arbetstagare att kombinera anställning med omsorgsansvar, minska tendensen att elever slutar skolan i förtid, främjande av livslångt lärande, bekämpning av diskriminering, främjande av integrering av jämställdhetsperspektivet och jämställdhet mellan kvinnor och män samt arbetstagares rättigheter och goda arbetsförhållanden. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att åtgärda arbetslösheten genom att skapa ökade möjligheter för ungdomar att få utbildning och delta i praktik och samtidigt skydda dem mot oseriösa anställningsmetoder.

Onsdagen den 10 mars 2010

5. Europaparlamentet betonar att EU, för att ta itu med en hög och växande arbetslöshet, måste genomföra en ambitiös social agenda tillsammans med en stark jämställdhetsstrategi och integrationspolitik.
6. Europaparlamentet anser att EU måste skapa konkurrenskraftiga arbetsmarknader som är tillgängliga för alla genom en omläggning av de sociala trygghetssystemen och ökad flexibilitet för arbetsgivarna, tillsammans med lämpliga arbetslöshetsunderstöd under kortare perioder samt stöd till att arbetslösa kan få anställning på nytt.
7. Europaparlamentet uppmanar EU att underlätta den fria rörligheten för alla medborgare, alltså för arbetstagare, fria yrkesutövare, affärsmän, forskare, studerande och pensionärer.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att kartlägga europeiska program för att möjliggöra kunskapsmigrering, förhindra en europeisk "kompetensflykt" och främja spetskompetens, samt ett nätverk med ledande universitet på internationell nivå. Inrättandet av "den femte friheten", alltså friheten för kunskap, bör bidra till detta.
9. Europaparlamentet beklagar att jordbrukssektorn inte nämnts i de ursprungliga förslagen till EU:s 2020-strategi, trots jordbrukssektorns potential att aktivt bidra till att möta de huvudsakliga utmaningar vi står inför. Parlamentet är övertygat om att jord- och skogsbruket, om bara den politiska ramen är riktig och adekvata budgetresurser finns att tillgå, kan spela en viktig roll i den övergripande europeiska strategin för trygghet av den ekonomiska återhämtningen och uppnåendet av klimatmålen och samtidigt bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen både i EU och ute i världen, samt till tillväxten och sysselsättningskapandet.

En stark europeisk styrning till förmån för en lyckad 2020-strategi

10. Europaparlamentet anser att EU 2020-strategin bör innefatta ett ambitiöst, mer konsekvent och mer målinriktat grepp på den ekonomiska krisen och skapa ökad konsekvens mellan strategier som överlappar varandra, såsom strategin för en hållbar utveckling och stabilitets- och tillväxtpakten, för att bidra till att bygga ett rättvist, hållbart och välmående Europa.
11. Europaparlamentet anser att Lissabonstrategin misslyckades på grund av medlemsstaternas bristande engagemang och ansvar att genomföra överenskomna handlingsplaner och avsaknaden av effektiva incitament och bindande instrument på EU-nivå.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska rådet att överge den "öppna samordningsmetoden" som bygger på "utbyte av bästa metoder" och "påtryckningar från partner" när det gäller den ekonomiska politiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa alla artiklar som är tillgängliga i Lissabonfördraget, såsom artiklarna 121, 122, 136, 172, 173 och 194, för att samordna medlemsstaternas ekonomiska reformer och handlingsplaner.
13. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör sammanställa en exakt förteckning över hindren och föreslå åtgärder mot de huvudsakliga stötestenarna för att fullborda den inre marknaden.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, med samtidig respekt för subsidiaritetsprincipen, ta fram nya åtgärder såsom förordningar och direktiv och eventuella sanktioner för medlemsstater som inte genomför EU 2020-strategin samt incitament för de medlemsstater som gör det.
15. Europaparlamentet erinrar om att kommissionen och Europeiska rådet har understrukt att Europaparlamentet spelar en nyckelroll i EU 2020-strategin och därför bör respektera parlamentets företrädesrättigheter genom att lägga fram de årliga politiska rekommendationerna innan beslutsfattandet sker i Europeiska rådet. Parlamentet uppmanar med kraft rådet och kommissionen att erkänna parlamentets nyckelroll i genomförandet av EU 2020-strategin. Det behövs ett interinstitutionellt avtal om fastställandet och formaliseringen av demokratiska och effektiva framtida åtgärder, som bör omfatta ett åtagande från rådets sida att under kommande år inte komma överens om ändringar i strategin utan att först formellt rådfråga parlamentet.
16. Europaparlamentet betonar behovet av bättre samarbete med de nationella parlamenten och det civila samhället. Genom att fler aktörer görs delaktiga kommer pressen på de nationella förvaltningarna att åstadkomma ökade resultat.

Onsdagen den 10 mars 2010

17. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna i nära samarbete med kommissionen bör utarbeta nationella handlingsplaner med maximi- och minimivärden för vissa makroekonomiska aspekter av deras ekonomier.

18. Europaparlamentet konstaterar att revisionsrätten kritiserat kommissionens och medlemsstaternas genomförande av EU:s budget. Eftersom medlemsstaterna själva har hand om 80 procent av den europeiska budgeten bör kommissionen sätta större press på medlemsstaterna att ta ansvar för att EU-medlen används korrekt och överväga ekonomiska sanktioner om medlemsstater vägrar att samarbeta.

19. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör ange hur de använt EU-medlen för att uppnå de olika målen för EU 2020 och att gemenskapsstödet bör ha som villkor att det uppnås resultat och att stödet används på ett sätt som är förenligt med målen för EU 2020-strategin.

Skydda eurons styrka genom att stärka den finansiella tillsynen

20. Europaparlamentet betonar att budgetkonsolideringen och den ekonomiska politiken måste nära samordnas för att skapa ökad tillväxt och sysselsättning och trygga en stabil euro i framtiden. Medlemsstaterna måste rätta sig efter kriterierna i den europeiska stabilitets- och tillväxtpakten och samtidigt nå en balans mellan å ena sidan en minskning av de nationella underskotten och å andra sidan investeringar och sociala behov.

21. Europaparlamentet anser att det behövs en förstärkt ekonomisk samordning mellan länderna inom EMU eftersom flera medlemsstater i euroområdet misslyckats med att följa stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet anser att problemen i euroområdet kräver en europeisk lösning och beklagar att det saknas mekanismer för vaktsläendet om eurons stabilitet.

22. Europaparlamentet konstaterar att spekulativa angrepp på länder med ekonomiska svårigheter ytterligare förvärrar deras ekonomiska problem och gör det mycket dyrt för dem att låna pengar.

23. Europaparlamentet betonar behovet av en europeisk tillsynsmyndighet för att vi ska få en effektiv mikro- och makrotillsyn och framtida kriser förhindras. Parlamentet betonar att vi måste få ett effektivt europeiskt banksystem som kan finansiera den reala ekonomin och se till att Europa förblir ett av de ledande finanscentrumen och en av de ledande finansekonomierna i världen. Parlamentet understryker att tillsynen inte kan förbli en fullkomligt nationell fråga eftersom marknaderna är internationella och de finansiella institutionerna bedriver verksamhet över gränserna.

Frigöra potentialen hos EU:s inre marknad

24. Europaparlamentet konstaterar att den inre marknaden i hög grad bidrar till Europas välbefinnande och välkomnar att Mario Monti fått i uppdrag att föreslå nya och väl avvägda idéer till hur man ska dra i gång Europas gemensamma marknad. Eftersom den inre marknaden är ett nyckelområde inom EU 2020-strategin bör rådet och kommissionen ta fram förslag om hur man ska fullborda den inre marknaden.

25. Europaparlamentet konstaterar att vissa regeringar bedriver ekonomisk protektionism som hotar att radera 50 års arbete med att skapa ekonomisk integration och solidaritet.

26. Europaparlamentet erinrar medlemsstaterna om att de kan använda metoden för förstärkt samarbete på områden där förhandlingarna strandat.

27. Europaparlamentet anser att den inre marknaden för energi måste fullbordas för att man ska kunna säkerställa ekonomisk tillväxt tillsammans med integrationen av förnybar energi och trygga energiförsörjningen. Hållbara bränslen med lågt kolinnehåll bör spela en viktig roll inom EU:s energiförsörjning.

28. Europaparlamentet anser att EU bör dra nytta av sin ledande ställning inom områdena hållbar ekonomi och teknik för miljöriktig rörlighet genom att göra bruk av sin exportpotential. Detta skulle samtidigt minska resursberoendet och göra det lättare att rätta sig efter de nödvändiga klimatmålen 20-20-20. Parlamentet betonar dock att EU:s näringsliv måste få tillräckligt med högteknikråvaror för att nå detta mål.

Onsdagen den 10 mars 2010

Att främja små och medelstora företag samt arbetstillfällen

29. Europaparlamentet anser att kommissionen borde ha vinnlagt sig mera om att främja och stödja små och medelstora företag eftersom de flesta arbetstillfällena skapas inom denna sektor och den innovation och de tekniska framsteg som utspelar sig där är oerhört viktiga för att gjuta nytt liv i vår ekonomi. Det behövs flera förslag om hur man ska minska byråkratin och främja innovativt tänkande.

30. Europaparlamentet understryker att Small Business Act är ett första steg, som dock bör fortsättas med större ambition. Därför bör man prioritera en lagstiftning som är till gagn för de små och medelstora företagen, tillsammans med att uppmuntra företagandet och förbättra tillgången till finansiering.

31. Europaparlamentet understryker att en framgångsrik 2020-strategi inte bör inrikta sig enbart på att uppmuntra små och medelstora företag och sysselsättningsskapande inom handel och tjänster, utan också inom industrin och inom jordbruket, i och med att de här sektorerna är livsviktiga för vår framtida ekonomi.

32. Europaparlamentet anser att den stigande genomsnittsåldern bland Europas befolkning ställer krav på en politik för livslångt lärande och en mera flexibel pensionsålder (när de anställda själva vill ha det så) för att det ska finnas tillräckligt med yrkesaktiva kvar på arbetsmarknaden och deras sociala integrering förbättras. Anställningspotentialen hos äldre människor och funktionshindrade arbetstagare försummas ofta och parlamentet ser fram emot förslag som ska förbättra deras potential. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft kommissionen att ta fram en strategi mot ungdomsarbetslösheten.

En budget med en smart, inkluderande och hållbar tillväxt som prioritering för 2000-talet

33. Europaparlamentet anser att den nuvarande budgeten inte i tillräcklig utsträckning speglar de finansiella behoven för att möta 2000-talets utmaningar och uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett ambitiöst förslag för hur EU 2020-strategin ska bli en framgång.

34. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att låta Lissabonstrategins mål med 3 procent av BIP till forskning och utveckling stå kvar i den nya strategin både för EU:s budget och de nationella budgetarna. Parlamentet ber kommissionen komma med ett förslag för att effektivisera forskningen i Europa genom att göra nuvarande strukturer smidigare, minska byråkratin och få till stånd ett mera forsknings- och innovationsvänligt investeringsklimat i både den offentliga och den privata sektorn. För att vi ska få en välfungerande kunskapstriangel måste utbildningen förbättras, systemen för innovationer bli mera strukturerade och effektiva och viktiga former av ny teknik som möjliggör nya lösningar samtidigt stödjas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre utnyttja möjligheterna till samverkansvinster mellan anslagen till sammanhållningspolitiken och anslagen till forskning och utveckling.

35. Europaparlamentet anser att Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling bör spela en viktigare roll till stöd för investeringar i infrastruktur, miljöriktig ("grön") teknik, innovation och små och medelstora företag.

36. Europaparlamentet betonar att innovationerna börjar med bättre utbildning och uppmanar med kraft kommissionen att uppmuntra till nya partnerskap mellan företagen, näringslivet och den akademiska forskningen.

37. Europaparlamentet efterlyser en helhetssyn på EU:s framtida innovationspolitik. Viktiga former av ny teknik som möjliggör nya lösningar bör få adekvata anslag så att Europa blir en global ledare på dessa områden.

38. Transportbranschen är viktig för att vi ska få en sådan hållbar tillväxt som avses i strategin 2020 och branschen ger ett anmärkningsvärt bidrag till den ekonomiska tillväxt som behövs för genomförandet av EU 2020-strategin. Parlamentet anser det viktigt att olika åtgärder här sammanförs, såsom en energimix, prisbildningsåtgärder och ett realistiskt grepp på frågan om en internalisering av externa kostnader och att dessa åtgärder bör åtföljas av tydligare och mera realistiska mål som bör göras till föremål för regelbunden översyn.

Onsdagen den 10 mars 2010

39. Europaparlamentet erinrar om att ekonomisk, social och territoriell sammanhållning är en hörnsten i det europeiska projekt som just nu hotas av effekterna av den ekonomiska krisen. Parlamentet anser att EU 2020-strategin är en historisk möjlighet att bevara och stärka europeisk sammanhållning, huvudsakligen genom en öppen, förenklad och genomtänkt sammanhållningspolitik som skyddas från varje försök till åternationalisering, tillsammans med en långsiktig och hållbar finansieringsplan för transeuropeiska nät, energi samt fri och rättvis tillgång till informations- och kommunikationsteknik och bredband för att ge människor, särskilt ungdomar, ökad egenmakt att enkelt och självkritiskt använda modern kommunikationsteknik.

40. Europaparlamentet anser att industripolitiken är mycket viktig för att underlätta övergången till en hållbar ekonomi. EU bör främja innovation för att utveckla ekologiska produktionsmetoder och, vid behov, bevilja tidsbestämd ersättning för att mot bakgrunden av de globala marknaderna göra Europas näringsliv mera miljöriktigt.

41. Europaparlamentet anser att EU bör satsa på viktiga ekonomiska EU-projekt, som att anlägga ett verkligt europeiskt energinät, slutföra Galileo-projektet, utnyttja grön teknik mer, inklusive systematisk renovering av EU:s byggnadsbestånd, e-hälsa samt förbättrad och uppdaterad IKT-infrastruktur.

42. Europaparlamentet betonar att det ser denna resolution som ett första steg och, i god tid inför toppmötet i juni, kommer att lägga fram en mera ingående resolution om flaskhalsar, problem och symboliskt viktiga projekt.

*

* *

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet och kommissionen.

Genomförande av Goldstone-rekommendationerna om Israel/Palestina

P7_TA(2010)0054

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av Goldstone-rekommendationerna om Israel/Palestina

(2010/C 349 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de värden om respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter som unionen bygger på och som fastställs i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av Genèvekonventionerna,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Mellanöstern,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 december 2009 om fredsprocessen i Mellanöstern,
- med beaktande av Goldstonerapporten om konflikten i Gaza,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 64/10,

Onsdagen den 10 mars 2010

- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport till FN:s generalförsamling den 5 februari 2010,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 26 februari 2010,
- med beaktande av att Hamas finns med på EU:s förteckning över terroristorganisationer,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den väpnade konflikten i Gaza började den 27 december 2008 och slutade den 18 januari 2009. I konflikten dödades över 1 400 palestinier och 13 israeler, och mycket civil infrastruktur förstördes.
 - B. I sin resolution 64/10 av den 5 november 2009 krävde FN:s generalförsamling att båda sidor genomför oberoende och trovärdiga utredningar som följer internationella normer.
 - C. Den 3 december 2009 uppmärksammade FN:s generalsekreterare alla parter på de relevanta bestämmelserna i FN:s generalförsamlings resolution 64/10, och krävde att skriftlig information ska inlämnas inom tre månader om alla åtgärder som parterna eventuellt har vidtagit eller håller på att vidta.
 - D. I sitt uttalande av den 4 februari 2010 uppmanade FN:s generalsekreterare parterna att genomföra trovärdiga egna utredningar om sitt agerande i Gazakonflikten.
 - E. I sin resolution av den 26 februari 2010 upprepade FN:s generalförsamling sitt krav på att både den israeliska och den palestinska sidan skulle genomföra trovärdiga utredningar och begärde ytterligare rapporter inom fem månader.
 - F. EU:s åtgärder i internationella sammanhang måste till fullo respektera de principer och målsättningar som fastställs i FN-stadgan och i internationell rätt. Enligt internationell rätt är alla stater skyldiga att inte bara respektera och försvara den internationella humanitära rätten, utan också se till att den efterlevs.
 - G. Den israeliska regeringen rapporterar att den undersöker 150 enskilda händelser som inträffade under operationen i Gaza.
 - H. Den 25 januari 2010 inrättade de palestinska myndigheterna en oberoende undersökningskommission.
 - I. Den humanitära krisen i Gazaremsan har förvärrats ytterligare till följd av blockaden, vilket strider mot internationell humanitär rätt.
- 1. Europaparlamentet understryker på nytt vikten av att åstadkomma en rättvis och varaktig fred i Mellanöstern, särskilt mellan israeler och palestinier. Parlamentet understryker att respekt för internationell humanitär rätt och internationella mänskliga rättigheter från alla parter och i alla lägen samt förtroendeskapande åtgärder mellan israeler och palestinier utgör centrala delar i fredsprocessen som leder till en lösning där två stater kan leva sida vid sida i fred och säkerhet.
- 2. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att arbeta för en stark gemensam ståndpunkt från EU:s sida i fråga om uppföljningen av Goldstonerapporten från informationsuppdraget om konflikten i Gaza och södra Israel, där man offentligt begär att rapportens rekommendationer ska genomföras och ansvarsskyldighet garanteras för alla kränkningar av internationell rätt, inbegripet påstådda krigsbrott.

Onsdagen den 10 mars 2010

3. Europaparlamentet uppmanar båda parter att inom fem månader göra utredningar som uppfyller internationella standarder med avseende på oberoende, opartiskhet, insyn, snabbhet och effektivitet, i enlighet med de resolutioner som FN:s generalförsamling antog den 5 november 2009 och den 26 februari 2010. Parlamentet betonar att det för att uppnå en rättvis och varaktig fred i Mellanöstern är absolut nödvändigt att internationell lagstiftning om mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt respekteras av samtliga parter och under alla omständigheter.

4. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna aktivt ska övervaka i vilken grad Goldstonerapportens rekommendationer genomförs, genom att samråda med EU:s externa uppdrag och frivilligorganisationer på detta område. Parlamentet framhåller att rekommendationerna och tillhörande observationer bör ingå i EU:s dialoger med båda parter och i multilaterala forum.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att utvärdera resultaten av de utredningar som alla parter har gjort och att rapportera om utvärderingarna till parlamentet.

6. Europaparlamentet välkomnar de insatser som FN:s generalförsamling gjort för att garantera ansvarsskyldighet för alla de brott mot internationell humanitär rätt och internationella mänskliga rättigheter som begåtts under Gazakonflikten, och uppmuntrar generalförsamlingen till fortsatta ansträngningar.

7. Europaparlamentet betonar att rättsstatsprincipen är en grundläggande värdering för Europeiska unionen och för dess förbindelser både med tredjeländer och andra parter. Europaparlamentet understryker också att hela undersökningsprocessen måste övervakas, för att man ska kunna upprätthålla Europeiska unionens och medlemsstaternas trovärdighet.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska unionen och dess medlemsstater att beakta resultaten av de uppföljande utredningarna och genomförandet av Goldstonerapportens rekommendationer i förhållande till alla parter som det hänvisas till i rapporten.

9. Europaparlamentet betonar betydelsen av samarbete mellan offentliga myndigheter och icke-statliga organisationer under de uppföljande utredningarna och i genomförandet av Goldstonerapportens rekommendationer på båda sidor. Parlamentet uttrycker sin oro över påtryckningarna mot icke-statliga organisationer som är inblandade i utarbetandet av Goldstonerapporten och i de uppföljande utredningarna, och uppmanar myndigheter på båda sidor att undvika restriktiva åtgärder mot dessa organisationers verksamhet.

10. Europaparlamentet är medvetet om de svårigheter människorna i Gaza fortsatt måste utstå till följd av blockaden, och välkomnar rådets krav från den 8 december 2009 om ett omedelbart, varaktigt och ovillkorligt öppnande av gränsövergångarna.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaterna, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, kvartetten, kvartettens särskilda sändebud till Mellanöstern, den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet, Israels regering och parlament, den palestinska myndighetens president och det palestinska lagstiftande rådet.

Onsdagen den 10 mars 2010

Situationen för civilsamhället och nationella minoriteter i Vitryssland

P7_TA(2010)0055

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om situationen för det civila samhället och nationella minoriteter i Vitryssland

(2010/C 349 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Vitryssland, särskilt resolutionen av den 17 december 2009 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser om Vitryssland från mötet den 17 november 2009, enligt vilka förbudet mot utfärdande av viseringar till vitryska officiella företrädare, bland dem president Alexander Lukasjenko, även fortsättningsvis ska vara upphävt, och de restriktiva åtgärderna ska förlängas till oktober 2010,
- med beaktande av resultatet av rådets (utrikesfrågor) 2996:e möte den 22 februari 2010 och av unionens höga representant Ashtons uttalande om situationen för organisationen Polackernas förbund i Vitryssland av den 16 februari 2010,
- med beaktande av den förklaring om det östliga partnerskapet som Europeiska rådet avgav vid sitt möte den 19 mars 2009 och den gemensamma förklaringen om det östliga partnerskapet från toppmötet i Prag den 7 maj 2009,
- med beaktande av Europarådets ramkonvention för skydd av nationella minoriteter av den 1 februari 1995,
- med beaktande av internationella principer och standarder avseende nationella minoriteters rättigheter, särskilt dem som finns upptagna i internationella konventioner om mänskliga rättigheter, bland annat slutakten från Helsingfors den 1 augusti 1975 (Avsnitt 1.VII), dokumentet från Köpenhamnsmötet om den mänskliga dimensionen av den 29 juni 1990 och Parisstadgan för ett nytt Europa av den 21 november 1990,
- med beaktande av sin debatt om Vitryssland den 24 februari 2010 och Europaparlamentets ad hoc-delegation till Vitryssland den 25–27 februari 2010 och dess slutsatser,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 15 februari 2010 greps 40 aktivister i Vitryssland, huvudsakligen medlemmar av organisationen Polackernas förbund i Vitryssland (UPB), däribland Andželika Borys (organisationens ordförande), Igor Bancer (talesman för organisationen), Mieczysław Jaśkiewicz (vice ordförande) och Andrzej Poczobut (styrelseordförande), samt Anatol Labiedźka, ledaren för oppositionspartiet Förenade medborgarpartiet i Vitryssland, i syfte att förbjuda dem att delta i rättegången mot Polska huset i Ivjanets. Den 20 februari hade samtliga aktivister frigivits.
 - B. UPB, under ledning av Andželika Borys som valts under demokratiska former två gånger (2005 och 2009), erkänns inte av de statliga myndigheterna och har sedan 2005 utsatts för regelbundna trakasserier och förföljelser. Organisationens medlemmar har upprepade gånger anklagats för illegal verksamhet och åtalats.
 - C. De vitryska myndigheterna har satt in polisstyrkor mot medlemmar av UPB, i Hrodna 2005 och Ivjanets 2010.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2009)0117.

Onsdagen den 10 mars 2010

- D. De vitryska myndigheterna har hindrat företrädare för UPB som kallats till domstolsförhandlingar som vittnen för Teresa Sobol, ordförande för UPB:s lokalförening i Ivjanets, från att närvara vid rättegången.
- E. Diskrimineringen av UPB, som under Andželika Borys ledning är den största medborgarorganisationen som verkar i Vitryssland, är symptomatisk för hur det civila samhället och den demokratiska oppositionen behandlas i Vitryssland.
- F. Polonica, ett Hrodnabaserat företag som leds av Andželika Borys och är UPB:s enda finansieringskälla, har ålagts böter på 71 miljoner rubel för påstådda brott mot skattelagstiftningen och hotas nu av konkurs.
- G. De vitryska myndigheterna betraktar Stanislaw Siemaszko som den legitima ledaren för Polackernas förbund och har uttryckt sitt stöd för organisationen under hans ledning, som den polska befolkningsgruppen betraktar som illegitim.
- H. Företrädare för EU-institutionerna, bland andra Europaparlamentets talman Jerzy Buzek, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Catherine Ashton och kommissionsledamoten med ansvar för inrikes frågor Cecilia Malmström, samt Polens parlament och Frankrikes utrikesministerium, har uttryckt sin oro över de vitryska myndigheternas agerande gentemot UPB och fördömt polisingripandena mot dess medlemmar.
- I. Detta agerande från de vitryska myndigheternas sida strider mot de internationella standarder för skydd av nationella minoriteter som bland annat tas upp i Europarådets ramkonvention för skydd av nationella minoriteter av den 1 februari 1995. Vitryssland har intensifierat sina åtgärder mot organisationens medlemmar.
- J. Den gemensamma förklaringen om det östliga partnerskapet från toppmötet i Prag, som även Vitryssland har undertecknat, slår fast att "deltagarna i Pragtoppmötet är eniga om att det östliga partnerskapet ska bygga på uppslutning kring principerna om internationell rätt och grundläggande värderingar, inklusive demokrati, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter".
- K. I sina slutsatser av den 17 november 2009 noterar Europeiska rådet att nya möjligheter öppnats för dialog och fördjupat samarbete mellan EU och Vitryssland, med målet att främja verkliga framsteg på väg mot demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna. Europeiska rådet anger i detta sammanhang sig vara berett att fördjupa EU:s förbindelser med Vitryssland, under förutsättning att utvecklingen går vidare mot demokrati, mänskliga rättigheter och rättssäkerhet, och att stödja landet i arbetet med att uppnå dessa mål.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över den senaste tidens överträdelser mot de mänskliga rättigheterna i Vitryssland gentemot medlemmar av det civila samhället och i synnerhet gentemot medlemmar av UPB, och uttrycker sin solidaritet med medborgare som inte har full möjlighet att åtnjuta sina medborgerliga rättigheter.
 2. Europaparlamentet fördömer polisingripandena och de rättsliga åtgärder som har riktats mot UPB och alla försök från de vitryska myndigheternas sida att påtvinga den polska befolkningsgruppen ett nytt ledarskap. Europaparlamentet kräver att de vitryska myndigheterna gör UPB, under Andželika Borys ledning, lagligt igen och ser till att dess egendomar återlämnas inom rimlig tid.
 3. Europaparlamentet upprepar sitt intresse för en öppen och strukturerad dialog med Vitryssland under förutsättning att demokratiseringen av det politiska systemet i Vitryssland leder till konkreta resultat och präglas av respekt för de mänskliga rättigheterna och rättssäkerheten.
 4. Europaparlamentet uppmanar Vitryssland att efterleva sina åtaganden inom ramen för OSSE och andra internationella organisationer när det gäller att skydda och främja sina minoriteters rättigheter. Dessutom uppmanar parlamentet myndigheterna att förbättra förhållandena kring det civila samhällets verksamhet, särskilt i fråga om yttrandefrihet, föreningsfrihet, situationen för oberoende medier, inbegripet tillgång till Internet, och registrering av ideella organisationer, i syfte att bereda väg för fria och rättvisa kommunalval den 25 april 2010.

Onsdagen den 10 mars 2010

5. Europaparlamentet upprepar sina krav från tidigare resolutioner, särskild resolutionerna av den 15 januari och den 17 december 2009, om att garantera yttrandefrihet, mötesfrihet, friheten att registrera politiska partier (som Vitrysslands kristdemokrater, BDC) och religionsfrihet, och att skapa förutsättningar för verksamhet i det civila samhällets organisationer, exempelvis icke-statliga organisationer (som mänskörättscentrumet "Vjasna") och oberoende medier i Vitryssland.

6. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang de vitryska myndigheterna att frige politiska aktivister som Andrej Bandarenka och samvetsfångar som Ivan Michhajlaŭ samt att dra tillbaka de restriktiva åtgärderna mot företrädare för det civila samhället, till exempel Tatsiana Sjaputska, medlem av det östra partnerskapets forum för det civila samhället, och att inte försöka styra innehållet på vitryska Internetplatser.

7. Europaparlamentet betonar att EU:s dialog med Vitryssland kan gynna båda parter, och anser att Vitryssland kan stödas så att man uppnår maximala fördelar från det östliga partnerskapet, särskilt en optimal användning av medel som fördelas enligt detta program till infrastruktur, energi och sociala projekt och genom tillämpning av andra EU-instrument och -strategier, förutsatt att de vitryska myndigheterna förbinder sig att genomföra verkliga förändringar när det gäller frihet, demokrati, rättssäkerhet och respekt för mänskliga rättigheter, i synnerhet nationella minoriteters rättigheter.

8. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen redan har visat avsevärd öppenhet i förbindelserna med Vitryssland, vilket också kommer till uttryck i det faktum att Vitryssland införlivats i det östra partnerskapet. Parlamentet påminner också om att framgång för dessa förbindelser är beroende av vad Vitrysslands regering gör för att främja demokratisering och mänskliga rättigheter, däribland också minoritetsrättigheter.

9. Europaparlamentet påpekar att om de vitryska myndigheterna uppfyller kriterierna för grundläggande mänskliga rättigheter och demokrati kommer landet att komma i åtnjutande av

- att ett partnerskaps- och samarbetssamtal mellan EU och Vitryssland ingås och ratificeras,
- att EU:s finansiella instrument såsom EIB-instrument och det europeiska grannskaps- och partnerskaps-instrumentet (ENPI) utnyttjas effektivt,
- att finansiering från Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) utsträcks till projekt i Vitryssland där statliga aktörer är inblandade,
- att Allmänna preferenssystemet (GSP+) återupprättas för Vitryssland,
- att ytterligare ett delbelopp från stabiliseringslånet från IMF betalas ut,
- att förhandlingarna om Vitrysslands anslutning till WTO återupptas,
- att stöd ges till att OECD-program utsträcks till Vitryssland.

10. Europaparlamentet fäster stor vikt vid liberaliseringen av det politiska och civila livet i Vitryssland, och betonar att ytterligare kränkningar av de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i Vitryssland kan leda till att EU:s ståndpunkt gentemot Vitryssland ändras, bland annat att sanktioner återinförs.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar, FN:s generalsekreterare, OSSE:s och Europarådets parlamentariska församlingar, sekretariatet för Oberoende staters samvälde samt till Vitrysslands parlament och regering.

Onsdagen den 10 mars 2010

Beskattning av finansiella transaktioner

P7_TA(2010)0056

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om skatt på finansiella transaktioner – att få det att fungera

(2010/C 349 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 24 april 2009 om G20-toppmötet i London den 2 april 2009 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av ledarnas uttalande vid G20-mötet i Pittsburgh den 24-25 september 2009,
 - med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2009 om G20 toppmötet i Pittsburgh den 24–25 september 2009 ⁽²⁾,
 - med beaktande av kommunikén från det möte som G20-ländernas finansministrar och centralbanksordförande höll i St Andrews den 7 november 2009,
 - med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 10–11 december 2009, särskilt punkt 15,
 - med beaktande av kommissionsordförande Barrosos uttalande i Europaparlamentet den 15 december 2009,
 - med beaktande av den svenska finansministerns skrivelse till rådets ordförandeskap av den 18 januari 2010 om införandet av en stabilitetsavgift i medlemsstaterna,
 - med beaktande av direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning ⁽³⁾,
 - med beaktande av kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt i fråga om behandling av försäkring och finansiella tjänster (KOM(2007)0747),
 - med beaktande av frågan av den 24 februari 2010 till kommissionen om skatt på finansiella transaktioner (O-0025/2010 – B7-0019/2010),
 - med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Europaparlamentet har välkomnat det arbete som inletts på G20-nivå efter toppmötet i Pittsburgh i september 2009 för att ta fram ett internationellt ramverk för beskattning av finansiella transaktioner.
- B. Europaparlamentet har efterlyst snabba framsteg för att säkerställa att finanssektorn på ett rättvist sätt bidrar till den ekonomiska återhämtningen och utvecklingen, eftersom betydande kostnader för och konsekvenser av krisen fått bäras av realekonomin, skattebetalarna, konsumenterna, den offentliga sektorn och samhället i allmänhet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ EUT L 46, 21.2.2008, s. 11.

Onsdagen den 10 mars 2010

- C. Europeiska rådet har betonat vikten av att förnya det ekonomiska och sociala kontraktet mellan finansiella institutioner och det samhälle de tjänar och av att säkerställa att allmänheten gynnas i goda tider och skyddas från risker. Dessutom har Europeiska rådet i detta sammanhang uppmuntrat Internationella valutafonden att vid sin översyn beakta samtliga alternativ, bland annat en internationell avgift på finansiella transaktioner. Europeiska rådet har även uppmanat rådet och kommissionen att identifiera de nyckelprinciper som de nya internationella systemen måste följa.
- D. Flera medlemsstater har efterfrågat en skatt på finansiella transaktioner.
- E. De nya initiativen till reglering, exempelvis åtgärder mot skatteparadis, tillämpande av kryphål som beror på att poster separerats från balansräkningen, krav på börshandel och användning av transaktionsregister för registrering av derivat, har helt klart ändrat förutsättningarna för politiska åtgärder på detta område.
- F. Till följd av frågor som kom upp under det möte som utskottet för ekonomi och valutafrågor höll med kommissionsledamoten med ansvar för skatter den 6 oktober 2009 arbetar kommissionen för närvarande med att utveckla idéer kring "innovativ finansiering" i samband med internationella utmaningar, inbegripet skatt på finansiella transaktioner, med målet att lägga fram förslag vid en lämplig tidpunkt, något som kommissionsordförande Barroso bekräftade i sitt uttalande i parlamentet den 15 december 2009.
- G. Internationella valutafonden försöker nu få fram allmänhetens åsikter om beskattning inom finanssektorn som ett led i uppfyllandet av den begäran som G20-länderna ställde vid sitt möte i Pittsburgh den 24–25 september 2009.
- H. Skatter och avgifter på finansiella transaktioner finns redan i olika former i medlemsstaterna. Dessa nationella skatter och avgifter omfattar oftast enbart transaktioner rörande vissa givna tillgångar. I Belgien och Frankrike har man antagit lagstiftning om en skatt på valutatransaktioner på nationell nivå, men denna lagstiftning kommer att träda i kraft endast om den genomförs på EU-nivå.
- I. Till skillnad från andra former av beskattning skapar indirekta skatter på kapitalanskaffning – till exempel stämpelavgift på värdepapper och avgift på struktureringar – diskriminering, dubbelbeskattning och ojämlika förhållanden som hindrar den fria rörligheten för kapital.
- J. Under det senaste årtiondet har volymen på de finansiella transaktionerna ökat snabbt och oerhört mycket jämfört med varu- och tjänstehandeln, något som bland annat kan förklaras av de snabbväxande derivatmarknaderna.
- K. G20-ledarna har ett gemensamt ansvar för att dämpa krisens sociala följder, både i sina medlemsstater och i utvecklingsländerna, som har drabbats hårt av krisens indirekta effekter. En skatt på finansiella transaktioner skulle bidra till att täcka de kostnader som krisen gett upphov till.
1. Europaparlamentet anser att EU bör enas om en gemensam standpunkt inom G20-mötenas internationella ram när det gäller hur finanssektorn på ett rättvist och omfattande sätt ska bidra till att täcka kostnader som den orsakat realekonomin eller som är kopplade till statliga åtgärder för att stabilisera banksystemet. Vidare anser parlamentet att EU parallellt med G20-länderna och i överensstämmelse med deras arbete bör ta fram en egen strategi för de möjliga handlingsalternativen.
 2. Europaparlamentet menar att kommissionen för att uppnå en enhetlig EU-standpunkt grundad på en objektiv analys bör genomföra en konsekvensbedömning av en internationell skatt på finansiella transaktioner, där man ser till såväl fördelarna som nackdelarna med en sådan skatt, i god tid före nästa G20-möte.

Onsdagen den 10 mars 2010

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen eftertryckligen att i sin bedömning beakta följande aspekter:
- a) Tidigare erfarenheter av skatter på finansiella transaktioner, särskilt sett till skatteplanering och flytt av kapital eller tjänster till alternativa orter och hur sådana skatter påverkar enskilda investerare och små och medelstora företag.
 - b) För- och nackdelarna med att införa skatt på finansiella transaktioner enbart i EU, jämfört med om en sådan skatt införs på internationell nivå och jämfört med den rådande situationen.
 - c) Potentialen att generera betydande intäkter jämfört med andra skatteintäktskällor, kostnader för uppbörd och fördelningen av intäkter mellan olika länder.
 - d) Det faktum att man i samband med bedömningen av de potentiella intäkterna från skatter på finansiella transaktioner på internationell eller europeisk nivå måste ta hänsyn till olika alternativ vad gäller utformningen, samtidigt som man kvantifierar de höjda transaktionskostnaderna på alla marknader som kan komma att beröras (börstransaktioner, OTC-transaktioner) och för transaktioner från företag till företag (B2B) och från företag till konsument (B2C).
 - e) Det faktum att man vid bedömningen även måste beakta hur de olika alternativen kan komma att påverka såväl prisnivåerna och stabiliteten på kort och lång sikt som de finansiella transaktionerna och likviditeten.
 - f) Hur en skatt på finansiella transaktioner måste vara utformad för att mildra de negativa sidoeffekter som normalt sett är kopplade till indirekta skatter på kapitalanskaffning.
 - g) I vilken utsträckning en skatt på finansiella transaktioner skulle bidra till stabiliseringen av finansmarknaderna sett till dess effekter på överdriven kortsiktig trading och spekulation och på transparensen.
 - h) Huruvida en skatt på finansiella transaktioner skulle kunna förhindra en framtida finanskris genom att vara inriktad på vissa typer av "oönskade" transaktioner, som skulle definieras av kommissionen.
4. Europaparlamentet understryker att ingen lösning får sänka EU:s konkurrenskraft eller hämma hållbara investeringar, innovation och tillväxt som gynnar real ekonomin och samhället.
5. Europaparlamentet betonar vikten av att ta hänsyn till att banksektorn måste bygga upp en sund kapitalbas, så att banksystemets förmåga att finansiera investeringar i real ekonomin garanteras och överdrivet risktagande förhindras.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att bedöma hur olika typer av skatt på finansiella transaktioner skulle kunna bidra till EU-budgeten.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att bedöma i vilken utsträckning de olika alternativen även skulle kunna utnyttjas som innovativa finansiella mekanismer för att tillhandahålla stöd för anpassning till och mildrande av klimatförändringarna i utvecklingsländer samt för att finansiera utvecklingsarbete.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 10 mars 2010

Det gemensamma eurobetalningsområdet

P7_TA(2010)0057

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa)

(2010/C 349 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det gemensamma uttalandet från kommissionen och Europeiska centralbanken av den 4 maj 2006 om det gemensamma eurobetalningsområdet,
 - med beaktande av Europeiska centralbankens tillfälliga rapport nr 71 från augusti 2007 om de ekonomiska konsekvenserna av det gemensamma eurobetalningsområdet,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2009 om genomförandet av det gemensamma eurobetalningsområdet ⁽²⁾,
 - med beaktande av Europeiska kommissionens och Europeiska centralbankens gemensamma uttalande av den 24 mars 2009 i vilket vissa principer förtydligades som ska ligga till grund för en kommande affärsmodell för Sepa-autogiro,
 - med beaktande av kommissionens andra undersökning av den 22 juli 2009 om de offentliga förvaltningarnas beredskap och övergång till Sepa,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 september 2009 "Att fullfölja genomförandet av det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa): En färdplan för 2009-2012" (KOM(2009)0471),
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 ⁽³⁾,
 - med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 30 oktober 2009: Applicability of Article 81 of the EC Treaty to multilateral interbank-payments in SEPA Direct Debit (tillämplighet av artikel 81 i EG-fördraget på multilaterala betalningar mellan banker genom Sepa-autogiro) (SEK(2009)1472),
 - med beaktande av kommissionens andra årliga lägesrapport av den 9 november 2009 om övergången till det gemensamma eurobetalningsområdet under 2009,
 - med beaktande av rådets slutsatser av den 2 december 2009 om Sepa,
 - med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Sepa (gemensamma eurobetalningsområdet) ska bli en integrerad marknad för betalningstjänster, där effektiv konkurrens råder och där det inte görs någon åtskillnad mellan gränsöverskridande och nationella betalningar i euro.

⁽¹⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0139.⁽³⁾ EUT L 266, 9.10.2009, s. 11.

Onsdagen den 10 mars 2010

- B. Sepa bör inte vara enbart ett självreglerande initiativ från Europeiska betalningsrådet, utan också ett stort allmänt politiskt initiativ som stärker den ekonomiska och monetära unionen och framtidsstrategin "EU 2020". Sepa stöds av direktivet om betalningstjänster, som erbjuder den nödvändiga harmoniserade rättsliga ramen. Parlamentet är därför särskilt intresserat av att Sepa lyckas.
- C. Det är för närvarande Europeiska betalningsrådet som fattar beslut inom Sepa, och där fattar enbart banker beslut om Sepas produkter och de tar ingen hänsyn till slutanvändarnas begäranden.
- D. Sepa inleddes officiellt den 28 januari 2008 med införandet av Sepas betalningsinstrument för kreditöverföringar. Sepas kortramverk har varit i kraft sedan den 1 januari 2008, och Sepa autogirosystemet inleddes den 2 november 2009.
- E. Konsumenterna har uttryckt oro för huruvida egenskaperna hos Sepas produkter uppfyller de befintliga slutanvändarnas behov, särskilt när det gäller att kontrollera betalningsuppdrag för autogiro, och huruvida det är önskvärt att framsteg görs för att lösa denna fråga.
- F. Inga rättsligt bindande slutdatum har fastställts för övergången till Sepas instrument. En stor majoritet bland dem som deltog i ett offentligt samråd anordnat av kommissionen stödde tanken på att fastställa ett sådant slutdatum för att stimulera övergången till Sepa.
- G. Den nominerade kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden och tjänster angav i sitt skriftliga svar på parlamentets frågor att han avsåg att föreslå ett lagstiftningsinitiativ att godkännas av kommissionen, i syfte att fastställa en eller flera tidsfrister för övergången till Sepas produkter för autogiro och kreditöverföringar, jämte ett initiativ för att förbättra styrelseformerna.
- H. Övergången till Sepa har varit långsam. Fram till augusti 2009 hade endast 4,5 procent av de totala transaktionerna gjorts genom Sepas kreditöverföringssystem. Den tidsfrist som ursprungligen planerats, nämligen övergången av en kritisk massa av kreditöverföringar, Sepa-autogiro och kortbetalningar till slutet av 2010, har blivit orealistisk.
- I. De offentliga förvaltningarnas övergång till Sepas instrument ligger efter förväntningarna i de flesta medlemsstater, trots att dessa organ bör spela en katalytisk roll för att skapa den kritiska massa som behövs för att accelerera övergången till Sepa.
- J. Det är viktigt att alla relevanta aktörer – lagstiftare, bankbranschen och användare av betalningstjänster – bidrar till att få till stånd Sepa.
- K. Användningen av Sepas instrument enbart för gränsöverskridande betalningstransaktioner kommer inte att leda till att Sepaprojektet lyckas, eftersom fragmenteringen fortfarande skulle fortbestå och den förväntade nyttan för bankerna och deras kunder inte skulle kunna uppnås.
- L. Genom förordning (EG) nr 924/2009 skapas rättssäkerhet när det gäller tillämpning av multilaterala förmedlingsavgifter (MIF) under en övergångsperiod till den 31 oktober 2012, under vilken branschen bör utarbeta och komma överens om en gemensam, långsiktig affärsmodell för hur Sepa-autogiro ska fungera, som bör vara förenlig med EU:s konkurrenslagstiftning och regelverk.
- M. I mars 2009 angav kommissionen och Europeiska centralbanken att det inte verkade finnas några tydliga och övertygande skäl till varför multilaterala förmedlingsavgifter per transaktion skulle kunna tas ut efter den 31 oktober 2012. Kommissionen genomförde ett offentligt samråd om tillämpligheten av artikel 81 i EG-fördraget på multilaterala betalningar mellan banker genom Sepa-autogiro.
- N. Vad gäller en lösning med EU-kort som skulle grunda sig på Sepas kortramverk bör användning av multilaterala förmedlingsavgifter också lösas slutgiltigt.
- O. Man bör garantera befintliga autogirouppdrags fortsatta rättsliga giltighet i samtliga medlemsstater, eftersom det skulle vara besvärligt med en skyldighet att underteckna nya betalningsuppdrag då man byter från nationella autogirosystem till Sepa-autogirosystemet. Att upprätthålla dessa betalningsuppdrag bidrar dock inte till ett tidigt genomförande av Sepa-autogirosystemet, om man inte kan finna en lösning på hur befintliga betalningsuppdrag ska överföras.

Onsdagen den 10 mars 2010

1. Europaparlamentet uttrycker sitt fortsatta stöd för inrättandet av ett Sepa som är effektivt konkurrenssattsatt och där ingen åtskillnad görs mellan gränsöverskridande och nationella betalningar i euro.
2. Europaparlamentet beklagar att knappt några framsteg uppnåtts sedan resolutionen antogs när det gäller de frågor som tas upp i parlamentets resolution av den 12 mars 2009 om genomförandet av Sepa. Parlamentet uppmanar samliga aktörer att främja och bidra till att Sepa uppnås.
3. Europaparlamentet välkomnar den färdplan för Sepa som antogs av kommissionen i september 2009 och stöder fullt ut de åtgärder som beskrivs i färdplanens sex prioriterade områden (dvs. främja övergången, öka kännedomen om Sepa och främja Sepas produkter, utforma en sund rättslig miljö kring Sepa och stärka efterlevnaden av Sepa, främja innovation, garantera den standardisering, driftskompatibilitet och säkerhet som behövs, samt förtydliga och förbättra styrelseformerna för Sepa).
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa ett klart, ändamålsenligt och bindande slutdatum, som inte bör vara senare än den 31 december 2012, för övergången till Sepas instrument. Efter detta datum måste alla eurobetalningar göras enligt Sepas normer.
5. Europaparlamentet uppmanar Europeiska betalningsrådet att beakta slutanvändarnas begäranden och att ändra sina föreskrifter i enlighet därmed.
6. Europaparlamentet ställer sig helt bakom kommissionens avsikt att främja offentliga förvaltningars övergångsprocess genom att utarbeta integrerade och synkroniserade nationella planer för övergången. Kommissionens ansträngningar i detta avseende för att undersöka och offentliggöra medlemsstaternas offentliga förvaltningars beredskap och övergång till Sepa välkomnas och medlemsstaterna uppmanas att delta i dessa undersökningar.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av resultaten från respektive samråd, i vilka samtliga aktörer ska ingå, senast den 30 september 2010 slutgiltigt klargöra frågan om en harmoniserad långsiktig ekonomisk modell för Sepa-autogiro, som måste kunna tillämpas i hela Europa, vara kostnadseffektiv och bekväm för slutanvändarna. Parlamentet framhåller att denna modell måste utarbetas i nära samarbete mellan betalningssektorn och kommissionen och i överensstämmelse med EU:s konkurrenslagstiftning och regelverk.
8. Europaparlamentet uppmanar samtliga aktörer att stödja inrättandet av ett system för europeiska kort, som antingen ska bli ett kompletterande nytt system eller en sammanslagning av befintliga system eller en utvidgning av ett befintligt system. I detta sammanhang uppmanas kommissionen återigen att ytterligare klargöra frågan om multilaterala förmedlingsavgifter för kortbetalningar och branschen uppmanas att hitta ordentliga lösningar i nära samarbete med kommissionen, i överensstämmelse med EU:s konkurrenslagstiftning och regelverk.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera att betalningsuppdragen till befintliga autogirobetalningar är fortsatt rättsligt giltiga inom Sepa-autogirosystemet. Parlamentet betonar att övergången från det befintliga autogirosystemet till Sepa-autogirosystemet inte får orsaka konsumenterna några bördor.
10. Europaparlamentet framhåller att konsumenterna bör informeras klart och tydligt om skillnaderna mellan det gamla och det nya systemet.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att övergången till Sepas instrument inte kommer att leda till dyrare betalningssystem för EU-medborgarna.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 10 mars 2010

Handelsavtal om åtgärder mot varumärkesförfalskning (Acta)

P7_TA(2010)0058

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om insynen och läget i Acta-förhandlingarna (2010/C 349 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 207 och 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av sin resolution av den 9 februari 2010 om en översyn av ramavtalet mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen under den aktuella valperioden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (omarbetning), som ska betraktas som parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen ⁽²⁾ (KOM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)),
- med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 om varumärkesförfalskningens inverkan på den internationella handeln ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 22 februari 2010 om EU:s pågående förhandlingar om ett handelsavtal för bekämpning av varumärkesförfalskning (Acta),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 8,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("direktivet om elektronisk handel"),
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. År 2008 inledde EU och andra OECD-länder förhandlingar om ett nytt plurilateralt avtal avsett att skärpa säkerställandet av skyddet för immateriella rättigheter och bekämpa förfälskningar och piratkopiering (handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning – Acta), och kom gemensamt överens om en sekretessklausul.
 - B. I sitt betänkande av den 11 mars 2009 uppmanade parlamentet kommissionen att "omgående ge allmänheten tillgång till alla handlingar som rör de pågående internationella förhandlingarna om handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning (Acta)".
 - C. Den 27 januari 2010 gav kommissionen utfästelser om att associera sig starkare med parlamentet, i linje med parlamentets resolution av den 9 februari 2010 om en översyn av ramavtalet med kommissionen. I denna resolution uppmanades kommissionen att "omedelbart och heltäckande informera parlamentet i alla skeden av förhandlingar om internationella avtal [...], i synnerhet i handelsfrågor och andra förhandlingar som omfattas av samtyckesförfarandet, så att artikel 218 i EUF-fördraget får full verkan".

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0009.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0114.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0634.

Onsdagen den 10 mars 2010

- D. Företrädare för rådet har deltagit i förhandlingsrundor om Acta tillsammans med företrädare för kommissionen.
- E. Som fördragens väktare är kommissionen skyldig att försvara unionens regelverk när den förhandlar om internationella avtal som påverkar lagstiftningen inom EU.
- F. Enligt de dokument som läckt ut berör Acta-förhandlingarna bland annat kommande EU-lagstiftning om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (2005/0127(COD)) – straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter (IPRED-II)) och det så kallade telekompaketet, samt befintlig EU-lagstiftning om e-handel och uppgiftsskydd.
- G. EU:s pågående ansträngningar att harmonisera åtgärderna för säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter bör inte kringgåas genom handelsförhandlingar som ligger utanför EU:s normala beslutsprocess.
- H. Det är av största vikt att utvecklingen av åtgärder för säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter inte hämmar innovation eller konkurrens, undergräver immaterialrättsliga restriktioner och personuppgiftsskydd, begränsar det fria informationsflödet eller skapar otillbörliga bördor för den lagliga handeln.
- I. Ett eventuellt Acta-avtal som ingås av EU måste vara förenligt med EU:s rättsliga skyldigheter avseende integritets- och uppgiftsskydd, bland annat i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG samt Europadomstolens och EU-domstolens rättspraxis.
- J. Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009.
- K. Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande måste Europaparlamentet godkänna innehållet i Acta-avtalet innan det kan träda i kraft inom EU.
- L. Kommissionen har förbundit sig att omedelbart och heltäckande informera parlamentet i varje skede av förhandlingarna om internationella avtal.
1. Europaparlamentet påpekar att kommissionen sedan den 1 december 2009 har en rättslig skyldighet att omedelbart och heltäckande informera parlamentet i alla skeden av förhandlingarna om internationella avtal.
2. Europaparlamentet är bekymrat över den bristande insynen i Acta-förhandlingarna, vilket står i strid med EUF-fördragets bokstav och anda. Det är ytterst oroande att ingen rättslig grund upprättades före Acta-förhandlingarna och att parlamentets godkännande av förhandlingsmandatet inte inhämtades.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ge allmänheten och parlamentet tillgång till texterna och sammanfattningarna från Acta-förhandlingarna i enlighet med fördraget och med förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att proaktivt arbeta med parterna i Acta-förhandlingarna för att undvika att fler förhandlingar rutinmässigt sker konfidentiellt, och att i god tid ge parlamentet fullständig information om sina initiativ i detta avseende. Parlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram förslag redan inför nästa förhandlingsrunda i Nya Zeeland i april 2010 och att den begär att insynsfrågan ska föras upp på dagordningen för det sammanträdet samt informerar parlamentet om resultatet av förhandlingsrundan omedelbart efter att den har avslutats.

Onsdagen den 10 mars 2010

5. Europaparlamentet understryker att det, om det inte omedelbart och heltäckande informeras i alla skeden av förhandlingarna, förbehåller sig rätten att vidta lämpliga åtgärder för att försvara sina befogenheter, inklusive rätten att föra ärendet till EU-domstolen.
 6. Europaparlamentet beklagar djupt parternas utstuderade val att inte förhandla via väletablerade internationella organ, som WIPO och WTO, som har etablerade ramar för offentlig information och offentlig samråd.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före ett eventuellt EU-avtal om en konsoliderad Acta-text utvärdera hur tillämpningen av ett Acta-avtal skulle inverka på grundläggande rättigheter och uppgiftsskydd, på EU:s nuvarande ansträngningar att harmonisera åtgärderna för säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter samt på e-handeln. Kommissionen uppmanas att i god tid höra parlamentet om resultaten från denna utvärdering.
 8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uttalanden om att ett eventuellt Acta-avtal kommer att begränsas till säkerställande av skyddet för befintliga immateriella rättigheter utan att påverka utvecklingen av materiell immaterialrätt inom EU.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med Acta-förhandlingarna och begränsa dem till det befintliga europeiska systemet för säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och för att bekämpa varumärkesförfalskning. De fortsatta Acta-förhandlingarna bör omfatta fler utvecklings- och tillväxtländer så att man eventuellt kan nå en multilateral förhandlingsnivå.
 10. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att tillämpningen av Acta-bestämmelserna, särskilt de som rör verkställighetsförfaranden för upphovsrätt i en digital miljö, är fullt förenliga med unionens regelverk. Parlamentet anser att inga kroppsvisitationer bör få förekomma vid EU:s gränser och begär ett fullständigt förtydligande av alla eventuella klausuler som gör det möjligt för gränskontroll- och tullmyndigheter att utan tillstånd företa genomsökningar och beslagta informationsminnen som bärbara datorer, mobiltelefoner och MP3-spelare.
 11. Europaparlamentet anser att det föreslagna avtalet, för att respektera grundläggande rättigheter som yttrandefrihet och rätten till privatliv och samtidigt vara fullt förenligt med subsidiaritetsprincipen, inte bör möjliggöra något "three strikes"-förfarande. Detta är i linje med parlamentets beslut om artikel 1.1 b i (ändrings)direktiv 2009/140/EG, i vilken det föreslås att en ny punkt 3a ska läggas till i artikel 1 i direktiv 2002/21/EG i frågan om en "three strikes"-strategi. Parlamentet anser att ett eventuellt avtal måste innehålla ett villkor att avstängning av en privatpersons Internettillgång först ska prövas av domstol.
 12. Europaparlamentet framhåller att integritets- och uppgiftsskydd är grundläggande värderingar för EU och erkänns som sådana i artikel 8 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och i artiklarna 7 och 8 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Dessa måste respekteras i alla strategier och bestämmelser som EU antar, i enlighet med artikel 16 i EUF-fördraget.
 13. Europaparlamentet påpekar att Acta-bestämmelserna, särskilt sådana åtgärder som syftar till att stärka befogenheterna att företa gränsöverskridande inspektioner och beslagta varor, inte får påverka den globala tillgången till lagliga och säkra läkemedel till överkomliga priser, inklusive innovativa och generiska läkemedel, under förevändning att det sker för att bekämpa varumärkesförfalskning.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt regeringarna och parlamenten i de länder som deltar i Acta-förhandlingarna.
-

Onsdagen den 10 mars 2010

Förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet

P7_TA(2010)0059

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om förordningen om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner

(2010/C 349 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt), särskilt "särbehandlingsklausulen" från 1979,
 - med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 (2007/0289(CNS)),
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008,
 - med beaktande av kapitel 1 i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen,
 - med beaktande av artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 115 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Särbehandlingsklausulen är WTO:s rättsliga grund för ordningen med allmänna tullförmåner (Allmänna preferenssystemet).
 - B. Gemenskapen har sedan 1971 beviljat utvecklingsländer handelsförmåner inom ramen för Allmänna preferenssystemet.
 - C. Parlamentet har hört om kommissionens förslag till rådets förordning om Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 (KOM(2007)0857).
 - D. Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009.
 - E. Enligt kapitel 1 i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen ska Europeiska unionens åtgärder i internationella sammanhang utgå från demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet och måste stödja en hållbar utveckling av ekonomi, samhälle och miljö i utvecklingsländerna med utrotandet av fattigdomen som sitt huvudsakliga mål.
 - F. Enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska parlamentet och rådet genom förordningar, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, besluta om åtgärder för att fastställa inom vilken ram den gemensamma handelspolitiken ska genomföras.
1. Europaparlamentet erkänner betydelsen av det Allmänna preferenssystemet, som ger de utvecklade länderna möjlighet att erbjuda icke-ömsesidig förmånsbehandling av produkter med ursprung i utvecklingsländerna.
 2. Europaparlamentet framhåller att Europeiska gemenskapen inrättade Allmänna preferenssystemet 1971 som ett instrument för att lösa problemet med obalans i handeln mellan utvecklade länder och utvecklingsländer och att systemet förväntades bidra till hållbar utveckling i utvecklingsländerna. Parlamentet anser att systemet har varit ett EG- och EU-handelsinstrument för att hjälpa utvecklingsländerna genom att skapa inkomster från internationell handel och på så vis bidra till deras hållbara utveckling och till gott styre.

Onsdagen den 10 mars 2010

3. Europaparlamentet konstaterar att den nuvarande förordningen om Allmänna preferenssystemet upphör att gälla den 31 december 2011. Med tanke på den tid som krävs för att anta en ny förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, uppmanar parlamentet kommissionen att lägga fram ett förslag om en översyn av förordningen om Allmänna preferenssystemet inför parlamentet och rådet senast den 1 juni 2010.
4. Europaparlamentet anser att de preferenser som ges genom Allmänna preferenssystemet bör riktas mot de utvecklingsländer som har störst behov av dem, och att den nya förteckningen över länder som omfattas av systemet därför bör avspegla den aktuella ekonomiska situationen i utvecklingsländerna.
5. Europaparlamentet betonar att alla länder som drar nytta av Allmänna preferenssystemet (GSP+), i enlighet med artikel 15.1, bör ratificera men också effektivt genomföra alla de 27 ILO- och FN-konventioner som finns förtecknade i bilaga III till förordningen om Allmänna preferenssystemet.
6. Europaparlamentet framhåller att det behövs mer öppenhet och insyn samt demokratisk ansvarighet när det gäller hur undersökningsprocesser inleds och genomförs. Därför måste kommissionen hålla parlamentet fullständigt underrättat och låta parlamentet delta i lämplig utsträckning under alla faser av förfarandena för Allmänna preferenssystemet (GSP och GSP+), även i fråga om rådets förslag om förteckningen över länder som omfattas av systemet.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga följa läget i Sri Lanka och den srilankesiska regeringens förmåga att snabbt reagera för att normalisera läget i landet innan man faktiskt genomför avstängningen från GSP+.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga följa människorättsläget i Colombia och att rapportera till parlamentet.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra en konsekvent politik avseende GSP+, särskilt när det gäller eventuell avstängning från systemet i fall av brott mot de mänskliga rättigheterna, och att involvera parlamentet helt och fullt i processen.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att innan den nuvarande förordningen upphör att gälla och i tid för en diskussion om nästa förordning lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om läget för ratificeringen och genomförandet av de 27 konventionerna i vart och ett av de länder som omfattas av de särskilda stimulansordningarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin reviderade förordning om Allmänna preferenssystemet fastslå vilka övervakningsorgan som ska lämna rekommendationer om huruvida ett visst land bör vidta ytterligare åtgärder för att effektivt genomföra en konvention. Kommissionen måste i denna rapport också utvärdera huruvida de särskilda stimulansordningarna är ändamålsenliga och uppnår sina syften samt, vid behov, föreslå ändringar i bilaga III.
11. Europaparlamentet ber kommissionen att vid översynen av förordningen om Allmänna preferenssystemet ta med föreskrifter om en regelbunden bedömning av hur varje land som omfattas av systemet uppfyller sina åtaganden enligt Allmänna preferenssystemet (GSP+), och därigenom se till att inget av skälen för tillfälligt upphävande, vilka fastställts i artiklarna 15.1, 15.2, 16.1 och 16.2, föreligger. En årlig rapport ska översändas till parlamentet och rådet.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, innan den ser över systemet, genomföra en konsekvensbedömning av Allmänna preferenssystemets effekter under perioden 1 januari 2006–31 december 2009 och att utvärdera hur dess ursprungliga målsättningar har mötts i fråga om de specifika socioekonomiska indikatorerna för varje land och i synnerhet fattigdomsminskningen. Parlamentet konstaterar att undersökningen därefter måste översändas till parlamentet och rådet samt att man i det nya förslaget till översyn av förordningen om Allmänna preferenssystemet måste ta vederbörlig hänsyn till vad som framkommit vid konsekvensbedömningarna.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 10 mars 2010

Årlig rapport 2008 om GUSP

P7_TA(2010)0060

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2008, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2009/2057(INI))

(2010/C 349 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2008, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt avdelning V i EU-fördraget i dess ändrade lydelse – ”Allmänna bestämmelser om unionens yttre åtgärder och särskilda bestämmelser om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken”,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS), som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rapporten om genomförandet av ESS, som antogs den 11 december 2008,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning,
- med beaktande av sina resolutioner av den 5 juni 2008 ⁽²⁾ och den 19 februari 2009 ⁽³⁾ om rådets årliga rapport om Gusp 2006 respektive 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om de institutionella aspekterna av inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 119.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från budgetutskottet (A7-0023/2010), och av följande skäl:
 - A. EU:s roll som global aktör har ökat i betydelse de senaste årtiondena, och det behövs ett nytt arbetssätt och ytterligare ekonomiska medel om EU ska kunna agera gemensamt och möta de globala utmaningarna på ett demokratiskt, samstämt, konsekvent och effektivt sätt.
 - B. EU bör i sina förbindelser med den övriga världen utveckla sina utrikespolitiska mål ytterligare, bekräfta och främja sina värderingar och intressen, bidra till skydd av sina medborgare samt sprida dessa värderingar i världen i syfte att bidra till fred, säkerhet, hållbar utveckling av vår jord, solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt barnets rättigheter, samt till strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga. Främjandet av mänskliga rättigheter, särskilt de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, bör sättas i centrum för EU:s yttre åtgärder. Stadgan om de grundläggande rättigheterna är nu bindande för EU:s yttre åtgärder.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0254.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0074.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2009)0057.

Onsdagen den 10 mars 2010

- C. Lissabonfördraget tillför en ny dimension till alla EU:s yttre åtgärder, däribland Gusp, som tillsammans med EU:s status som juridisk person och relevanta förändringar av institutionerna, framför allt inrättandet av posten som vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ("vice ordföranden/den höga representanten") och inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, skulle kunna bli en viktig faktor för att göra unionens yttre åtgärder samstämda, konsekventa och effektiva och avsevärt stärka dess inflytande på den internationella arenan.
- D. Ytterligare insatser behövs för att EU ska bli bättre på att agera snabbt vid politiska kriser och regionala konflikter. De nuvarande mekanismerna för beslutsfattande och finansiering kan stå i vägen för skyndsamma och omfattande åtgärder, och man måste hitta sätt att ytterligare begränsa och komma till rätta med enhällighetsregeln.
- E. Det är viktigt att korrekt fastställa och agera i enlighet med EU:s gemensamma intressen för att uppnå målsättningarna för unionens yttre åtgärder, särskilt dem som hör till Gusp. Det är även viktigt att man ser till att alla politiska beslut som fattas och åtgärder som vidtas också är förenliga med internationell rätt, inklusive de principer som fastställts i FN-stadgan.
- F. Främjandet av fred, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen över hela världen är centrala mål för EU:s yttre åtgärder.
- G. Lissabonfördraget ger vice ordföranden/den höga representanten mandat att bistå rådet och kommissionen för att säkerställa enhetlighet mellan de olika områdena av yttre åtgärder och mellan dessa och unionens övriga politikområden.
- H. Efter att Lissabonfördraget trätt i kraft övertar EU alla rättigheter och skyldigheter från EG, samtidigt som unionen behåller sina befintliga rättigheter och skyldigheter.
- I. De nya säkerhetsutmaningarna kräver ett starkare fokus på att stärka, kombinera och hitta en balans mellan olika civila och militära instrument inom konfliktförebyggande, konfliktlösning, krishantering och fredsbyggande.
- J. Omkring tio år efter att den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) införts, då runt 23 uppdrag utplacerats i krisområden, behöver den militära och civila kapaciteten förbättras och strukturerna befästas, så att man på ett korrekt sätt avspeglar den roll som den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) spelar som stöd till Gusp och i upprättandet av internationell säkerhet.

Principer för EU:s yttre åtgärder

1. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och hennes personal att utarbeta en samstämd utrikespolitisk strategi för EU som bygger på de mål och principer som fastställts i artikel 21 i EU-fördraget, i syfte att fördjupa unionens kollektiva strategiska tänkande. Parlamentet anser att en sådan strategi tydligt bör fastställa EU:s gemensamma säkerhetsintressen och därmed tjäna som referensram för den politik som bedrivs samt utformningen, finansieringen, genomförandet och övervakningen av EU:s yttre åtgärder. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att göra de berörda organen hos Europaparlamentet fullt delaktiga i detta arbete. Parlamentet anser att begreppen "mänsklig säkerhet", som definierades i 2007 års Madridrapport från studiegruppen för mänsklig säkerhet, och "ansvar att skydda", som definierades i slutdokumentet från världstoppmötet 2005, bör bli två av de vägledande principerna.

Rådets årliga rapport om Gusp 2008

2. Europaparlamentet ser positivt på att rådet har som ambition att inta ett mer strategiskt, ämnesanpassat och rationaliserat tillvägagångssätt för Gusp-frågor i samband med utarbetandet av årsrapporten för 2008. Parlamentet berömmar också rådet för att det infört en öppnare struktur, med huvudkapitel om tidigare verksamhet och framför allt framtidsutsikter för Gusp-området. Rapporten har även förbättrats när det gäller fastställandet av det regionala sammanhanget för yttre åtgärder.

Onsdagen den 10 mars 2010

3. Europaparlamentet betonar återigen att rapporten inte bör begränsas till en beskrivning av Gusps verksamhet, utan att den även bör ge möjlighet att upprätta en dialog med parlamentet för att ta fram ett mer strategiskt tillvägagångssätt för Gusp. Parlamentet rekommenderar att den årliga rapporten om Gusp omvandlas till en årsrapport där man diskuterar genomförandet av EU:s utrikespolitiska strategi, utvärderar hur effektiv den är och anger vilken väg man bör slå in på i framtiden. I rapporten bör även fler hänvisningar göras till budgetbehov och de finansiella konsekvenserna av yttre åtgärder.

4. Europaparlamentet tror på mervärdet av en bredare och mer omfattande strategi inom ramen för årsrapporterna om Gusp och i synnerhet kapitlen om regionala grupper och partner och om kopplingarna mellan Gusp/GSFP-uppdrag och andra instrument som främjar EU:s roll som global partner. Parlamentet anser att ett sådant perspektiv bland annat skulle ge en bättre överblick över det totala bidraget från EU:s budget i en viss region.

5. Europaparlamentet framhåller återigen att parlamentets behöriga organ bör rådfrågas om inledandet av GSFP-uppdrag och att beslut om möjligt bör beakta och innehålla hänvisningar till de ståndpunkter som antas av parlamentet, för att stärka Gusps demokratiska legitimitet. Ett sådant samråd bör innehålla information om motiveringen till en viss åtgärd som valts och en förklaring till hur uppdraget hänger ihop med relevanta EU-åtgärder och internationella åtgärder, vilka finansiella följder det får och samspelet med andra EU-instrument.

Lissabonfördragets följder

6. Europaparlamentet ser positivt på Lissabonfördragets ikraftträdande, genom vilket EU ges de verktyg man behöver för att ytterligare förstärka sin roll och synlighet på den internationella scenen. Parlamentet betonar i detta hänseende det stora ansvar som varje medlemsstat, rådet och den nya vice ordföranden/höga representanten har när det gäller att omvandla de skriftliga bestämmelserna i fördraget till verklighet och konkreta åtgärder genom att stärka EU:s förbindelser med sina strategiska partner och befästa sitt ledarskap i multilaterala forum. Parlamentet understryker vikten av den bestämmelse i fördraget enligt vilken EU:s befogenheter inom Gusp nu även kommer att omfatta alla utrikespolitiska områden och alla frågor som rör unionens säkerhet, bland annat den fortskridande utformningen av en gemensam försvarspolitik som skulle kunna leda till ett gemensamt försvar.

7. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska rådets ordförande på sin nivå och i denna egenskap "ska representera unionen utåt i de frågor som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken". Parlamentet betonar emellertid att detta måste ske utan att de befogenheter åsidosätts som har tilldelats vice ordföranden/den höga representanten, och under fullständigt erkännande av den viktiga roll som Europeiska kommissionen spelar när det gäller att inte bara utforma och vidmakthålla unionens regelverk i fråga om yttre förbindelser, utan även sörja för unionens representation utåt, med undantag för Gusp.

8. Europaparlamentet ser positivt på den roll som vice ordföranden/den höga representanten kommer att spela och på att hennes företrädare kommer att vara ordförande för kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp). Parlamentet förväntar sig att dessa nya funktioner kommer att befästa de interinstitutionella kontakterna och främja en stabilare dialog mellan institutionerna. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att bygga vidare på erfarenheterna från de regelbundna framträdanden som den avgående höga representanten och kommissionsledamoten med ansvar för yttre förbindelser gjort inför parlamentet i plenum och inför parlamentets utskott för utrikesfrågor, och på traditionen med informella möten, för att intensifiera och upprätta regelbundna, systematiska och innehållsmässigt givande samråd med parlamentet och dess behöriga organ.

9. Europaparlamentet anser att sammanslagningen av pelarna och funktionerna på mellanstatlig nivå och gemenskapsnivå till en enda post i form av vice ordföranden/den höga representanten, som är föremål för ett kollektivt godkännande vid en omröstning i parlamentet, kan öka den demokratiska legitimiteten för Gusps verksamhet, förutsatt att man inleder en kontinuerlig strategisk dialog på lika villkor mellan parlamentet, rådet och kommissionen på samtliga nivåer.

Onsdagen den 10 mars 2010

10. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna bör arbeta i en anda av ömsesidig politisk solidaritet för att uppnå en allt större tillnärmning av sina åtgärder inom Gusp.

11. Europaparlamentet upprepar att tillräckliga medel måste avsättas ur EU:s budget för att EU ska kunna spela en aktiv roll i världen. Parlamentet beklagar att denna budget alltjämt är underfinansierad, och uttrycker en djup oro över konsekvenserna av underfinansiering för EU:s förmåga att bedriva en trovärdig och proaktiv utrikespolitik. Unionen behöver utrustas med nödvändiga ekonomiska medel för att på ett konsekvent och lämpligt sätt kunna bemästra oförutsedda globala utmaningar. Parlamentet ser i detta hänseende fram emot att samråda om och vara fullt ut delaktigt i förfarandena för snabb tillgång till anslag i EU:s budget för brådskande finansiering av Gusp-initiativ. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att samtidigt utarbeta en effektiv kommunikationsstrategi för att bättre informera EU-medborgarna om syftena och fördelarna med Gusp. Parlamentet upprepar i detta sammanhang, med kraft, vikten av demokratisk legitimitet för och kontroll av EU:s utrikes- och säkerhetspolitik.

12. Europaparlamentet upprepar sin oro när det gäller bristen på öppenhet och information om finansieringen av de gemensamma kostnaderna för EU-insatser med betydelse på det militära området eller försvarsområdet, eftersom Athena-mekanismen helt uppenbart inte medför någon överblick över alla ekonomiska konsekvenser av uppdrag som genomförs inom ramen för Gusp. Parlamentet välkomnar därför inrättandet av en startfond i enlighet med artikel 41.3 i EU-fördraget, och begär att rådfrågas om dess förvaltning, i enlighet med parlamentets övergripande befogenheter när det gäller Gusp/GFSP enligt artikel 36 i EU-fördraget. Parlamentets ökade deltagande vid utarbetande, övervakning och uppföljning av Gusp härrör både från kopplingen mellan Gusp och GSFP, som framhålls i artikel 42 i EU-fördraget, och den ökade parlamentariska kontroll på nationell och europeisk nivå som anges i protokoll nr 1 till detta fördrag.

13. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att ta vara på den möjlighet att utarbeta en mer samstämd, konsekvent och effektiv utrikespolitik som öppnar sig när den europeiska avdelningen för yttre åtgärder inrättas. Parlamentet förväntar sig i detta hänseende att EU:s utrikespolitiska grundläggande värderingar och mål, såsom principerna om respekt för och främjande av mänskliga rättigheter, angivna i Europeiska unionens numera rättsligt bindande stadga om de grundläggande rättigheterna, och EU:s utrikespolitiska prioriteringar, såsom krishantering och fredsbyggande, kommer att återspeglas på ett korrekt sätt i uppbyggnaden av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, bland annat i fråga om personal. Parlamentet upprepar att dess rätt till demokratisk kontroll och budgetkontroll måste upprätthållas i samband med inrättandet och driften av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

14. Europaparlamentet konstaterar att Lissabonfördraget får betydande följder för Gusp genom omorganiseringen av det administrativa ansvaret, och uppmanar därför rådet och kommissionen att se till att stordriftsfördelar i form av stödstrukturer leder till en minskning av de administrativa kostnaderna.

15. Europaparlamentet betonar behovet av att förtydliga kriterierna för utnämmandet och utvärderingen av EU:s särskilda representanter (EUSR) och av att ta hänsyn till en jämn könsfördelning. Parlamentet påminner om att det för närvarande inte har några möjligheter att ifrågasätta något enskilt mandat för någon av de särskilda representanterna eftersom anslag till genomförande av sådana mandat ingår i artikel 19 03 06, som täcker samtliga EUSR-mandat. Parlamentet efterlyser därför ökad parlamentarisk granskning av och kontroll över utnämningar och befogenheter inom ramen för EUSR. Relevanta EUSR bör gradvis fasas ut, deras uppgifter bör utföras av landsbaserade EU-delegationschefer och EUSR med regionala ansvarsområden måste samordna och ge politisk vägledning åt EU-delegationschefer under överinseende av vice ordföranden/den höga representanten i de berörda länderna, för att garantera en samstämd och konsekvent utrikespolitik för EU. Parlamentet påpekar att dubbla befogenheter i detta hänseende är det första – men inte enda – steg som måste tas för att skapa stordriftsfördelar och göra Gusp effektivare. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att låta EUSR sköta samordning och ge politisk vägledning även när det gäller GSFP-uppdrag inom deras behörighetsområde.

16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att samråda med parlamentets relevanta utskott om de utnämningar hon gör till chefstjänster på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, bland annat EUSR. Parlamentet har för avsikt att bjuda in vissa EUSR och delegationschefer till utskottet vid deras utnämning.

Onsdagen den 10 mars 2010

17. Europaparlamentet konstaterar att Lissabonfördraget innehåller nya finansiella förfaranden för Gusp, stärker dialogen mellan rådet och parlamentet om Gusp genom två årliga debatter som ska hållas med vice ordföranden/den höga representanten samt fastställer parlamentets roll och ansvar i förhållande till GSFP. Parlamentet efterlyser därför en översyn och utvidgning av befintliga interinstitutionella avtal, med delaktighet från utskottet för utrikesfrågor, för att garantera ett smidigt och effektivt genomförande av budget-, samråds- och kontrollförfarandena för Gusp och GSFP och förbättra tillgången till känslig information. Parlamentet riktar i detta hänseende särskild uppmärksamhet på ovannämnda interinstitutionella avtal av den 17 maj 2006 och det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitik (1). Parlamentet är fast beslutet att utöva sina budgetbefogenheter och sin demokratiska kontroll i fråga om Gusp i samband med alla institutionella förändringar, däribland finansieringsformerna för den europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

18. Europaparlamentet konstaterar att godkännandeförfarandet enligt Lissabonfördraget utökas till alla avtal som gäller områden som omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet och att parlamentets rätt att tillbörligen informeras av kommissionen om framstegen i förhandlingarna om de internationella avtal som avses i artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt stärks. Parlamentet anser därför att möjligheten att förhandla fram ett nytt interinstitutionellt avtal med parlamentet bör undersökas så att parlamentet kan få en konkret definition av sin roll i varje steg inför ingåendet av internationella avtal.

19. Europaparlamentet uppmanar med kraft ministerrådet (utrikes frågor) att tillämpa omröstning med kvalificerad majoritet när det är möjligt enligt fördraget.

20. Europaparlamentet anser att artikel 42.2 och 42.7 i EU-fördraget, tillsammans med artikel 10 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, gör Väst europeiska unionens resterande funktioner föråldrade. Parlamentet uppmanar därför de berörda EU-medlemsstaterna att agera i enlighet med artikel 12 i Bryssel fördraget och ge ett års varsel om sin avsikt att säga upp fördraget. Parlamentet påminner om att rätten till parlamentarisk kontroll av Gusps och GSFP:s verksamhet ligger hos Europaparlamentet och de nationella parlamenten i EU:s medlemsstater.

Ämnesinriktade Gusp-frågor

21. Europaparlamentet är fortsatt oroad både när det gäller att trygga energiförsörjningen och över de återkommande gaskriserna, till exempel krisen mellan Ryssland och Ukraina i januari 2009, som belyste EU:s ökade beroende på energiområdet vad avser försörjning och transitkanaler. Parlamentet understryker hur viktigt det är att se till att EU inte är beroende av energi från tredjeländer eftersom en sådan beroendeställning undergräver EU:s oberoende på det utrikespolitiska området. Parlamentet påminner även om det brådskande behovet att ta itu med utmaningar på energiområdet genom att genomföra en gemensam yttre energipolitik i EU. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas i detta sammanhang att beslutsamt följa parlamentets rekommendationer om att utarbeta en samstämd och samordnad politik, särskilt genom att främja EU:s enighet i en konstruktiv dialog med energileverantörer, i synnerhet Ryssland, och transitländer, stödja EU:s energiprioriteringar och försvara medlemsstaternas gemensamma intressen, utarbeta en effektiv energidiplomati och effektivare svarsmekanismer vid krissituationer och slutligen främja diversifiering av energikällor och en hållbar energianvändning samt utveckling av förnybara energikällor. Parlamentet betonar att endast en gemensam EU-strategi kan förhindra eventuella framtida brister i medlemsstaternas olje- och gastillgångar och öka energitryggheten i EU som helhet.

22. Europaparlamentet ser positivt på undertecknandet av avtalet om Nabucco-projektet och uppmanar kommissionen och rådet att sträva efter ett framgångsrikt genomförande av detta avtal. Parlamentet betonar vikten av att trygga EU:s energiförsörjning genom att främja en sydlig korridor för leverans av råolja till Europa, bland annat via den Europatäckande oljeledningen mellan Constanta och Trieste.

23. Europaparlamentet anser att betydande hot och konflikter kan uppstå till följd av ökad konkurrens om tillgången till och kontrollen över naturtillgångar och energiresurser. Följaktligen bör EU vidareutveckla sina begränsnings-, anpassnings- och energibesparingsstrategier för att bemästra de säkerhetsrisker som miljöförstöring och klimatförändringar medför. Parlamentet betonar i detta hänseende, och med tanke på att klimatförändringar har blivit en viktig del av de internationella förbindelserna, att EU måste stärka sitt ledarskap inom global klimatpolitik och även inleda en dialog med andra huvudaktörer såsom tillväxtmakterna (Kina, Brasilien, Ryssland, Indien), Förenta staterna och utvecklingsländer.

(1) EGT C 298, 30.11.2002, s. 1.

Onsdagen den 10 mars 2010

24. Europaparlamentet vill att unionen ska fortsätta att aktivt och effektivt bidra till lösningen av globala problem, särskilt genom stärkandet av FN-systemet, där det är särskilt viktigt att konsolidera FN:s råd för mänskliga rättigheter och avskaffa dödsstraffet.

25. Europaparlamentet framhåller vikten av förebyggande och hantering av konflikter, inbegripet återställande och återuppbyggnad efteråt. EU bör vidareutveckla de förebyggande strategierna, förbättra systemen för tidig varning och stärka samarbetet med regionala organisationer i enlighet med FN-stadgan.

26. Europaparlamentet betonar att den externa dimensionen är av avgörande betydelse för att man ska lyckas skapa det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa. Parlamentet upprepar även vikten av en kontrollerad migrationshantering och välkomnar därför Europeiska rådets antagande av Stockholmsprogrammet i december 2009. Det är mycket viktigt att såväl ursprungs- som transitländerna samarbetar och att ett nära samarbete uppmuntras med hjälp av en politik med positiva betingelser. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att sätta stopp för den illegala invandringen genom att främja den lokala utvecklingen i ursprungsländerna och bekämpa de kriminella organisationer som ägnar sig åt människohandel. Den externa dimensionen av det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa måste beaktas fullt ut i samband med den europeiska utrikespolitiken.

27. Europaparlamentet understryker behovet att stärka kapaciteten för att åstadkomma en bättre övervakning av unionens civila och militära uppdrag och kunna dra lärdom av erfarenheterna från deras genomförande, så att man kan förbättra planeringen och förvaltningen av framtida uppdrag. Parlamentet understryker också behovet av en mer strategisk hållning i fråga om GSFP-uppdragen. De regelbundna gemensamma samrådsmötena bör även syfta till en utvärdering av goda resultat och misslyckanden i fullgjorda uppdrag samt utarbetandet av en framtidsytande strategi för framtida behov som omfattar alla relevanta aspekter (ekonomi, genomförande, administrativ organisation).

28. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna att etablera en ändamålsenlig balans mellan civil och militär planeringskapacitet på rådets sekretariat och att få till stånd tillräcklig bemanning på områdena rättsliga frågor, civil förvaltning, tull och medling så att GSFP-uppdragen har tillräcklig expertis.

29. Europaparlamentet efterlyser i detta hänseende tillräcklig bemanning av den civila delen och uppmanar med kraft medlemsstaterna att utnyttja de utmärkta möjligheter som den europeiska avdelningen för yttre åtgärder medför för att förena befintliga resurser i syfte att uppnå en konsekvent och effektiv planeringskapacitet för krishantering.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anstränga sig ytterligare för att hitta och utplacera tillräckligt med lämplig, kvalificerad och jämnt könsfördelad personal som på ett samstämt och samordnat sätt ska kunna delta i GSFP:s civila och militära uppdrag runt om i världen, bland annat i särskilda högriskområden, eftersom GSFP:s uppdrag till stor del är beroende av färdigheterna och kunskapen hos välutbildad personal. Parlamentet begär därför att gemensam utbildning anordnas för den personal som ska delta i GSFP-uppdragen, och stöder även till fullo de ansträngningar som redan görs när de gäller att utarbeta riktlinjer och utbyta bästa metoder för att förbättra den gemensamma utbildningen för personalen. Ökad samordning och sammanhållning när det gäller personal på fältet kommer avgjort att förbättra det sätt på vilket uppdragen sköts och även underlätta utlåning av nationella tjänstemän, vilka ur ett rent budgetperspektiv är att föredra framför internationella kontraktsanställda.

31. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att intensifiera EU:s inblandning i multilaterala förhandlingar som avser att minska kärnvapenspridningen.

32. Europaparlamentet upprepar behovet av nedrustning och bättre internationella garantier för icke-spridning. Parlamentet välkomnar i detta hänseende det gemensamma uttalandet av den 4 december 2009, genom vilket Förenta staternas president och Rysslands president åtog sig att fortsätta samarbeta även efter att fördraget om minskning av strategiska vapen (Start) upphört att gälla, och ser fram emot undertecknandet av ett nytt avtal om strategiska vapen som kan träda i kraft så snart som möjligt. Samtidigt uppmanas EU och dess medlemsstater att utöka sina diplomatiska ansträngningar för att åstadkomma en framgångsrik översyn av fördraget om icke-spridning av kärnvapen i maj 2010.

Onsdagen den 10 mars 2010

33. Europaparlamentet betonar vikten av att mål om jämställdhet, mänskliga rättigheter och god förvaltning fullt ut integreras i planeringen och genomförandet av GSFP:s samtliga uppdrag och operationer, däribland undersökningsuppdrag, eftersom medvetenhet om och lyhördhet för jämställdhetsfrågor bidrar till en effektiv verksamhet och ökad medvetenhet om situationen. Parlamentet välkomnar i detta hänseende utnämmandet av en jämställdhetsrådgivare till nästan alla GSFP-uppdrag men beklagar samtidigt att det inte ingår några kvinnor bland EU:s elva särskilda representanter. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att systematiskt inkludera jämställdhet och medinflytande för kvinnor i EU:s politiska dialog och strategidiskussioner med partnerländerna.

34. Europaparlamentet lovordar den viktiga roll som människorättsförsvaren spelar runtom i världen, och ställer sig mycket positivt till det faktum att rådet (utrikes frågor) vid sitt möte den 8 december 2009 åtog sig att stödja människorättsförsvaren, dels genom offentliga möten med dem, dels genom att göra deras verksamhet synlig.

35. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att mänskliga rättigheter och god förvaltning ingår i EUSR:s mandat och att utnämna rådgivare för mänskliga rättigheter och god förvaltning till EUSR:s personalstyrka.

Huvudprioriteringar i olika geografiska områden

36. Europaparlamentet rekommenderar att EU stärker sin politiska dialog med tredjeländer och tredje-regioner, särskilt med EU:s strategiska partner, med vilka man bör samordna sina ståndpunkter i internationella organisationer och stödja och främja demokratin, rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att den parlamentariska diplomatin spelar en viktig och kompletterande roll i unionens förbindelser med tredjeländer och regioner. Vice ordföranden/den höga representanten och hennes personal, däribland EUSR, bör därför samarbeta med parlamentet för att ta fram gemensamma strategier i fråga om partnerländer och partnerregioner och vara tillgängliga för att bistå parlamentet muntligen och skriftligen i samband med specifika frågor och besök.

37. Europaparlamentet uppmanar rådet, medlemsstaterna och vice ordföranden/den höga representanten att aktivt söka fredliga lösningar i internationella konflikter och stärka EU:s konfliktförebyggande mekanismer.

Internationella organisationer

38. Europaparlamentet lyfter fram FN som den huvudsakliga garanten för internationell fred och säkerhet och som det mest omfattande forumet för multilateralt samarbete. Parlamentet anser att ett stärkande av det globala styret, de internationella institutionerna och respekten för internationell rätt är av avgörande vikt för en effektiv multilateralism och att det därför måste vara en allomfattande strategisk prioritering för unionen. Parlamentet anser även att EU-institutionerna och medlemsstaterna bör fortsätta sina insatser för att fördjupa samarbetet och samordningen med strategiska partner med globalt inflytande, särskilt inom FN. Mot denna bakgrund framhåller parlamentet att de globala frågor som i nuläget är av gemensamt intresse för EU och stabiliteten i världen, såsom terrorism, organiserad brottslighet, energitrygghet, klimatförändringar, uppfyllande av millennieutvecklingsmålen och utrotning av fattigdomen, krishantering, konfliktförebyggande och konfliktlösning, icke-spridning av massförstörelsevapen och nedrustning, migrationshantering och främjande av mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter.

39. Europaparlamentet anser att relevanta EU-delegationer vid FN:s högkvarter i New York och Genève måste ha tillräckligt med medel och personal för att på ett trovärdigt och effektivt sätt i praktiken kunna genomföra de nya institutionella arrangemangen i Lissabonfördraget. Parlamentet noterar därför med oro att ett budgetneutralt tillvägagångssätt går stick i stäv med detta brådskande behov att snabbt och effektivt inrätta en representation för EU vid FN under Lissabonfördragets inledande genomförandefas.

40. Europaparlamentet anser att OSSE utgör ett viktigt forum för att återupprätta förtroendet och förbättra samarbetet mellan länderna i Europa, Centralasien och Nordamerika på en rad områden, bland annat icke-spridning, nedrustning, ekonomiskt samarbete och skydd och främjande av de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Parlamentet förespråkar därför att OSSE stärks, även genom att en diskussion inleds om möjligheten att låta organisationen bli en juridisk person.

Onsdagen den 10 mars 2010

41. Utan att det påverkar EU:s internationella skyldigheter enligt FN-stadgan anser Europaparlamentet att EU och Nato bör utveckla ett mer intensivt och effektivt partnerskap, där man tar hänsyn till den successiva utvecklingen av EU:s utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik och till de båda organisationernas oberoende vad avser beslutsfattande. Parlamentet rekommenderar därför en översyn av de så kallade Berlin Plus-avtalen och en mer strategisk dialog om delade strategiska intressen och beredskapsplanering. Parlamentet efterlyser även åtgärder som underlättar ett bredare praktiskt samarbete på fältet på militär eller civil nivå, särskilt när de båda organisationerna är verksamma inom samma insatsområde. Parlamentet beklagar i detta sammanhang den bestående konflikten mellan Turkiet och Cypern, som i allt högre grad undergräver både EU:s och Natos effektivitet och trovärdighet.

De transatlantiska förbindelserna

42. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande om det transatlantiska partnerskapet, som är en viktig komponent och en av huvudlinjerna i EU:s yttre åtgärder. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att EU agerar som en enhetlig, aktiv, jämlik och samtidigt självständig partner till Förenta staterna för att stärka den globala säkerheten och stabiliteten, främja fred, respekt för de mänskliga rättigheterna och uppfyllande av millennieutvecklingsmålen samt ha ett enat tillvägagångssätt för att ta itu med globala utmaningar, som kärnvapenspridning, terrorism, klimatförändringar och frågan om energitrygghet. Lissabonfördraget innebär en utmärkt möjlighet att förbättra och förnya ramarna för förbindelserna mellan EU och Förenta staterna. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att arbeta för att stärka de institutionella mekanismerna mellan EU och Förenta staterna, i linje med parlamentets resolutioner. Parlamentet betonar att det transatlantiska ekonomiska rådet bör stärkas för att man ska kunna uppnå målet om en genuin integrerad transatlantisk marknad, och att en sådan marknad bör utgöra grunden för ett förstärkt transatlantiskt partnerskap. Parlamentet stöder helhjärtat den transatlantiska lagstiftningens breda ansats för att upprätta effektiva förbindelser mellan lagstiftarna i Europaparlamentet och Förenta staternas kongress.

43. Europaparlamentet uppmanar båda parter – EU och Förenta staterna – att uppmuntra Kina, Indien, Ryssland, Brasilien och andra tillväxtmakter att ta delat ansvar för den globala ordningen och för förebyggande av och fredliga lösningar på konflikter i enlighet med internationell rätt. EU och Förenta staterna bör å sin sida ge sitt fulla stöd för den ekonomiska och sociala utvecklingen i dessa länder genom ett rättvist samarbete, medan dessa länder i sin tur bör ta sitt globala ansvar i synnerhet när det gäller kampen mot klimatförändringar och för hållbar utveckling.

Västra Balkan

44. Europaparlamentet framhåller att länderna på västra Balkan utgör en del av utvidgningsprocessen. Stabilitet på västra Balkan, baserad på rättsstatsprincipen, bör fortsätta att vara en toppprioritering bland EU:s yttre åtgärder. Det är därför ytterst viktigt med insatser för att föra länderna i denna region närmare EU, med europeisk integration som gemensamt mål, bland annat genom att främja reformer och förbättra regionalt samarbete och försoningen mellan etniska grupper, detta för att dessa länder ska kunna uppfylla Köpenhamnskriterierna och förbereda sig för anslutningen till EU. Det bör även hållas en internationell konferens om västra Balkans framtid. Vid denna konferens bör länderna i regionen och de relevanta regionala och globala aktörerna delta för att fastställa och ta itu med de aktuella utmaningarna i regionen.

45. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse den alltmer fredliga och stabila situationen i Kosovo och försöken att bygga ett multietniskt samhälle, som de lugna och välordnade lokalvalen den 15 november 2009 visade prov på. Parlamentet är medvetet om att inte alla medlemsstater har erkänt Kosovos självständighet. Parlamentet ser positivt på att Europeiska unionens rättsstatsuppdrag (Eulex) i Kosovo, som är EU:s hittills största GSFP-uppdrag, fungerar i sin fulla verksamhetskapacitet och grundar sig på FN:s statusneutrala hållning. Parlamentet understryker uppdragets vikt för att främja försoningen mellan etniska grupper, rättsstatsprincipen, allmän ordning och säkerhet i hela Kosovo, genom att bistå Kosovos institutioner, rättsliga myndigheter och brottsbekämpande myndigheter i deras framsteg mot hållbarhet och ansvar. Parlamentet välkomnar i detta hänseende beslutet att öppna ett nytt EU-kontor i norra Kosovo. Det finns dock ett behov av fler åklagare som arbetar inom Eulex, och medlemsstaterna uppmanas att tillhandahålla ytterligare personal.

46. Europaparlamentet uppmuntrar rådet att, med stöd av det internationella samfundet, fortsätta dialogen med de politiska ledarna i Bosnien och Hercegovina, i syfte att hjälpa landet och dess folkgrupper att inte avvika från den väg som leder fram till europeisk integration. Parlamentet noterar de gemensamma diplomatiska insatserna från EU:s ordförandeskap, kommissionen och Förenta staternas regering och rekommenderar ytterligare förhandlingar med beaktande av tidigare överenskommelser mellan politiker i Bosnien och Hercegovina. Parlamentet påminner om att man i större utsträckning måste involvera parlamentsledamöter och det civila samhället för att stödja ett livskraftigt land.

Onsdagen den 10 mars 2010

Det östliga partnerskapet, Svartahavssamarbetet

47. Europaparlamentet fortsätter att stödja utvecklingen av ett östligt partnerskap med unionens europeiska grannländer, för att integrera dem ekonomiskt i den inre marknaden och öka det politiska, ekonomiska och kulturella samarbetet. Parlamentet understryker vikten av att partnerskapet innehåller trovärdiga projekt och konkreta incitament till reform på medellång och lång sikt, vilket skulle stärka stödet för modernisering och integration i EU från partnerländernas samhällen. Framför allt finns det ett behov av att man – samtidigt som man upprätthåller säkerheten för alla EU-medborgare – successivt avskaffar alla hinder för fri rörlighet för personer (och så småningom ett visumfritt resande) och stärker samarbetet i alla säkerhetsaspekter, särskilt när det gäller energiförsörjning. Parlamentet upprepar sin åsikt att partnerskapet måste ges tillräckliga ekonomiska resurser och betonar att det måste vara förenligt med regionala initiativ, i synnerhet Svartahavssynergien.

48. Europaparlamentet framhåller på nytt hur viktigt det är för EU med ett effektivare regionalt samarbete i det östra grannskapsområdet. I denna anda kommer EU att stödja olika resultatnriktade projekt inom såväl det östliga partnerskapet som Svartahavssynergien, samtidigt som deras förenlighet till fullo bevaras.

49. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka insatserna för att genomföra projekt inom ramen för Svartahavssynergien. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas även att komma med nya idéer till en effektiv samarbetsstrategi för Svarta havet.

50. Europaparlamentet välkomnar den nya moldaviska regeringens proeuropeiska hållning och uttrycker sin förhoppning om att landets inre reformer ska snabbas på, så att ekonomisk integration, politisk associering och institutionell tillnärmning kan ske mellan Moldavien och EU. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att utforska multilaterala lösningar som kan råda bot på den fastlåsta situationen i Transnistrien.

51. Europaparlamentet noterar genomförandet av och resultaten i presidentvalet i Ukraina. Alla parter uppmanas att verka för en politisk, ekonomisk och social stabilitet i landet genom att intensifiera reformarbetet. Ukraina uppmanas att försöka uppnå en högre grad av överensstämmelse med EU för att på så vis befästa landets europeiska perspektiv.

Ryssland

52. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att EU:s strategi för Ryssland, inklusive förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal, är enhetlig och styrs av ett åtagande för värdena demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, inklusive internationell rätt. Parlamentet understryker samtidigt behovet av att blåsa nytt liv i partnerskapet med Ryssland, med respekt och ömsesidighet, i fråga om terrorbekämpning, energitrygghet och energiförsörjning, klimatförändringar, nedrustning, förebyggande av konflikter och icke-spridning av kärnvapen samt i fråga om Iran, Afghanistan och Mellanöstern, för att man ska kunna uppnå målet om att stärka den globala säkerheten och stabiliteten. Parlamentet anser att samarbete i dessa frågor bör utgöra grunden för det nya avtalet mellan EU och Ryssland, och ser därför fram emot snabba framsteg i de pågående förhandlingarna om ett nytt övergripande avtal som förväntas leda till en väsentlig förbättring av förbindelserna mellan EU och Ryssland. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att samordna insatser, underlätta samråd och förbättra kommunikationen mellan medlemsstaterna när det gäller bilaterala frågor med Ryssland som är av gemensamt intresse. Parlamentet betonar att medlemsstaterna behöver samordna sina förbindelser med Ryssland utifrån EU:s allmänna intressen, så att de avspeglar och gynnar dessa intressen på ett lämpligt och konsekvent sätt.

Sydkaucasien

53. Europaparlamentet uppmanar rådet att insistera på ett fullständigt genomförande av avtalet om eldupphör mellan Ryssland och Georgien och uppmanar EU att värna om principen om Georgiens territoriella integritet och respekten för minoriteter. Parlamentet ser positivt på att EU:s övervakningsuppdrag fått förnyat mandat, och uppmanar rådet att se till att EU:s övervakare ges fullt tillträde till alla konflikttrubbade områden, bland annat utbrytarregionerna Abchazien och Sydossetien, och att i detta syfte tillämpa EU:s finansiella instrument för att bistå befolkningarna i hela konfliktområdet. Med hänvisning till rapporten från det oberoende internationella undersökningsuppdraget i Georgien, uppmanar parlamentet EU att dra lärdom från tidigare erfarenheter för att ta fram effektiva konfliktförebyggande mekanismer som bland annat inbegriper främjande av kontakter mellan människor.

Onsdagen den 10 mars 2010

54. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka EU:s insatser för att i enlighet med internationell rätt få till stånd effektiva konfliktförebyggande åtgärder och nå en fredlig uppgörelse i konflikterna i Nagorno-Karabach och Transnistrien och framför allt konflikterna mellan Ryssland och Georgien och dess utbrytarregioner Sydossetien och Abchazien genom att återuppliva Genève-samtalen. Det finns en risk att latenta konflikter sprider sig i regionen. I detta sammanhang rekommenderar parlamentet att man anordnar en säkerhets- och samarbetskonferens om Sydkaukasien, dit de berörda länderna samt relevanta regionala och globala aktörer bjuds in, i syfte att ta fram en stabilitetspakt för Sydkaukasien. Parlamentet ser positivt på att regeringarna i Turkiet och Armenien den senaste tiden närmat sig varandra och uppmanar dem att ratificera de avtal som ingåtts av deras respektive parlament.

Mellanöstern

55. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att fredsförhandlingarna slutförs inom en begränsad tidsfrist och i en anda av ömsesidigt förtroende. Parlamentet anser att målsättningen bör vara en oberoende, demokratisk och livskraftig palestinsk stat inom 1967 års gränser, sida vid sida med staten Israel, i fred och säkerhet, inom internationellt erkända gränser i enlighet med alla relevanta FN-resolutioner.

56. Europaparlamentet uppmanar EU att, i linje med rådets slutsatser av den 12 december 2009, spela en starkare politisk roll i de pågående internationella insatserna för att återuppta fredsprocessen, som motsvarar dess finansiella åtagande för att stödja Palestinas ekonomiska återhämtning och råda bot på den oerhörda humanitära krisen på Gaza. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att överväga alla medel för att främja en varaktig fred i regionen.

57. Europaparlamentet ser positivt på rådets beslut att förlänga mandatet för Europeiska unionens polis-uppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) till december 2010. Parlamentet anser att det krävs ett kraftfullare stöd för att utveckla rättsstatsprincipen och poliskapaciteten, och efterlyser ökade insatser för detta ändamål. Parlamentet noterar rådets beslut att förlänga mandatet för EU:s gränsövervakningsuppdrag i Rafah (EUBAM Rafah) samt dess beslutsamhet och beredvillighet att återuppta det uppdraget. Parlamentet anser att denna beslutsamhet bör resultera i konkreta initiativ för att återupprätta den fria rörligheten i de palestinska territorierna och återuppliva avtalet om transporter och tillträde, som parterna undertecknat efter förhandlingar 2005.

Unionen för Medelhavsområdet

58. Europaparlamentet anser att det är viktigt att stärka en politisk dialog mellan medlemmarna i unionen för Medelhavsområdet på alla nivåer, för att motverka de spänningar som har fördröjt inrättandet av det Barcelonabaserade sekretariatet och främjandet av konkreta projekt av ömsesidigt socialt, ekonomiskt och miljömässigt intresse. Det är parlamentets förhoppning att unionen för Medelhavsområdet på ett positivt sätt ska kunna bidra till en lösning av konflikterna i Mellanöstern, ett närmande mellan Turkiet och Cypern samt till en demokratisk utveckling i arabstaterna.

59. Europaparlamentet anser att unionen för Medelhavsområdet skulle kunna bidra till minskade spänningar i Mellanöstern genom att främja konkreta samarbetsprojekt för hela regionen. Samtidigt är åtgärder som skapar förtroende mellan palestinier och israeler och syftar till att uppnå en rättvis och varaktig fred i Mellanöstern av avgörande betydelse när det gäller att underlätta en friktionsfri verksamhet inom ramen för denna nya institution.

60. Europaparlamentet understryker att det delade ordförandeskapet, sett ur EU:s synvinkel, måste vara förenligt med EU:s externa representation i överensstämmelse med Lissabonfördraget. Parlamentet påminner om att Lissabonfördraget ger EU möjlighet att garantera konsekvens, enhetlighet och kontinuitet när unionen företräds i de nya institutionerna i unionen för Medelhavsområdet.

Asien

61. Europaparlamentet konstaterar att Afghanistan efter valet nu går in i en avgörande och kritisk period, med bildandet av en ny regering i Kabul, som ger möjlighet att fastställa en ny dagordning och ett nytt kontrakt med det afghanska folket.

Onsdagen den 10 mars 2010

62. Europaparlamentet välkomnar rådets handlingsplan för stärkta EU-åtgärder i Afghanistan och Pakistan, som antogs av rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i oktober 2009, och dess förklaring om förnyad beredskap att hjälpa till att ta itu med utmaningarna i regionen, i samarbete med de berörda länderna och internationella parterna, men betonar att planen kommer att förbli just en plan såvida det inte finns ett tydligt åtagande från EU:s medlemsstater att bidra till dess genomförande. Parlamentet uppmanar rådet, kommissionen och ordförandeskapet att göra en samlad insats för att genomföra planen så fort som möjligt. Parlamentet uppmanar även rådet att göra större framsteg för en fullständig utplacering av personal i Europeiska unionens polisuppdrag (Eupol), för att få till stånd ett hållbart och effektivt civilt polisarbete som kan förbättra säkerhetsmiljön.

63. Europaparlamentet inser att Pakistan fortfarande står inför mycket allvarliga utmaningar, och ställer sig bakom EU:s starka stöd för en stark, sekulär och civil regering i Pakistan. Parlamentet betonar Pakistans nyckelroll i regionen och upprepar att ett stabilt, demokratiskt och välmående Pakistan också är viktigt när det gäller att bemästra globala frågor som kampen mot terrorism, icke-spridning av kärnvapen, narkotikabekämpning och mänskliga rättigheter, samt uppmanar med kraft landet att anta en omfattande strategi för att bekämpa terrorismen och ta itu med de bakomliggande orsakerna.

64. Europaparlamentet bekräftar EU:s åtagande om att stödja demokrati i ett enat, federalt Irak. Parlamentet betonar sitt stöd för EU:s starka och fortsatta åtagande för att utveckla rättsstatsprincipen i Irak, och ser positivt på att Europeiska unionens samordnade rättsstatsuppdrag i Irak (Eujust Lex) fått förlängt mandat i ett år och på dess pilotprojekt på irakiskt territorium. Parlamentet ser fram emot det kommande arbete som planerats i detta sammanhang, och som utlovats av rådet, samt efterlyser ett större institutionellt samspel, särskilt i ekonomiska frågor, med myndigheterna i den kurdiska regionala regeringen. Kommissionen uppmanas att se till att de egna lokalerna i Bagdad kan tas i bruk ännu tidigare.

65. Europaparlamentet uttrycker stor oro över den politiska utvecklingen i Iran och det rapporterade massiva valfusk under presidentvalet i juni 2009, vilket blev den tändande gnistan för de största protesterna i den islamiska republikens 30-åriga historia, med ännu pågående demonstrationer som med våld slås ner av säkerhetsstyrkorna. Parlamentet oroas djupt över att politiska motståndare utsätts för gripanden, tortyr och mord, men även över det fortsatta dödläget i förhandlingarna om Irans kärntekniska program, och uppmanar den iranska regeringen att inleda seriösa förhandlingar om kärnkraftsfrågan. Det är beklagligt att det besök som Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Iran skulle ha gjort i januari 2010 har ställts in av de iranska myndigheterna, och parlamentet uttrycker sin solidaritet med de iranier som med risk för sina liv fortsätter att öppet kräva respekt för de mänskliga rättigheterna och större demokratiska friheter i Iran. Parlamentet fördömer Irans försök att blockera informationsfriheten genom att störa utländska utsändningar och spärra tillgången till Internet. Rådet och kommissionen uppmanas att överväga sanktioner mot enskilda medlemmar av administrationen och säkerhetstjänsten som är ansvariga för de utbredda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och att finna sätt att ge stöd åt de medlemmar av den "gröna rörelsen" som drabbas av förföljelser eller tvingas gå i landsflykt.

66. Europaparlamentet konstaterar att de ekonomiska förbindelserna mellan EU och Kina stadigt har tilltagit och att kontakterna mellan människor har ökat i räckvidd och omfattning. Samtidigt är parlamentet fortsatt djupt oroat över de kinesiska myndigheternas ovilja att ta itu med de otaliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och att garantera grundläggande rättigheter och friheter för folket.

67. Europaparlamentet uttrycker en förhoppning om att det kommer att upprättas strategiska förbindelser mellan EU och Kina och uttrycker sin önskan att undersöka olika sätt att stärka förbindelserna i frågor av gemensamt intresse utöver ekonomi och handel.

68. Europaparlamentet välkomnar de steg som regeringarna i såväl Taipei som Peking tagit för att förbättra förbindelserna över Taiwansundet. Dessa steg bidrar till att stärka stabiliteten och säkerheten i Östasien, och parlamentet uppmanar båda sidor att ytterligare fördjupa dialogen, det praktiska samarbetet och de förtroendeskapande åtgärderna. Parlamentet berömmar rådet för dess förklaring av den 8 maj 2009, där det upprepade sitt stöd för Taiwans deltagande i WHO. Parlamentet ger sitt starka stöd till Taiwans deltagande som observatör i relevanta internationella organisationer och verksamheter som ICAO och UNFCCC, där Taiwans deltagande är viktigt för EU och ligger i hela världens intresse.

69. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd för en fördjupning av den strategiska relationen mellan EU och Indien och vill att man utforskar ytterligare sätt att uppgradera förbindelserna på områden av ömsesidigt intresse inom ekonomi, politik, säkerhet och handel.

Onsdagen den 10 mars 2010

70. Europaparlamentet erkänner Aseans allt viktigare roll som en drivkraft för stabilitet och välbefinnande i regionen. Parlamentet bedömer att det finns ett stort utrymme för samarbete mellan EU och Asean, som båda har ett engagemang för regional integration. Åtgärder som utvidgar förbindelserna inom ekonomi och handel mellan EU och Asean behövs för att hjälpa till att befästa de allmänna förbindelserna mellan regionerna och gynna ytterligare framsteg på områdena politiskt samarbete och säkerhet, demokratisering och mänskliga rättigheter, energi och miljö, sociokulturella frågor samt samarbete och utveckling.

Afrika

71. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att den EU-ledda marina styrkan EUNAVFOR ATalanta framgångsrikt fortsätter att bidra till sjöfartssäkerheten utanför Somalias kust genom att skydda Världslivsmedelsprogrammets fartyg med bistånd till Somalia, fartyg med livsviktiga leveranser till Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) och andra utsatta fartyg. Parlamentet ser positivt på rådets beslut att förlänga mandatet för insatsen till den 12 december 2010, och ställer sig bakom inrättandet av en krishanteringsinsats som syftar till att bidra till utbildningen av den federala somaliska övergångsregeringens nationella säkerhetsstyrkor. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet att integrera utbildade säkerhetsstyrkor i stats- och ledningsstrukturerna så att de inte vänder sig mot den regering som de ska skydda när de väl har återvänt.

Latinamerika

72. Europaparlamentet erinrar om förslaget i sin resolution av den 15 november 2001 om en övergripande associering och en gemensam strategi för förbindelserna mellan Europeiska unionen och Latinamerika ⁽¹⁾ – vilket därefter upprepades i resolutionerna av den 27 april 2006 ⁽²⁾ respektive 24 april 2008 ⁽³⁾, som antogs i samband med toppmötena mellan EU och Latinamerika och Västindien i Wien och Lima – om att upprätta en stadga för fred och säkerhet för EU och Latinamerika, som på grundval av FN-stadgan skulle möjliggöra gemensamma politiska, strategiska och säkerhetsmässiga åtgärder och initiativ. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vidta aktiva åtgärder för att uppfylla detta ambitiösa mål och stödja detta förslag vid nästa toppmöte mellan EU och Latinamerika och Västindien, som ska äga rum i Madrid i maj 2010.

73. Europaparlamentet anser att prioritet måste ges åt förhandlingar om associeringsavtalet med de centralamerikanska länderna liksom åt framsteg i arbetet för nya förhandlingar om associeringsavtalet med Mercosur. Parlamentet noterar att förhandlingarna om det multilaterala avtalet med länderna i Andinska gemenskapen har slutförts. Parlamentet kommer att bemöda sig om att genomföra den parlamentariska ratificeringen av dessa avtal med stor noggrannhet för att se till att samtliga aspekter av ömsesidigt intresse påverkas positivt.

*

* *

74. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, talmannen i Natos parlamentariska församling, OSSE:s tjänstgörande ordförande, talmannen i OSSE:s parlamentariska församling, ordföranden för VEU:s parlamentariska församling, ordföranden för Europarådets ministerkommitté och talmannen i Europarådets parlamentariska församling.

⁽¹⁾ EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 569.

⁽²⁾ EUT C 296 E, 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0177.

Onsdagen den 10 mars 2010

Genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

P7_TA(2010)0061

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (2009/2198(INI))

(2010/C 349 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt protokollen 10 och 11,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av rapporten om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin – att skapa säkerhet i en värld i förändring, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2008,
- med beaktande av rapporterna från ordförandeskapet för Europeiska unionens råd om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) av den 9 december 2008 och 16 juni 2009,
- med beaktande av slutsatserna om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken och förklaringen om tio år med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken: utmaningar och möjligheter, som antogs av rådet den 17 november 2009,
- med beaktande av sina resolutioner i ämnet, särskilt resolutionen av den 14 april 2005 om den europeiska säkerhetsstrategin ⁽¹⁾, resolutionen av den 16 november 2006 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin inom ramen för ESFP ⁽²⁾, resolutionen av den 5 juni 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP ⁽³⁾ och resolutionen av den 19 februari 2009 om EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om en politisk lösning på problemet med sjöröveri utanför Somalias kust ⁽⁶⁾,
- med beaktande av en skriftväxling mellan Europeiska unionen och regeringarna i Kenya och Republiken Seychellerna om överföring till dessa länder av personer som misstänks ha begått piratdåd eller väpnade rån och gripits av Eunavfor i insatsområdet,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om de institutionella aspekterna av inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0026/2010).

⁽¹⁾ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

⁽²⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 26.11.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0075.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0076.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2009)0099.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2009)0057.

Onsdagen den 10 mars 2010

Den europeiska säkerhetsstrategin ur ett vittomfattande perspektiv

1. Europaparlamentet erinrar om att den europeiska säkerhetsstrategin och rapporten om genomförandet av denna strategi framhåller de främsta hoten mot Europeiska unionen, nämligen

- spridning av massförstörelsevapen,
- terrorism och organiserad brottslighet,
- regionala konflikter,
- sönderfallande stater,
- sjöröveri,
- handeldvapen och lätta vapen, klustervapen och truppminor,
- energitrygghet,
- effekterna av klimatförändringar och naturkatastrofer,
- IT-säkerhet,
- fattigdom.

2. Europaparlamentet framhåller att unionen, genom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, agerar för att möta de utmaningar och hot som den europeiska säkerhetsstrategin står inför, och bidrar på så sätt till att förbättra unionsmedborgarnas säkerhet.

3. Europaparlamentet betonar att unionen måste utveckla sin strategiska självständighet genom en stark och effektiv utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik för att kunna främja fred, förebygga konflikter, stärka den internationella säkerheten, garantera säkerheten för alla sina egna medborgare och för alla dem som berörs av ESFP-uppdrag, skydda sina intressen i världen och hävda sina grundläggande värderingar, och samtidigt bidra till en effektiv multilateralism till stöd för internationell rätt och bidra till respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska värden runt om i världen, i enlighet med målsättningarna i artikel 21.2 e i EU-fördraget, målen och principerna i FN-stadgan, principerna i Helsingforsavtalets slutakt samt målsättningarna i Parisstadgan, inklusive vad som hänför sig till de yttre gränserna.

4. Europaparlamentet betonar att det främsta ansvaret för att bevara fred och säkerhet i världen vilar på FN:s säkerhetsråd och upprepar därför att FN:s organisation är i behov av reformering för att FN ska kunna utöva sina funktioner och förmå lägga fram effektiva lösningar i samband med globala utmaningar och hot.

5. Europaparlamentet bekräftar att unionen måste uppnå dessa mål genom att stärka sin egen institutionella kapacitet så att den kan möta dessa utmaningar och genom multilateralt samarbete med och i internationella organisationer – i första hand FN – och regionala organisationer – i första hand OSSE och Afrikanska unionen – i överensstämmelse med FN-stadgan.

6. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för att unionen ska utarbeta en vittomfattande och förutseende strategi för att möta hoten och utmaningarna, en strategi som bör samla unionens och dess medlemsstaters olika åtgärder, såväl civila som militära, inbegripet förebyggande av konflikter och krishantering, ekonomiskt bistånd och utvecklingssamarbete, social- och miljöpolitik, diplomatiska och handelspolitiska instrument samt utvidgning. Parlamentet understryker att en sådan samordning av civil och militär kapacitet kommer att ge unionens krishanteringspolitik ett verkligt mervärde.

Onsdagen den 10 mars 2010

7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett effektivare sätt samordna sina respektive strategier och nationella resurser med unionens strategier och resurser, detta för att åstadkomma en bättre sammanhållning och effektivitet samt ett större genomslag och bättre synlighet i insatsområdet.

8. När det gäller bekämpning av terrorism anser Europaparlamentet att man bör behålla det program som bygger på EU:s strategier för att bekämpa terrorism och för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism. Detta är särskilt viktigt i de fall där Internet utnyttjas för att stödja terrorism och radikaliserings. Man bör främja debatten om skydd och utveckling av de mänskliga rättigheterna och ta särskild hänsyn till offren.

9. Europaparlamentet erkänner att energitryggheten är av avgörande betydelse för att EU:s medlemsstater ska fungera och uppmuntrar därför medlemsstaterna till nära samarbete inom denna del av säkerhetspolitiken.

10. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas ansträngningar att motarbeta IT-hot. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att lägga fram en analys av IT-relaterade utmaningar och åtgärder för att möjliggöra en effektiv och samordnad reaktion på dessa hot på grundval av bästa metoder, och i framtiden, som ett resultat av detta, utarbeta en europeisk strategi för IT-säkerhet.

11. Europaparlamentet rekommenderar än en gång att den europeiska säkerhetsstrategin bör ses över regelbundet, vart femte år, i samband med att en ny valperiod inleds och efter att Europaparlamentet hörts i vederbörlig ordning.

12. Europaparlamentet anser att en vitbok som gör det möjligt att utlösa en bred offentlig debatt skulle kunna synliggöra den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och det samarbete som bedrivs i säkerhets- och försvarsfrågor genom en bättre definition av unionens säkerhets- och försvarsintressen och mål, i relation till tillgängliga medel och resurser, och därmed skulle effektivisera och konkretisera genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin samt planeringen och genomförandet av FN:s krishanteringsinsatser.

Lissabonfördraget och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens struktur

13. Europaparlamentet uppmanar rådet att under 2010 inleda en substantiell diskussion med Europaparlamentet och de nationella parlamenten om genomförandet av Lissabonfördragets nya bestämmelser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, bland annat om följande:

- a) Klausulen om ömsesidigt bistånd om en medlemsstat skulle utsättas för ett väpnat angrepp på sitt territorium.
- b) Solidaritetsklausulen om stöd vid en terroristattack eller katastrof framkallad av naturen eller av människan.
- c) Befattningen vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som ska bistås av en europeisk avdelning för yttre åtgärder som på ett vittomfattande sätt ska inbegripa enheter för förebyggande av konflikter, civil och militär krishantering, krishantering och fredsskapande.
- d) Utvidgning av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens befogenheter.
- e) Permanenta strukturer för samarbetet mellan de medlemsstater som uppfyller högre krav på militära resurser och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen, samt fördjupade samarbeten.
- f) Upprättande av en startfond för att förbereda insatser.

14. Mot bakgrund av införandet av klausulen om ömsesidigt bistånd i enlighet med artikel 42.7 i fördraget om Europeiska unionen uppmanar Europaparlamentet de EU-medlemsstater som är medlemmar i Väst europeiska unionen (VEU) att häva det ändrade Bryssel fördraget från 1954, inklusive Väst europeiska unionens parlamentariska församling.

Onsdagen den 10 mars 2010

15. Mot bakgrund av att en solidaritetsklausul införts i det nya fördraget uppmanar Europaparlamentet rådet att återuppta diskussionen om att på grundval av bland annat Barnierrapporten från maj 2006 inrätta en europeisk räddningstjänststyrka, genom vilken medlemsstaternas resurser kan fördelas för att effektivt och kollektivt ta itu med effekterna av katastrofer framkallade av naturen eller av människan. Den militära delen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken måste också möjliggöra hantering av sådana civila risker.

16. Mot bakgrund av de framsteg som Lissabonfördraget möjliggör i fråga om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken framhåller Europaparlamentet att det vore legitimt och lämpligt att inom rådet (utrikes frågor) inrätta ett råd (försvar) som skulle bestå av försvarsministrarna, och som under ledning av vice ordföranden/den höga representanten skulle ha en särskild roll när det gäller att intensifiera samarbetet samt harmonisera och integrera den militära kapaciteten.

17. Europaparlamentet anser att vice ordföranden/den höga representanten omgående måste agera för att göra den utrikespolitik som bedrivs av unionen respektive dess medlemsstater mer enhetlig, och anser att denna enhetlighet i praktiken bör visa sig genom att de särskilda representanterna/delegationscheferna som står under hennes ledning ska ha den auktoritet som krävs i förhållande till de parter som berörs och till det internationella samfundet.

18. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett direktorat för krishantering och planering (Crisis Management and Planning Directorate - CMPD) som ska ansvara för krishantering och ur strategisk synvinkel ska planera unionens civila och militära insatser samt bidra till utvecklandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, särskilt när det gäller civil och militär kapacitet. Däremot är det beklagligt att inrättandet av denna nya struktur är avsevärt försenat. Inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder bör det finnas en nära samordning mellan å ena sidan direktoratet för krishantering och planering och övriga strukturer inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, och å andra sidan krisplattformen och andra relevanta avdelningar inom kommissionen, vilka bör utgöra en del av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, detta för att skapa en samordnad strategisk planeringskapacitet så att en mångsidig europeisk strategi kan fastställas.

19. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna att överbygga den obalans som råder mellan den civila och militära planeringskapaciteten och se till att adekvat och tillräcklig sakkunskap på områden som rättvisa, civil förvaltning, tull och förlikning finns tillgänglig i samband med GSFP-uppdrag.

20. Europaparlamentet förespråkar än en gång att det skapas ett permanent insatscentrum för EU, vars verksamhet ska bedrivas under vice ordförandens/den höga representantens överinseende och vars uppdrag ska omfatta den operativa planeringen och genomförandet av de militära insatserna. Insatscentrumet bör knytas till den europeiska avdelningen för yttre åtgärder. Det nuvarande systemet med sju militära staber innebär sämre effektivitet och reaktionsförmåga, och innebär dessutom avsevärda kostnader. En permanent samtalspartner i militära frågor är nödvändig för den civila och militära samordningen i insatsområdena. Det permanenta insatscentrumet skulle därmed kunna anses utgöra en militär kapacitet när det gäller planering och genomförande, och det skulle kunna vara beläget på samma plats som den civila planerings- och ledningskapaciteten (CPCC) för att på så sätt möjliggöra synergieffekter som är nödvändiga för en effektiv civil och militär samordning. Parlamentet upprepar att EU:s insatscentrum skulle underlätta samarbetet med Nato, utan att inverka negativt på de två organisationernas självständighet i fråga om beslutsfattande.

21. Europaparlamentet insisterar på att man snabbt och på grundval av så mångsidiga kriterier som möjligt bör upprätta det permanenta strukturerade samarbetet, vilket bör göra det möjligt att få medlemsstaterna att göra större åtaganden inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

22. Europaparlamentet betonar att den fortsatta utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken fullt ut måste respektera och inte får underminera vissa EU-medlemsstaters neutralitet och alliansfrihet.

23. Europaparlamentet betonar vikten av att dessa reformer genomförs, dels för att leva upp till ambitionsnivån för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, en ambitionsnivå som bekräftades i december 2008 och godkändes av Europeiska rådet, dels för att förbättra effektiviteten och mervärdet för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, vars användning efterfrågas i allt större utsträckning.

Onsdagen den 10 mars 2010

Militära insatser och civila uppdrag

24. Europaparlamentet ställer sig positivt till regelverket avseende den europeiska/gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken som tillämpats i tio år. Parlamentet konstaterar att unionen inleder civila och militära insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken för att bemöta hot mot den internationella och europeiska säkerheten, och noterar att de flesta av dessa uppdrag har hänfört sig till den civila krishanteringen. Parlamentet hyllar de cirka 70 000 anställda som har deltagit eller fortfarande deltar i de 23 uppdrag och insatser som genomförs respektive genomförs inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet hyllar också Javier Solana, rådets generalsekreterare/den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, för hans insatser för utvecklandet av den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet uppmanar återigen medlemsstaterna att fastställa kriterier för upprättandet av uppdrag inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken och att diskutera nationella förbehåll för att upprätta sådana uppdrag.

Somalia – Afrikas horn

25. Europaparlamentet välkomnar att den EU-ledda marina styrkan Eunavfor Somalia – Atalantainsatsen på ett positivt sätt kunnat bidra till kampen mot sjöröveriet i Adenbukten och längs Somalias kuster, bland annat för att garantera att humanitär hjälp når alla människor som behöver den i landet. Atalantainsatsen har visat sig vara en viktig aktör i bekämpningen av sjöröveriet, bland annat genom Atalantas marina säkerhetscentrum Afrikas horn. Parlamentet välkomnar rådets beslut att förlänga uppdraget med ytterligare ett år till december 2010 och noterar utvidgningen av mandatet för denna insats, som är av direkt intresse för EU:s säkerhet (medborgarnas säkerhet, försörjningstryggheten, säkerheten för särskilt utsatta fartyg) och kan sättas in i ett humanitärt och operativt nödläge (ledsagning av fartyg som chartrats av Världslivsmedelsprogrammet för att frakta livsmedel till den somaliska befolkningen och fartyg som fraktar logistiskt stöd till Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom)). Parlamentet lovordar samtidigt dess bidrag till stärkandet av det marina samarbetet i Europa och till en vidareutveckling av den marina dimensionen inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet välkomnar också att tredjeländer (Norge, Kroatien och Montenegro) deltar i insatsen och att det förs ett gott samarbete med andra flottor som befinner sig i området, särskilt genom Shade (Shared Awareness and Deconfliction). Parlamentet beklagar samtidigt fortsatta problem med lagföring av personer som misstänks för piratdåd och väpnade rånare som gripts i insatsområdet, vilka underminerar trovärdigheten i samband med de internationella ansträngningarna för att bekämpa sjöröveri.

26. Europaparlamentet menar att man måste ta itu med de bakomliggande orsakerna till sjöröveriet, nämligen den instabilitet och fattigdom som råder i Somalia. Unionen måste alltså hjälpa den federala övergångsregeringen genom att göra insatser för att återupprätta den säkerhetsmässiga och politiska stabiliteten och rättssäkerheten samt främja en hållbar utveckling, vilket ska ske i partnerskap med Afrikanska unionen och Förenta nationerna, samt ta fram en gemensam strategi med målsättningen att inleda en regional fredsprocess.

27. Europaparlamentet anser att man i EU:s hållning till Somalia bör beakta att endast ett storskaligt och långsiktigt statsbygge – mer omfattande och långtgående än uppbyggnaden av den federala övergångsregeringens säkerhetsstyrkor – kommer att bidra till hållbar fred och säkerhet i det här landet. Parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att lägga fram en ambitiös, gemensam och uttömmande EU-strategi för Somalia.

28. Europaparlamentet betonar i synnerhet att man så snabbt som möjligt bör se till att den federala övergångsregeringen kan behålla sin ställning och utöka sin kontroll över Somalias territorium. Det är därför positivt att rådet den 25 januari 2010 kom överens om att upprätta ett uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (EU:s utbildningsuppdrag, EUTM Somalia) för att bidra till utbildningen av de somaliska säkerhetsstyrkorna i Uganda i nära samarbete med EU:s partners, bland annat den federala övergångsregeringen, Uganda, Afrikanska unionen, FN och Förenta staterna. Parlamentet uppmanar den höga representanten att vederbörligen informera och samråda med Europaparlamentet.

29. Europaparlamentet betonar också vikten av att man utökar den maritima övervakningskapaciteten i detta område, vilket bör ske bland annat genom utbildning och skapande av ett nätverk för kustbevakningen i länderna i området. Parlamentet anser att unionen måste delta i detta arbete genom att stödja Djibouti-kodexen, liksom dess genomförandeplan som tagits fram av Internationella sjöfartsorganisationen. Både kodexen och genomförandebestämmelserna har godkänts av länderna i området (ett centrum för informationsutbyte i Jemen och ett centrum för utbildning av fartygspersonal i Djibouti).

30. När det gäller situationen i Jemen påminner Europaparlamentet om sin resolution av den 10 februari 2010 och uppmanar kommissionen och rådet att tillsammans med sina internationella partners, bland annat Jemens grannländer, bistå regeringen genom en mångsidig insats som omfattar en reform av säkerhetssektorn, terroristbekämpning samt politisk dialog, humanitärt och ekonomiskt stöd och utbildning.

Onsdagen den 10 mars 2010

Afghanistan och Pakistan

31. Europaparlamentet påminner om vikten av en säkerhetsmässig och politisk stabilisering i Afghanistan och Pakistan för att man ska kunna möta de övergripande, direkta hoten mot de europeiska invånarnas säkerhet (terrorism, narkotikahandel, spridning av massförstörelsevapen), och välkomnar EU:s handlingsplan för Afghanistan och Pakistan som antogs av rådet den 27 oktober 2009. Parlamentet upprepar behovet av ett allsidigt förhållningssätt till dessa frågor där säkerhet i större utsträckning än tidigare kopplas samman med utveckling, rättssäkerhet och respekt för mänskliga rättigheter samt jämställdhetsaspekter. Rådet och kommissionen uppmanas därför att ta mer konkreta initiativ i denna riktning samt utöka EU:s bidrag och se till att EU:s, medlemsstaternas och det internationella samfundets åtgärder blir mer samstämda.

32. Europaparlamentet anser att man bör genomföra en ny europeisk strategi som ska prioritera stärkandet av Afghanistans institutionella och administrativa kapacitet, i synnerhet rättsväsendet och de delar – utöver polisstyrkan – som bidrar till rättsstaten.

33. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att kraftigt öka resurserna till civila insatser i Afghanistan, så att EU:s prioritering av civila insatser blir trovärdig och mer synlig för både den afghanska befolkningen och EU:s internationella partners. Parlamentet framhåller att det, för att göra Afghanistan till en rättsstat, är av stor vikt att det upprättas en effektiv och pålitlig civil polisstyrka, och hyllar det arbete som utförts av Europeiska unionens polisuppdrag (Eupol) i Afghanistan. Rådet uppmanas att snarast åtgärda Eupols bestående personalbrist och underlätta Eupols transporter till de olika provinserna genom att se till att uppdraget får ytterligare utrustning och lämpligt logistiskt stöd. Nato uppmanas att i högre grad samarbeta med Eupol och att samordna sin polisiära verksamhet med Eupol genom det internationella polissamordningsorganet.

34. Europaparlamentet stöder rådets förslag om att undersöka möjligheten att skicka ett biståndsuppdrag till Pakistan för att reformera säkerhetssektorerna och bygga upp en terroristbekämpningskapacitet, för att på så sätt hjälpa landet att utforma en terroristbekämpningsstrategi, samtidigt som man för en dialog om rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna.

Balkanländerna

35. Europaparlamentet hyllar uppdraget Eulex Kosovo som med framgång har verkat i hela Kosovo, och framhåller att uppdragets samtliga delar (polisen, rättsväsendet, tullen) är viktiga för att det ska kunna fortsätta att verka utan begränsningar i hela Kosovo, inbegripet norra Kosovo.

36. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om polisiärt samarbete mellan Eulex Kosovo och Serbien, och konstaterar att överenskommelsen är av uteslutande teknisk karaktär och avser att främja kampen mot den organiserade brottsligheten.

37. Europaparlamentet fördömer alla handlingar som avser att skada Eulex Kosovo, som har i uppdrag att tillsammans med myndigheterna i Kosovo upprätta och stärka rättsstaten, vilket ska gagna samtliga befolkningsgrupper i Kosovo.

38. Europaparlamentet uppmanar rådet att överväga att inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikken upprätta en militär insatsstyrka som kan avlösa Kfor-styrkan.

39. Trots de bestående politiska svårigheterna är säkerhetsförhållandena relativt lugna och stabila i Bosnien och Hercegovina, och Europaparlamentet framhåller att EU bidragit till detta genom den militära insatsen Eufor Althea. Parlamentet stöder rådets beslut att lägga om den verksamhet inom Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) som avser kampen mot organiserad brottslighet och korruption, och understryker behovet av ett helhetsgrepp när det gäller rättssäkerhetsfrågor (polis – rättsväsende – fängelser). Parlamentet uppmuntrar rådet att snabbt fatta beslut som gör det möjligt för den militära insatsen Eufor Althea att utvecklas i riktning mot att tillhandahålla utbildning för Bosniens väpnade styrkor. Parlamentet beklagar att det inte har fattats något politiskt beslut om framtiden för den internationella insatsen i Bosnien och Hercegovina, vilket har lett till att vissa av styrkans deltagarländer ensidigt har dragit sig ur, vilket i sin tur riskerar att skada trovärdigheten och samstämdheten för EU-insatsen i Bosnien och Hercegovina. Rådet påminns om att hålla dörren öppen för ett framtida EU-medlemskap, vilket man kom överens om i Thessaloniki 2003.

Onsdagen den 10 mars 2010

Kaukasien

40. Europaparlamentet påminner om unionens avgörande roll för att förhindra en upptrappning av konflikten mellan Georgien och Ryssland, bland annat genom ett snabbt upprättande av ett övervakningsuppdrag för att kontrollera genomförandet av avtalen av den 12 augusti och den 8 september 2008. Parlamentet beklagar att Ryska federationen ännu inte har uppfyllt sina åtaganden i fråga om dessa avtal. Parlamentet betonar att unionens övervakningsuppdrag i Georgien är av ännu större betydelse efter att OSSE:s och FN:s uppdrag lämnat landet.

41. Europaparlamentet ställer sig positivt till att uppdraget förlängs med ett år och efterlyser en förstärkning av dess övervakningskapacitet, bland annat dess tekniska utrustning. Parlamentet beklagar att ryska och lokala styrkor har hindrat uppdragets personal från att resa till de sydossetiska och abchaziska utbrytarregionerna.

Mellanöstern

42. Europaparlamentet anser att unionen bör utöka sin verksamhet i de palestinska territorierna. Parlamentet hyllar det arbete som utförts av polisuppdraget Eupol Copps och uppmanar rådet att överväga en utökning av detta uppdrag och föreslå en ny struktur som ska användas för att upprätthålla och effektivisera biståndsuppdraget vid gränsövergången i Rafah (Eubam Rafah) och lindra den dramatiska humanitära krisen i Gazaremsan.

43. I fråga om uppdraget Eujust Lex i Irak anser Europaparlamentet att verksamheten i Irak bör utökas gradvis och i förhållande till säkerhetsläget i landet.

Afrika söder om Sahara

44. Europaparlamentet bekräftar att EU måste arbeta för att få till stånd en reform av säkerhetssektorerna i vissa afrikanska länder, såsom Demokratiska republiken Kongo och Guinea-Bissau, och uppmanar rådet att basera sina insatser på en mångsidig strategi för reformen av säkerhetssektorn och att regelbundet utvärdera hur effektiva och verkningsfulla uppdragen varit.

Haiti

45. När det gäller situationen i Haiti betonar Europaparlamentet vikten av att samordna EU:s stödåtgärder. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang EU:s kollektiva bidrag i form av minst 300 anställda poliser som tillfälligt ska bistå FN:s stabiliseringsuppdrag i Haiti (Minustah). Parlamentet välkomnar också rådets beslut att inrätta en enhet i Bryssel (Euco Haiti) som ska samordna medlemsstaternas bidrag i form av militära och säkerhetsmässiga tillgångar och matcha dem med de behov som fastställs av FN, och på så sätt komplettera övervaknings- och informationscentrumet (Mic). Den bristfälliga samordningen mellan medlemsstaterna och EU när det gäller Haiti är emellertid beklaglig, och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att leda EU:s arbete på detta område.

Tidigare erfarenheter

46. Europaparlamentet betonar vikten av att man beaktar erfarenheterna från tidigare EU-insatser och uppmanar rådet att fundera över en mekanism som gör det möjligt att se till att parlamentet blir delaktigt i detta arbete. Parlamentet vill i synnerhet informeras om den första årsrapporten om hur tidigare erfarenheter från de civila uppdragen fastställts och utnyttjats. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att inleda en grundlig och transparent översyn av tidigare och nuvarande ESFP/GSFP-uppdrag för att identifiera uppdragens starka och svaga punkter.

47. Europaparlamentet välkomnar att unionens insats i Tchad och Centralafrikanska republiken (Eufor Tchad/RCA) med framgång omvandlats till FN-uppdraget i Centralafrikanska republiken och Tchad (Minurcat), och hoppas att parlamentet nu kommer att hållas informerat om hur man för närvarande beaktar tidigare erfarenheter, särskilt i fråga om hur man under kommande uppdrag kan undvika de befintliga bristerna och problemen när det gäller det konkreta samarbetet med FN och Afrikanska unionen.

Onsdagen den 10 mars 2010

Övningspolicy

48. Europaparlamentet framhåller att planeringen och genomförandet av EU:s övningar inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, som en del av en ambitiösare övningspolicy för EU som inkluderar möjligheten för EU att genomföra fälttjänstövningar (Livex), i hög grad skulle bidra till en effektivare samordning av medlemsstaternas kapacitet och främja en större kompatibilitet samt ett större utbyte av erfarenheter.

Integrering av jämställdhets- och människorättsaspekter

49. Europaparlamentet påminner om vikten av att man systematiskt tar upp mänskliga rättigheter och jämställdhetsaspekter i alla faser av insatserna inom GSFP, detta i samband med såväl planering som genomförande. Parlamentet begär att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) och 1889 (2009) om fred, kvinnor och säkerhet uppmärksammas både i utbildningen av personal och i samband med insatserna. Parlamentet efterlyser en större andel kvinnor bland de personer som sänds ut för att delta i insatserna och rekommenderar att man i ökad uträkning ser till att personalen är utbildad i mänskliga rättigheter och har kunskap om medborgarsamhället.

Icke-spridning av kärnvapen och nedrustning

50. Europaparlamentet välkomnar FN:s säkerhetsråds resolution 1887 (2009) och stöder helhjärtat dess krav på ett upphörande av kärnvapenspridningen och på en intensifiering av nedrustningsinsatserna under strikt och effektiv internationell kontroll. Medlemsstaterna uppmanas att ta fram en kraftfull gemensam standpunkt inför 2010 års konferens för översyn av fördraget om icke-spridning av kärnvapen och påminner om sin rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen⁽¹⁾, i vilken parlamentet underströk att det finns ett behov att ytterligare stärka icke-spridningsavtalets samtliga tre pelare: icke-spridning, nedrustning och samarbete kring den civila användningen av kärnkraft. Parlamentet begär dessutom att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) ska ratificeras och träda i kraft.

51. Europaparlamentet betonar vikten av att utveckla ett internationellt system med säkra och garanterade leveranser av kärnbränsle (dvs. ett internationellt bränslebanksystem under IAEA:s överinseende) och mekanismer för att bättre tillämpa den s.k. klausul om massförstörelsevapen som ingår i EU:s samarbetsavtal med tredjeländer.

52. Europaparlamentet gläds över de förklaringar och mål som deklarerats av Förenta staternas nya administration, genom vilka man åtar sig att arbeta för kärnvapennedrustning. EU och Förenta staterna uppmanas att bedriva ett nära samarbete för att främja icke-spridning av kärnvapen. De båda europeiska kärnvapenmakterna uppmanas att uttryckligen stödja detta åtagande och att ta fram nya åtgärder som gör det möjligt att få till stånd en sådan utveckling. Samtidigt gläds parlamentet över att Ryska federationen och Förenta staterna har utfäst sig att ingå ett nytt övergripande och rättsligt bindande avtal som ska ersätta fördraget om minskning av strategiska vapen (Start I), som upphörde att gälla i december 2009. Parlamentet hoppas att det så snart som möjligt ska uppnås konkreta resultat i denna fråga.

53. Europaparlamentet uppmärksammar det tyska koalitionsavtalet av den 24 oktober 2009 om ett tillbakadragande av de amerikanska kärnvapnen från Tyskland. Parlamentet stöder nämligen president Obamas politik för en kärnvapenfri värld och anser att man bör ta steg på vägen mot detta mål. Det är även nödvändigt att skapa en ny dynamik i fråga om vapenkontroll och nedrustning vid konferensen 2010 om översyn av fördraget om icke-spridning av kärnvapen. De andra medlemsstater som har amerikanska kärnvapen på sitt territorium uppmanas att göra ett liknande tydligt åtagande. Parlamentet välkomnar därför den skrivelse av den 26 februari 2010 som utrikesministrarna i Tyskland, Nederländerna, Belgien, Luxemburg och Norge skickade till Natos generalsekreterare, med en uppmaning att det inom alliansen ska föras en vittomfattande diskussion om hur man ska kunna komma närmare det övergripande målet om en kärnvapenfri värld.

54. Europaparlamentet uttrycker på nytt sin oro över den rådande situationen i Iran och Nordkorea, och påminner om att unionen har åtagit sig att göra allt som står i dess makt för att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt eliminera spridningsprogram som inger oro på global nivå. Den nedrustning som vissa länder har inlett har inte någon direkt koppling till andra länders vilja att stoppa eller fortsätta med sina spridningsprogram, vilket bör föranleda en sträng hållning gentemot de länder eller organisationer som vill eller redan har börjat sprida massförstörelsevapen. Parlamentet understryker vikten av att alla medlemsstater handlar i överensstämmelse härmed och följer unionens strategi i denna fråga.

⁽¹⁾ Antagna texter av detta datum, P6_TA(2009)0333.

Onsdagen den 10 mars 2010

55. När det gäller konventionell nedrustning påpekar Europaparlamentet att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att göra framsteg i diskussionerna om ett internationellt fördrag som reglerar vapenhandeln.

56. Europaparlamentet upprepar sitt helhjärtade stöd för en utökad nedrustning och ett totalförbud mot de vapen som orsakar civilbefolkningen stort lidande, dvs. exempelvis kemiska och biologiska vapen, antipersonella minor, multipelbomber och ammunition med utarmat uran. Parlamentet kräver därför ökade multilaterala insatser för att säkra ett fullständigt genomförande av konventionen om förbud mot kemiska vapen, konventionen om biologiska vapen och toxinvapen, konventionen om klustervapen, konventionen om förbud mot antipersonella minor och en vidareutveckling av det internationella systemet mot spridning av massförorelsevapen. Parlamentet gläds i detta sammanhang över de utfästelser som alla EU-medlemsstater har gjort genom antagandet av EU:s gemensamma ståndpunkt om vapenexport samt bestämmelserna i artikel 28b.1 i Lissabonfördraget, där EU ges ansvar för gemensamma insatser för nedrustning.

Kapacitetsuppbyggnad

57. Europaparlamentet påminner om att unionen, för att möta de allt större operationella behoven och för att göra sin krishantering mer professionell, bör utöka sin civila och militära kapacitet. Därför uppmantras rådet att fastställa ett nytt övergripande mål som kan vara av civil och militär karaktär och som framför allt bör organiseras på ett sätt som främjar en effektiv kapacitetsuppbyggnad.

58. Europaparlamentet betonar att man bör försöka att finna synergieffekter mellan civila och militära kapaciteter och områden där olika medlemsstater kan utnyttja varandras kapacitet när de befinner sig i en svår ekonomisk situation. Detta är av avgörande betydelse när det gäller att komma över de sammantagna effekterna av ökade kostnader för försvarsutrustning och befintliga begränsningarna för försvarsutgifter. Man bör även utnyttja de möjligheter som uppkommit genom inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, som bör få en enda enhet som kan övervaka utvecklingen av den civila och militära kapaciteten.

59. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för de ambitiösa mål som fastställdes under Europeiska rådets möte i december 2008 för att stärka den civila och militära kapaciteten. Rådet uppmanas att fortsätta att genomföra de projekt som föreslogs på detta område, trots den nu rådande ekonomiska krisen. Rådet uppmanas också att regelbundet informera parlamentet om medlemsstaternas ansträngningar för att uppnå dessa mål.

60. Europaparlamentet understryker att det finns ett stort antal hinder för ett snabbt insättande av civila uppdrag, och medlemsstaterna uppmanas att se till att deras respektive ministerier för rättsliga och inrikes frågor tar sitt ansvar i detta hänseende. Parlamentet stöder i detta sammanhang rådets ansträngningar för att göra det lättare att tillhandahålla kvalificerad och lämpligt utbildad civil personal med jämn könsfördelning och att anställa sådan personal (genom att anta nationella strategier och gemensamma standarder, förbättra förfarandet för styrkebidrag och den förberedande utbildningen, se över konceptet civila insatsgrupper) samt att snabbt ställa utrustning till förfogande för nya civila uppdrag (genom ramavtal och projekt rörande permanenta lager). Parlamentet välkomnar beslutet om att inom ramen för EU:s polisuppdrag i Bosnien och Hercegovina upprätta ett tillfälligt lager för utrustning.

61. Europaparlamentet betonar att de civila uppdragen måste förfoga över kommunikationssätt som är integrerade, säkra och kompatibla med de militära kommunikationssystemen.

62. Europaparlamentet uppmanar rådet att förse den europeiska avdelningen för yttre åtgärder med en permanent struktur som samlar de stödfunktioner som är gemensamma för de civila uppdragen och de militära insatserna (rekryterings- och upphandlingsförfaranden) så att de kan koncentrera sig på sitt första uppdrag.

63. Europaparlamentet påpekar enträget att det behövs en nära samordning av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens civila uppdrag och övriga EU-instrument, detta för att åstadkomma en rationellare resursanvändning. Vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten uppmanas att i samarbete med kommissionen planera de åtgärder som vidtas på likartade områden tillsammans med den europeiska avdelningen för yttre åtgärder. Parlamentet begär att det sker ett fortlöpande informationsutbyte mellan den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens civila uppdrag och de aktörer som ansvarar för det polisiära och rättsliga samarbetet inom unionen, bland annat Europol, inte minst i kampen mot den organiserade brottsligheten.

Onsdagen den 10 mars 2010

64. Europaparlamentet konstaterar att de taktiska insatsstyrkorna – som varit mycket kostsamma att upprätta – fortfarande inte har använts, detta av politiska skäl men också på grund av de mycket strikta villkoren för deras användning. Parlamentet förespråkar en mer effektiv och flexibel användning av de taktiska insatsstyrkorna och anser att de även ska kunna användas som reservstyrka eller delvis ska kunna ersätta andra styrkor när insamlandet av styrkebidrag inte ger tillfredsställande resultat, samtidigt som man alltid måste ta hänsyn till viljan hos de stater som tillsammans bildat dessa styrkor. Parlamentet begär att man dels förlänger det provisoriska avtal som ska täcka kostnaderna i samband med strategiska insatser av de taktiska insatsstyrkorna, dels utökar den gemensamma finansieringen av kostnaderna för användning av dessa taktiska insatsstyrkor. Rådet uppmanas att använda dem i samband med militära övningar i full skala. Parlamentet lovordar det arbete som inletts på initiativ av det svenska ordförandeskapet rörande en flexibel användning av de taktiska insatsstyrkorna och uppmanar mot denna bakgrund medlemsstaterna att genomföra de antagna rekommendationerna.

65. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller militär och civil kapacitet och begär snabba framryckningar i fråga om följande:

- Projekt som ska göra det möjligt att snabbare skicka ESFP-uppdrag och EU-styrkor:
 - Upprättandet av en europeisk flygtransportflotta och det ledningsprojekt som antogs av 14 medlemsstater under rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möte den 17 november 2009 utökat med försvarsministrarna samt inrättandet av ett europeiskt flygtransportkommando i Eindhoven och av en multinationell enhet för A400M-plan. Det är beklagligt att leveranserna varit mycket försenade och de berörda medlemsstaterna och EADS uppmanas att se till att A400M-projektet blir en framgång, så att den multinationella enheten snabbt kan inrättas. Det är viktigt att militära transportresurser används för att stödja räddningsinsatser i samband med krishantering.
 - Modernisering av helikoptrarna och utbildning för flygbesättningar, samt projektet rörande en framtida, tung transporthelikopter.
- Projekt som syftar till att på ett bättre sätt informera de militärer som anlitas av EU:
 - En ny generation observationssatelliter (programmet Musis).
 - Avtal mellan vissa medlemsstater och Europeiska unionens satellitcentrum (EU Satellite Centre, EUSC) för att underlätta centrumets tillgång till statliga bilder (Helios II, Cosmo-Skymed och Sar-Lupe).
 - Arbetet inom Europeiska försvarsbyrån för att framföra de militära behoven när det gäller rymdövervakning.
 - Projektet rörande ett system för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES). Det är emellertid beklagligt att projektet inte tar tillräcklig hänsyn till säkerhets- och försvarssektorns särskilda behov, bland annat vad gäller bilders upplösning. Parlamentet föreslår att satellitcentrumet ska kunna utgöra en förbindelselänk på detta område.
- Projekt som syftar till att stärka EU:s maritima dimension genom att ställa den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens militära resurser till förfogande:
 - Inrättande av ett system för maritim övervakning enligt Östersjömodellen (Subcas) för att förbättra säkerheten för havstransporterna, begränsa den illegala invandringen och människohandeln samt bekämpa havsföroreningarna.
 - Färdplanen för en integrerad maritim övervakning, planerad till 2010. Parlamentet anser att det bristfälliga samarbetet mellan de olika europeiska aktörerna aldrig får utgöra ett hinder för genomförandet av dessa projekt.

Onsdagen den 10 mars 2010

66. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns avgörande roll för att utveckla viktig försvarskapacitet, bland annat genom gemensamma program. Medlemsstaterna uppmanas att i högre grad utnyttja Europeiska försvarsbyråns möjligheter enligt det nya fördraget, att förse byrån med anslag som motsvarar de förväntningar man har på byrån samt att genom en budgetram och ett treårigt arbetsprogram göra byråns verksamhet mer förutsägbar. Medlemsstaterna uppmanas också att snarast möjligt avsluta arbetet med den administrativa överenskommelsen mellan Europeiska försvarsbyrån och Gemensamma organisationen för samarbete om försvarsmateriel (Occar) liksom säkerhetsavtalet mellan EU och Occar, så att deras samarbete om försvarsmateriel kan organiseras på ett effektivt sätt.

67. Europaparlamentet är positivt till upprättandet av en konkurrenskraftig industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret, och en öppen och transparent europeisk marknad för försvarsmateriel. Parlamentet uppmanar i detta syfte medlemsstaterna att fortsätta med sin forskning och utveckling och respektera åtagandet att avsätta två procent av försvarsutgifterna för detta ändamål, samt att införliva försvarspaketets direktiv på ett harmoniserat sätt.

68. Europaparlamentet uppmanar de europeiska försvarsupphandlingsorganen att med stöd av Europeiska försvarsbyrån vidta konkreta åtgärder för att göra fler uppköp inom Europa, bland annat genom att underteckna en frivillig uppförandekod som skulle införa principen om "europeisk preferens" inom vissa områden för försvarsupphandlingar där det ur ett EU-perspektiv är viktigt att bevara oberoende och operativ suveränitet, och att värna om Europas framstående ställning på industri- och teknikområdena.

69. Europaparlamentet stöder i hög grad skapandet av synergieffekter mellan civil och militär kapacitet. Parlamentet hoppas att direktoratet för krishantering och planering och Europeiska försvarsbyrån snabbt kommer att fastställa hur de kan komplettera varandra. Under vice ordförandens/den höga representantens ledning bör direktoratet för krishantering och planering inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder spela en strategisk roll för att ta initiativ till och samordna arbetet, särskilt när det gäller att fastställa de gemensamma behoven. Europeiska försvarsbyrån bör däremot ha en operationell roll för att utveckla teknik med dubbla användningsområden och civil och militär kapacitet. Synergieffekter kommer förmodligen att kunna uppnås i synnerhet inom den del av ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling som avser säkerhet.

70. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som under det svenska ordförandeskapet gjorts vad gäller skapandet av en pool bestående av experter på det civila och militära området vilka kan anlitas för att reformera säkerhetssektorerna. Det är dock beklagligt att det tagit så lång tid att vidta denna åtgärd som föreslogs hösten 2008, och förhoppningsvis kommer det nu att gå snabbt att upprätta expertpoolen.

71. För att förbättra europeiska personalstyrkors samarbetsförmåga stöder Europaparlamentet bland annat följande utbildningsinitiativ:

- Utökat utbyte av unga europeiska officerare enligt Erasmusprogrammets modell.
- Utökad utbildningskapacitet på EU-nivå. Det är särskilt nödvändigt att man så snart som möjligt upprättar den europeiska säkerhets- och försvarsakademin i den utformning som rådet beslutade i december 2008.
- Insatser för att utöka den institutionella utbildningskapaciteten på EU-nivå. Det är särskilt viktigt att inrätta en ny europeisk akademi för yttre åtgärder, som i nära samarbete med de relevanta organen i medlemsstaterna och med deltagande av befintliga utbildningsstrukturer, t.ex. försvarsakademin, ska ge de EU-tjänstemän och tjänstemän i medlemsstaterna som ska arbeta med yttre förbindelser, samt personalen från GSFP-uppdrag, utbildning som bygger på enhetligt harmoniserade läroplaner. Enligt dessa läroplaner ska det finnas ett utförligt gemensamt utbildningsprogram för alla tjänstemän och lämplig utbildning i konsulat- och legationsväsenden, diplomati, konfliktmedling och internationella förbindelser. Dessutom ska det bibringas kunskaper om Europeiska unionens historia och utveckling.

Onsdagen den 10 mars 2010

72. Europaparlamentet anser att man, för att förbättra personalens utbildning och på bästa sätt utnyttja utbildningsresurserna, bör se till att det i större utsträckning är den personal som deltar i utbildningarna som sedan används vid uppdragen. Parlamentet uppmanar rådet att utarbeta en gemensam europeisk stadga för utstationerad personal, med bestämmelser om utbildningsstandarder, insatsdoktrin och handlingsfrihet vid insatser, rättigheter och skyldigheter, kvalitet på utrustningen och sjukvården samt den sociala tryggheten om en soldat dödas, såras eller blir oförmögen till fortsatt tjänst.

73. Europaparlamentet finner det positivt att Strasbourgfördraget undertecknades den 26 februari 2009, eftersom detta fördrag gör Europakåren till en juridisk person. Unionen bör vid behov använda denna multinationella styrka.

Finansiering av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

74. Europaparlamentet påpekar att Lissabonfördraget inte innebär någon grundläggande förändring av hur uppdrag och insatser som genomförs inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska finansieras, det vill säga att

— civila uppdrag ska finansieras genom EU:s budget, och

— militära insatser, åtminstone de gemensamma kostnaderna för dessa insatser, ska finansieras genom Athenamekanismen.

75. Europaparlamentet påminner om att vice ordföranden/den höga representanten enligt Lissabonfördraget ska förfoga över en startfond med vilken förberedande verksamhet inför uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska finansieras, i de fall då dessa uppdrag av någon anledning inte ska belasta EU:s budget. Parlamentet framhåller det mervärde som startfonden innebär, i det att den kommer att göra det möjligt för vice ordföranden/den höga representanten att effektivare och snabbare förbereda verksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Medlemsstaterna bör därför snarast se till att startfonden upprättas.

76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka listan över de gemensamma kostnader som ska finansieras genom Athenamekanismen, detta för att skapa en bättre solidaritet mellan medlemsstaterna och få fler av dem att delta i EU:s militära insatser.

77. Europaparlamentet föreslår att man i samband med översynen av budgetförordningen luckrar upp de regler och förfaranden som ska gälla vid krishantering och som bör uppfylla särskilda krav (snabb tillämpning, hänsyn till säkerhetsaspekter etc.).

78. I samband med krishantering förfogar kommissionen över finansiella instrument som är av avgörande betydelse, bland annat stabilitetsinstrumentet och Europeiska utvecklingsfonden (inbegripet den fredsbevarande resursen för Afrika). Europaparlamentet betonar att dessa olika instrument måste samordnas.

Partnerskap

EU–Nato

79. Europaparlamentet påminner om vikten av att befästa det strategiska partnerskapet och säkerställa ett gott samarbete mellan EU och Nato. Parlamentet anser att man bör undvika blockeringar och efterlyser en översyn av den nuvarande ordningen för det operationella samarbetet mellan EU och Nato (Berlin plus-avtalet) liksom utveckling av en ny funktionell ram som underlättar ett bredare samarbete i de fall där de båda organisationerna är verksamma inom samma insatsområde.

80. Europaparlamentet framhåller att den vice ordföranden/höga representanten bör medverka i en grundlig dialog med Natos generalsekreterare om Natos aktuella översyn av sitt strategiska koncept, så att Nato fullt ut beaktar utvecklingen av EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och möjligheterna till ett permanent samarbete i försvarsfrågor.

Onsdagen den 10 mars 2010

81. Europaparlamentet beklagar att de tekniska överenskommelserna mellan Natos och EU:s respektive insatser i Afghanistan och Kosovo fortfarande inte har undertecknats. Rådet och medlemsstaterna uppmanas att inom EU:s och Natos behöriga organ verka politiskt för att detta sker.

82. Europaparlamentet betonar att de båda organisationerna har ett gott samarbete när det gäller kampen mot sjöröveri (unionens Atalantainsats och Natos Ocean Shield-insats).

83. Europaparlamentet gläder sig åt att Natos generalsekreterare vill låta EU, inbegripet Europaparlamentet, delta i diskussionerna om den strategiska utformningen av denna organisation, och förväntar sig att denna uttalande vilja inom kort visar sig i form av konkreta initiativ.

84. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Natos samarbete i fråga om militär kapacitet, exempelvis i samband med arbetet för att förbättra helikopterstyrkornas operationella kapacitet.

EU–FN

85. Europaparlamentet påminner om vikten av ett nära samarbete mellan EU och FN när det gäller krishantering, särskilt inom de insatsområden där de båda organisationerna är engagerade och/eller där en av organisationerna tar över efter den andra. Samarbetet bör stärkas i ett tidigt skede av krishanteringen, särskilt i planeringsstadiet.

EU–Afrikanska unionen

86. Europaparlamentet understryker vikten av ett gott samarbete mellan EU och Afrikanska unionen, i enlighet med de åtaganden som gjorts genom partnerskapet för fred och säkerhet, som är knutet till den gemensamma strategin EU-Afrika. EU bör i möjligaste mån stödja Afrikanska unionen, särskilt i de insatsområden, exempelvis Somalia, där Afrikanska unionen är den enda organisationen på plats. Samtidigt uppmanar parlamentet Afrikanska unionen att gå in för att utveckla den afrikanska förmågan att reagera på kriser och att bli bättre på att effektivt utnyttja bistånd från internationella partner. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att ägna särskild uppmärksamhet åt problematiken kring den okontrollerade spridningen av handeldvapen och lätta vapen, särskilt i Afrika, och att därvid lägga särskild vikt vid befintliga bestämmelser om vapen i konfliktområden härrörande från samtliga medlemsstater.

EU–Förenta staterna

87. Europaparlamentet uppmanar rådet att utveckla förbindelserna mellan unionen och Förenta staterna när det gäller fredsbyggande och krishantering, bland annat i militära frågor och i samband med naturkatastrofer. Ett sådant samarbete är av särskilt stor betydelse för kampen mot sjöröveri i Somalia, för stärkandet av Afrikas fredsbevarande kapacitet samt för arbetet i Kosovo och Afghanistan. Särskilt glädjande är det att Förenta staterna deltar i det EU-ledda uppdraget Eulex Kosovo.

88. Europaparlamentet anser att den amerikanska administrationens nya utformning av missilskyddet bör undersökas grundligt och granskas. Om ett sådant system utvecklas bör man i en dialog på kontinental nivå ta hänsyn till de europeiska ländernas gemensamma syn på försvaret mot missilhot och främja den europeiska försvarsindustrins delaktighet i upprättandet av skyddet.

Tredjeländers delaktighet i den europeiska säkerhets- och försvarspolitik

89. Europaparlamentet påminner om att 24 länder från de fem kontinenterna hittills har deltagit i EU:s 16 civila och militära insatser. Tredjeländers deltagande i insatserna innebär ett betydande mervärde för EU:s insatser, ur såväl politisk som operationell synvinkel, och unionen bör fortsätta i denna riktning och utvärdera möjligheterna att på ett bättre sätt engagera dessa tredjeländer, utan att det inverkar negativt på unionens självständighet i beslutsfattandet.

Onsdagen den 10 mars 2010

Parlamentets befogenheter

90. Europaparlamentet välkomnar rådets utökade delaktighet i det arbete som Europaparlamentet bedriver i fråga om säkerhet och försvar, bland annat inom det underutskott som är specialiserat på dessa frågor. Det är också positivt att rådets senaste slutsatser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken innehåller ett avsnitt om förbindelserna med parlamentet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmuntras att, inom ramen för Lissabonfördraget, fortsätta i denna riktning för att på så sätt ge den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken en stark demokratisk legitimitet.

91. Europaparlamentet påminner om att parlamentet är den enda överstatliga institution som har legitim rätt att utföra den demokratiska kontrollen av unionens säkerhets- och försvarspolitik, och att denna roll stärks i och med Lissabonfördragets ikraftträdande. I detta sammanhang har VEU:s parlamentariska församling – som upprättades genom det ändrade Bryssel fördraget som dock inte har undertecknats av samtliga EU-medlemsstater – inte vare sig de politiska verktygen eller den lagliga rätten att utföra parlamentarisk kontroll av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

92. Europaparlamentet och de nationella parlamenten uppmuntras därför att, med hänsyn till de möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder, fullt ut utnyttja Lissabonfördragets protokoll nr 1 för att stärka sitt samarbete rörande den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken genom att de olika parlamentens respektive ansvariga utskott utvecklar närmare och mer strukturerade arbetsrelationer när det gäller frågor som rör säkerhet och försvar. Detta utökade samarbete mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten ska ersätta de befogenheter som VEU:s parlamentariska församling otillbörligen tillskansat sig. Europaparlamentet betonar också att parlamentet måste anpassa sina egna strukturer för att se till att man på ett bättre sätt kontrollerar den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Rådet och vice ordföranden/den höga representanten uppmannas att hitta sätt att involvera parlamentet och dess ansvariga utskott i ett tidigt skede av utarbetandet av koncepten och handlingsplanerna för den civila krishanteringen.

93. Europaparlamentet uppmanar rådet att i förväg informera parlamentet om de uppdrag och insatser som förbereds och om hur de fortlöper. Parlamentet föreslår att rådet av öppenhetsskäl regelbundet informerar parlamentet om användningen av Athenamekanismen och startfonden, på samma sätt som rådet redan informerar om användningen av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikens anslag för civila uppdrag. För att förbättra tydligheten i EU:s budget bör man för det första ange de icke-militära utgifterna i EU:s budget, och för det andra, efter att de nödvändiga fördragsändringarna gjorts, i EU:s budget också ange anslagen för de militära kostnaderna.

94. Europaparlamentet begär en översyn av de interinstitutionella avtalen från 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information från rådet i fråga om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken så att de ansvariga ledamöterna, bland annat ordförandena för underutskottet för säkerhet och försvar och underutskottet för mänskliga rättigheter, kan få den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter på ett välunderbyggt sätt.

*

* *

95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling samt till FN:s generalsekreterare och Natos generalsekreterare.

Onsdagen den 10 mars 2010

Icke-spridningsfördraget

P7_TA(2010)0062

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om fördraget om icke-spridning av kärnvapen

(2010/C 349 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) (2008/2324(INI)) ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 26 februari 2004 ⁽²⁾, den 10 mars 2005 ⁽³⁾, den 17 november 2005 ⁽⁴⁾ och den 14 mars 2007 ⁽⁵⁾ om icke-spridning och nedrustning av kärnvapen,
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2010 om Iran ⁽⁶⁾,
- med beaktande av den utvärderingskonferens som kommer att hållas 2010 mellan parterna i fördraget om icke-spridning av kärnvapen,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner om icke-spridning och nedrustning, framför allt resolutionerna 1540 (2004), 1673 (2006) och 1887 (2009),
- med beaktande av förklaringen av den 3 november 2009 från toppmötet mellan EU och Förenta staterna (bilaga 3),
- med beaktande av sin resolution av den 5 juni 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP ⁽⁷⁾,
- med beaktande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, vilken antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av den nya sexmånadersrapporten om genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen (2009/II),
- med beaktande av rådets uttalande av den 8 december 2008 om förstärkning av den internationella säkerheten, särskilt punkterna 6, 8 och 9, där rådet ger uttryck för EU:s fasta beslutsamhet att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen och deras bärare,
- med beaktande av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT), IAEA:s övergripande avtal om skyddsåtgärder och tilläggsprotokoll, konventionen om fysiskt skydd av kärnämne, den internationella konventionen om bekämpande av nukleär terrorism, den internationella uppförandekoden mot spridning av ballistiska missiler (Haag-uppförandekoden), fördraget om minskning av strategiska vapen (Start I), som löpte ut 2009, och fördraget om minskning av strategiska offensiva vapen (Sort),

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0333.

⁽²⁾ EUT C 98 E, 23.4.2004, s. 152.

⁽³⁾ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 253.

⁽⁴⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 146.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0016.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0255.

Onsdagen den 10 mars 2010

- med beaktande av den rapport om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin som Europeiska rådet enades om den 11 december 2008,
- med beaktande av frågorna av den 21 december 2009 till kommissionen respektive rådet om icke-spridningsfördraget (O-0170/2009 – B7-0010/2010, O-0169/2009 – B7-0009/2010),
- med beaktande av Europeiska rådets förklaring av den 10–11 december 2009 om Iran,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Spridningen av massförstörelsevapen och deras bärare är ett av de allvarligaste hoten mot den internationella freden och säkerheten. De högst prioriterade säkerhetsmålen är att förhindra terrorister och ytterligare stater från att få tillgång till och använda kärnvapen, att minska kärnvapenlagren runtom i världen och att sträva mot en värld utan kärnvapen.
 - B. Bristen på framsteg har varit påtaglig när det gäller att vidta konkreta åtgärder (såsom de ”13 praktiska stegen”⁽¹⁾) och uppnå målen i icke-spridningsfördraget – vilket man enats om att försöka åstadkomma vid de föregående utvärderingskonferenserna – i synnerhet nu när hot uppkommit från flera olika håll, bland annat i form av en ökad spridning. Detta går hand i hand med den ökande efterfrågan och tillgången på kärnteknik och risken för att denna teknik och radioaktivt material hamnar i händerna på kriminella organisationer och terrorister.
 - C. Det är viktigt att icke-spridningsavtalet görs starkare, eftersom det är hörnstenen i systemet för global icke-spridning. Det finns även ett stort behov av djärvt politiskt ledarskap kombinerat med ett antal progressiva, stegvisa åtgärder när det gäller att på nytt bekräfta icke-spridningsfördragets giltighet och stärka de avtal, fördrag och organ som tillsammans utgör det nuvarande icke-spridnings- och nedrustningssystemet, i synnerhet fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) och Internationella atomenergiorganet (IAEA).
 - D. Samtliga tre pelare i icke-spridningsfördraget, det vill säga icke-spridning, nedrustning och samarbete kring civil användning av kärnenergi, måste stärkas ytterligare.
 - E. Det finns en motvilja hos de kärnvapenstater som har undertecknat icke-spridningsfördraget att minska eller helt avskaffa sina kärnvapenarsenaler och att distansera sig från den militära doktrinen om kärnvapenavskräckning.
 - F. Det behöver göras ytterligare framsteg inom alla aspekter av nedrustningen om den globala säkerheten ska kunna stärkas.
 - G. EU har åtagit sig att använda alla tillgängliga instrument för att förebygga, avvärja, hejda och om möjligt avveckla spridningsprogram som inger oro på global nivå, vilket tydligt kommer till uttryck i EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003.
 - H. EU måste öka sina ansträngningar för att motverka spridning av kärnvapen och finansieringen av sådan spridning, ingripa mot spridning med hjälp av sanktioner och utveckla åtgärder för att förhindra immateriella överföringar av kunskap och kompetens med alla till buds stående medel, inbegripet multilaterala fördrag och kontrollmekanismer, nationella och internationellt samordnade exportkontroller, samarbetsprogram för hotminskning samt politiska och ekonomiska påtryckningsmedel.

⁽¹⁾ Förenta nationerna: 2000 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om icke-spridning av kärnvapen, NPT/CONF.2000/28 (delarna I och II).

Onsdagen den 10 mars 2010

- I. I förklaringen om icke-spridning och nedrustning (bilaga 3), som antogs vid toppmötet mellan EU och Förenta staterna den 3 november 2009, framhölls behovet att bevara och stärka de relevanta multilaterala åtgärderna, i synnerhet icke-spridningsfördraget. I förklaringen stödde man också ikraftträdandet av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar och begärde att det i januari 2010 skulle inledas förhandlingar om fördraget om förbud mot framställning av klyvbart material. Vidare upprepades det i förklaringen att Iran och Nordkorea måste uppfylla sina internationella förpliktelser på kärnteknikområdet.
- J. Iran har överskridit den tidsfrist som var fastställd till slutet av 2009 när det gäller att följa uppmaningarna att ge Internationella atomenergiorganets inspektörer tillträde till landets kärnanläggningar. Iran har hittills inte heller gjort något för att återställa det internationella samfundets tilltro till att landets kärntekniska program används enbart för fredliga ändamål.
- K. I januari 2007 och januari 2008 lades nya förslag till nedrustning fram av Henry Kissinger, George P. Shultz, William J. Perry och Sam Nunn. Liknande initiativ har även föreslagits av tidigare statsmän i Belgien, Frankrike, Italien, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland. På det globala planet bedriver medborgarorganisationer och politiska ledare lobbyverksamhet för modellen för en kärnvapenkonvention och Hiroshima–Nagasaki-protokollet, och samtidigt förekommer kampanjer som "Global Zero". Allt detta är mycket uppmuntrande.
- L. Översynen av Natos strategiska koncept utgör ett utmärkt tillfälle att göra en ny bedömning av alliansens övergripande kärnvapenpolitik för att nå målet om en kärnvapenfri värld. Enligt Natos avtal om inbördes delande av kärnvapen och bilaterala avtal finns fortfarande uppskattningsvis 150–200 taktiska kärnvapen i fem Natoländer som inte är kärnvapenländer (Belgien, Italien, Nederländerna, Turkiet och Tyskland).
- M. Det finns ett behov av nära samordning och samarbete mellan EU och dess partner, särskilt Förenta staterna och Ryssland, när det gäller att blåsa nytt liv i och stärka icke-spridningssystemet.
- N. I detta sammanhang är det gemensamma brittisk-norska initiativet för att bedöma genomförbarheten av, och utarbeta tydliga förfaranden för, en slutgiltig avveckling av kärnvapen samt kontrollförfarandena för detta ett välkommet konkret steg i rätt riktning.
- O. År 2008 meddelade de franska och brittiska regeringarna att de skulle minska antalet operativa strids-spetsar men att de samtidigt skulle modernisera sina kärnvapenarsenaler. Alla medlemsstater är skyldiga att med framgång bidra till EU:s icke-spridnings- och nedrustningspolitik.
1. Europaparlamentet uppmanar alla berörda parter att ta tillfället i akt under 2010 års FN-konferens för utvärdering av icke-spridningsfördraget och försöka närma sig målet om kärnvapennedrustning på grundval av ett internationellt fördrag om stegvis avveckling av kärnvapen i hela världen, i syfte att uppnå målet att globalt och multilateralt få till stånd en fullständig kärnvapennedrustning på ett samordnat sätt, steg för steg.
 2. Europaparlamentet betonar att man vid 2010 års konferens för utvärdering av icke-spridningsfördraget behöver ta fram en strategi för att nå en överenskommelse om ett fördrag om stopp för framställning av klyvbara material för militära ändamål på ett sätt som inte är diskriminerande. Med detta menas att det i fördraget bör krävas att stater som inte har kärnvapen eller stater som för närvarande inte ingår i icke-spridningsfördraget avstår från framställning av klyvbara material för militära ändamål och avvecklar alla sina befintliga anläggningar där sådana klyvbara material framställs.
 3. Europaparlamentet betonar att de fem ständiga medlemmarna av FN:s säkerhetsråd, som alla har kärnvapen, bör sträva efter att stegvis upphöra med sin framställning av klyvbara material för militära ändamål och avveckla alla sina befintliga anläggningar där sådana klyvbara material framställs.
 4. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter att se över sina militärdoktriner med avsikten att avsvära sig rätten att rikta förstaslagsangrepp

Onsdagen den 10 mars 2010

5. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att bidra på ett samordnat, positivt och synligt sätt i diskussionerna inom ramen för 2010 års konferens för utvärdering av icke-spridningsfördraget, framför allt genom att föreslå en ambitiös tidsplan för en kärnvapenfri värld tillsammans med konkreta initiativ för ett återupptagande av FN:s nedrustningskonferens och främja nedrustningsinitiativ baserat på det uttalande om principer och målsättningar som man enades om i slutet av 1995 års konferens om utvärdering av icke-spridningsfördraget samt de "13 praktiska steg" som man enhälligt kom överens om vid 2000 års konferens om utvärdering av icke-spridningsfördraget.

6. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att Israel, Indien och Pakistan inte har blivit parter i icke-spridningsfördraget och att Nordkorea drog sig ur fördraget 2003. Dessa stater uppmanas att bli parter i fördraget.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen att regelbundet informera parlamentet om alla förberedande möten inför 2010 års utvärderingskonferens om icke-spridningsfördraget och att vid denna konferens ta vederbörlig hänsyn till parlamentens ståndpunkter i frågor som rör icke-spridning och nedrustning.

8. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen att göra sitt yttersta för att öka medvetenheten i Europa om icke-spridningsfrågor. Detta bör ske i samarbete med samtliga berörda parter och med alla icke-statliga aktörer som arbetar för en kärnvapenfri värld, i synnerhet nätverket Borgmästare för fred.

9. Europaparlamentet välkomnar införandet av klausuler om icke-spridning av massförstörelsevapen i EU:s avtal med tredjeländer och i handlingsplaner. Dessa åtgärder måste genomföras av EU:s samtliga partnerländer, utan undantag.

10. Europaparlamentet välkomnar i hög grad president Barack Obamas tal i Prag den 5 april 2009, där han åtog sig att främja kärnvapennedrustningen och gav uttryck för sin vision om en kärnvapenfri värld. Parlamentet uppmanar rådet att uttryckligen stödja detta åtagande.

11. Europaparlamentet framhåller igen betydelsen av rådets aktiva stöd, i samarbete med dess partner, till konkreta förslag om hur framställningen, användningen och upparbetningen av allt kärnbränsle kan bringas under IAEA:s kontroll, däribland inrättandet av en internationell bränslebank. Dessutom stöder parlamentet andra initiativ till en multilateralisering av kärnbränslecykeln till förmån för en fredlig användning av kärnkraft. Parlamentet välkomnar också att rådet och kommissionen är beredda att bidra med upp till 25 miljoner euro till inrättandet av en kärnbränslebank under IAEA:s kontroll och efterlyser ett snabbt godkännande av den gemensamma åtgärden i detta ärende.

12. Europaparlamentet stöder ytterligare åtgärder för att stärka IAEA:s mandat, däribland att tilläggsprotokollen till IAEA:s avtal om skyddsåtgärder görs allmänt giltiga och andra steg för att utveckla förtroendeskapande åtgärder. Parlamentet vill se till att denna organisation får de resurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sitt mycket viktiga uppdrag att göra kärnenergiverksamhet säker. Rådet och kommissionen uppmanas att öka ansträngningarna att stärka IAEA:s kapacitet, bland annat genom en modernisering av IAEA:s analytiska laboratorium för skyddsåtgärder, beläget i Seibersdorf i Österrike.

13. Europaparlamentet betonar vikten av att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) träder i kraft så snart som möjligt. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att Förenta staternas regering har för avsikt att se till att fördraget ratificeras. Rådet uppmanas att till fullo stödja förhandlingar om ett fördrag som snarast möjligt förbjuder tillverkning av fissilt material för kärnvapen och andra kärnladdningar. Parlamentet ser fram emot den kommande översynen av det amerikanska kärnvapenprogrammet ("Nuclear Posture Review"), som bör utmynna i ett åtagande för Förenta staterna att inte utveckla nya kärnvapen, inbegripet bunkersprängande kärnvapen, leda till en dramatisk minskning av landets kärnvapenarsenal och lägga grunden för en försvarspolitik där kärnvapen har en allt mindre roll att spela.

Onsdagen den 10 mars 2010

14. Europaparlamentet efterlyser en fördjupad dialog med Förenta staternas nya regering och övriga kärnvapenmakter, i syfte att sätta en gemensam dagordning med målet att stegvis minska lagren av kärnstridsspetsar. Parlamentet stöder framför allt de åtgärder som Förenta staterna och Ryssland vidtar för att avsevärt minska sina kärnvapenarsenaler, i enlighet med överenskommelserna i Start I och Sort.

15. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang Rysslands och Förenta staternas beslut att inleda förhandlingar för att ingå ett nytt, övergripande rättsligt bindande avtal som ska ersätta fördraget om minskning av strategiska vapen (Start) som löpte ut i december 2009, och Barack Obamas och Dmitrij Medvedevs undertecknande i Moskva den 6 juli 2009 av en gemensam överenskommelse om ett nytt avtal som ersätter Start I-avtalet. Parlamentet välkomnar även de framgångar som nyligen gjorts i förhandlingarna mellan Förenta staterna och Ryssland och ser fram emot ett slutligt avtal i samband med nästa förhandlingsrunda, som inleds den 9 mars 2010 i Genève.

16. Europaparlamentet noterar att Förenta staterna har övergett sina ursprungliga planer på ett antirobot-system i Europa. Parlamentet uttrycker sitt stöd för ett nytt förslag som involverar hela Europa och Ryssland.

17. Europaparlamentet anser att kärnvapenfria zoner bör skapas som ett positivt steg i riktning mot en kärnvapenfri värld. Parlamentet anser i detta sammanhang att en kärnvapenfri zon i Mellanöstern skulle spela en avgörande roll i strävan att uppnå varaktig och allomfattande fred i regionen. Ett tillbakadragande av alla taktiska kärnstridsspetsar i Europa under tiden skulle utgöra ett symboliskt viktigt första steg mot ytterligare kärnvapennedrustning.

18. Europaparlamentet framhåller att taktiska kärnvapen är en strategisk anakronism och att EU måste bidra till att minska förekomsten av dem och avlägsna dem från europeisk mark inom ramen för en bredare dialog med Ryssland. Parlamentet noterar mot denna bakgrund det tyska koalitionsavtalet av den 24 oktober 2009 om att verka för avlägsnande av kärnvapen från Tyskland, som en del av den övergripande processen att uppnå en kärnvapenfri värld. Parlamentet välkomnar skrivelsen av den 26 februari 2010 från utrikesministerierna i Belgien, Luxemburg, Nederländerna, Norge och Tyskland till Natos generalsekreterare med en uppmaning till en omfattande diskussion inom alliansen om hur den kan närma sig det övergripande målet om en kärnvapenfri värld.

19. Europaparlamentet stöder tvåspårsstrategin i fråga om Irans kärntechniska program. Parlamentet uppmanar på nytt Iran att fullt ut och utan ytterligare dröjsmål leva upp till sina skyldigheter enligt resolutionerna från FN:s säkerhetsråd och IAEA, och framför allt uppfylla de krav som fastställdes i resolutionen av den 27 november 2009 från IAEA:s styrelse. Rådet uppmanas att stödja FN:s säkerhetsråds åtgärder om Iran även i fortsättningen motsätter sig samarbete med världssamfundet kring landets kärntechniska program. Rådet uppmanas också att vara berett att vidta nödvändiga, smarta, riktade och icke-spridningsinriktade åtgärder, däribland sanktioner, i anslutning till säkerhetsrådets arbete.

20. Europaparlamentet beklagar Nordkoreas senaste kärnsprängningar och landets förkastande av FN:s säkerhetsråds resolution 1887 (2009) av den 24 september 2009. Parlamentet stöder trots detta Förenta staternas strategi att föra en bilateral dialog inom ramen för sexpartssamtalen för att uppnå ett avskaffande av kärnvapen på Koreahalvön, och påpekar att Kina har en särskild roll att spela i detta sammanhang.

21. Europaparlamentet stöder sammankallandet av ett toppmöte om kärnsäkerhet i april 2010 och framhåller att olaglig handel med och användning av kärnmaterial är ett omedelbart och allvarligt hot mot den globala säkerheten. Parlamentet ser fram emot konkreta förslag som kan öka säkerheten för sårbara kärnmaterial, till exempel åtgärder för effektiva utredningar av fall där material på olagligt sätt hamnat på avvägar och åtal av de ansvariga.

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till EU:s medlemsstater, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, FN:s generalsekreterare, ordföranden för 2010 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om icke-spridning av kärnvapen och IAEA:s generaldirektör.

Torsdagen den 11 mars 2010

Kuba

P7_TA(2010)0063

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om situationen för politiska fångar och samvetsfångar i Kuba

(2010/C 349 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Kuba, i synnerhet de av den 17 november 2004, den 2 februari 2006 och den 21 juni 2007,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om årsrapporterna om de mänskliga rättigheterna i världen från 2004, 2005, 2006, 2007 och 2008 och EU:s politik på området för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sin resolution om uppföljning av Sacharovpriset av den 14 december 2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets förklaring av den 14 december 2005 om Kvinnor i vitt liksom de tidigare förklaringarna av den 26 mars 2003 och den 5 juni 2003 om situationen i Kuba,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 96/697/GUSP, som antogs den 2 december 1996 och som regelbundet har uppdaterats,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser av den 18 juni 2007, juni 2008 och den 15 juni 2009 om Kuba,
- med beaktande av uttalandena från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik/kommissionens vice ordförande Catherine Ashton's talesman, och från Europaparlamentets talman om den kubanske politiske fången och samvetsfångaren Orlando Zapata Tamayos död,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Ett av Europeiska unionens främsta mål är att skydda de mänskliga rättigheternas universalitet och odelbarhet, inbegripet medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
 - B. Dussintals oberoende journalister, fredliga dissidenter och människorättsförsvarare, i flertalet fall medlemmar av den demokratiska oppositionen, sitter alltså fängslade på Kuba för att de utövat grundläggande rättigheter som yttrande-, förenings- och mötesfrihet.
 - C. 2005 delade parlamentet ut Sacharovpriset för tankefrihet till Kvinnor i vitt. De kubanska myndigheternas vägran att tillåta Kvinnor i vitt att resa till parlamentets säte för att ta emot sitt pris utgjorde en kränkning av de grundläggande mänskliga rättigheterna, nämligen rätten att fritt lämna och återvända till sitt land, vilken fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
 - D. EU-institutionerna har vidtagit åtgärder för att de politiska fångarna och samvetsfångarna i Kuba ska frigges och behandlas på ett medmänskligt sätt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0601.

Torsdagen den 11 mars 2010

- E. Orlando Zapatas död var första gången på nästan 40 år som en kubansk aktivist avlidit till följd av en hungerstrejk i protest mot regeringens övergrepp. Detta anses vara ett allvarligt bakslag för de mänskliga rättigheterna i Kuba och har lett till en internationell protestvåg och till att fler kubanska politiska och oliktankande fångar inlett hungerstrejk.
1. Europaparlamentet fördömer bestämt den onödiga och grymma död som den kubanska regimkritikern och oliktankaren Orlando Zapata Tamayo gick till mötes efter en 85 dagar lång hungerstrejk, och uttrycker sitt djupa deltagande med hans familj.
 2. Europaparlamentet fördömer alla gripanden av aktivister i förebyggande syfte och regeringens försök att hindra Orlando Zapata Tamayos familj från att hålla begravning och hedra honom en sista gång.
 3. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av någon som helst tydlig reaktion från de kubanska myndigheternas sida som svar på EU:s och det övriga internationella samfundets uppmaningar till dem att frige alla politiska fångar och till fullo respektera de grundläggande fri- och rättigheterna, särskilt yttrande- och föreningsfriheten.
 4. Europaparlamentet kräver att den kubanska regeringen omedelbart och ovillkorligt frigir alla politiska fångar och samvetsfångar.
 5. Europaparlamentet är djupt oroat över situationen för de kubanska politiska fångar och dissidenter som har inlett hungerstrejker efter Orlando Zapatas död. Parlamentet gläder sig över att de flesta av dem redan har avbrutit sina hungerstrejker, men vill fästa uppmärksamheten vid det mycket allvarliga tillståndet för journalisten och psykologen Guillermo Foriñas, vars fortsatta hungerstrejk kan få en fatal utgång.
 6. Europaparlamentet beklagar att Europaparlamentets och rådets upprepade krav på en omedelbar frigivning av samtliga politiska fångar och samvetsfångar inte har hörtsammats, och insisterar på att fängslandet av kubanska oliktankande på grund av deras idéer och fredliga politiska verksamhet strider mot den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
 7. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att intensifiera åtgärderna för att kräva en frigivning av de politiska fångarna och främja och garantera människorättsaktivisternas arbete i linje med vad rådet kom fram till i sina slutsatser av den 8 december 2009.
 8. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att villkorslöst och full ut stödja inledandet av en fredlig process för politisk övergång till flerpartidemokrati i Kuba.
 9. Europaparlamentet uttrycker sin djupa solidaritet med hela det kubanska folket och stöder deras framsteg på vägen mot demokrati och respekt och främjande av de grundläggande friheterna.
 10. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionsledamoten med ansvar för internationellt samarbete att omedelbart inleda en strukturerad dialog med det kubanska civila samhället och med de sektorer som stöder en fredlig övergång på ön, i enlighet med rådets successiva slutsatser, samt att i detta sammanhang utnyttja gemenskapens samarbetsmekanismer, särskilt det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EU:s roterande ordförandeskap, EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, den parlamentariska församlingen EU-Latinamerika och Kubas regering och nationalförsamling.
-

Torsdagen den 11 mars 2010

Investera i teknik med låga koldioxidutsläpp

P7_TA(2010)0064

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen)

(2010/C 349 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets slutsatser av den 28 februari 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen) (KOM(2009)0519) och arbetsdokumenten som behandlar utarbetandet av teknikplanerna för 2010–2020 för genomförandet av SET-planen (SEK(2009)1295) och FoU-investeringar i prioriterade teknikområden (SEK(2009)1296),
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om en europeisk strategisk plan för energiteknik (2008/2005(INI)) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 om en energipolitik för Europa, i vilket EU:s centrala mål för energi fastställs, nämligen hållbarhet, konkurrenskraft och trygg energiförsörjning (KOM(2007)0001),
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0354.

⁽²⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0019.

Torsdagen den 11 mars 2010

- med beaktande av frågorna av den 12 februari 2010 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen) (O-0015/2010 – B7-0011/2010, O-0016/2010 – B7-0012/2010),
- med beaktande av artikel 115.5 och artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen kan endast uppnå sitt mål att senast 2020 minska växthusgasutsläppen med 20 %, eller med 30 % om ett internationellt avtal kommer till stånd, minska användningen av primärenergi jämfört med de beräknade nivåerna med 20 % och producera minst 20 % av all energi från förnybara energikällor, om unionen ökar sina insatser för att få fram ett utbud av kostnadsmässigt överkomlig, ren, effektiv och hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp.
 - B. Sådan teknik kan ingå i den lösning som krävs för att man verkligen ska kunna ta itu med de utmaningar som klimatförändringarna innebär, trygga energiförsörjningen i EU och se till att våra ekonomier blir konkurrenskraftiga.
 - C. De offentliga och privata medlen för energiforskning har minskat sedan 1980-talet. Den nuvarande omfattningen av dessa medel går inte ihop med de många utmaningar som det innebär att gå mot ett hållbart energisystem med låga koldioxidutsläpp.
 - D. Finansieringen är en av de huvudsakliga utmaningarna för att driva på innovation på energiområdet i EU.
 - E. I de sex europeiska näringslivsinitiativen fastställer kommissionen att det under de närmaste tio åren behövs både offentliga och privata investeringar på 6 miljarder euro i vindenergi, 16 miljarder euro i solenergi, 2 miljarder euro i elnät, 9 miljarder euro i bioenergi, 13 miljarder euro i avskiljning och lagring av koldioxid, 7 miljarder euro i kärnklyvning och 5 miljarder euro i det gemensamma teknikiniciativet för bränsleceller och vätgas.
 - F. SET-planen har som mål att förvandla EU till en innovativ ekonomi, vilket den även har potential att göra, och därmed skapa hundratusentals nya kvalificerade arbetstillfällen under det kommande årtiondet och ytterligare stimulera en snabbt växande industrisektor.
 - G. Det paradigmskifte som måste ske på energiområdet kräver en riskdelningsstrategi, som innebär att alla berörda aktörer, både offentliga och privata, måste dela ansvaret, vilket inte enbart förutsätter ökat ekonomiskt stöd från den offentliga sektorn, utan även att industrin, bankerna och privata investerare tar större gemensamt ansvar för de tekniska och marknadsmässiga riskerna.
 - H. Forskningen är kroniskt underfinansierad i EU.
- 1. Europaparlamentet välkomnar att SET-planen innehåller konkreta åtgärder för forskning om ren, hållbar och effektiv energiteknik med låga koldioxidutsläpp. Parlamentet framhåller sin potential att kunna göra EU till en innovativ ekonomi, och betonar även att EU utan denna nya strategi inte kommer att kunna uppnå sina energi- och klimatmål till 2020.
- 2. Europaparlamentet inser att de offentliga och privata investeringarna i utvecklingen av hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp måste ökas avsevärt, så att man kan påskynda utvecklingen av denna teknik och se till att den byggs ut på ett kostnadseffektivt sätt och tillämpas snabbt och i stor utsträckning under de kommande tio åren.
- 3. Europaparlamentet är övertygat om att de medel som behövs för att genomföra SET-planen endast kan skaffas fram genom att den offentliga och privata sektorn ställer ytterligare medel till förfogande, och att SET-planen endast är trovärdig om nya medel anslås till den från EU:s budget.
- 4. Europaparlamentet uppmanar både offentliga och privata intressenter att genast anslå ytterligare medel till genomförandet av de överenskomna teknikplanerna; den största delen måste då komma från den privata sektorn, med en avsevärd ökning av andelen offentliga investeringar på både EU-nivå och nationell nivå.

Torsdagen den 11 mars 2010

5. Mot bakgrund av den ekonomiska krisen betonar Europaparlamentet att man i första hand bör investera i denna nya teknik, som har de bästa möjligheterna att skapa arbetstillfällen. Detta kommer enligt parlamentet att skapa marknader och nya intäktsströmmar samt bidra till utvecklingen av EU:s ekonomi och konkurrenskraft. Parlamentet betonar slutligen att detta dessutom kommer att öka tryggheten i energiförsörjningen i EU och minska dess energiberoende i fråga om ett begränsat antal energikällor, leverantörer och transportvägar.
6. Europaparlamentet upprepar sin begäran att det måste garanteras lämplig finansiering för att främja ren, hållbar och effektiv energiteknik med låga koldioxidutsläpp, vilken totalt uppgår till minst 2 miljarder euro per år av EU:s budget, som skulle anslås utöver medlen från det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation från och med 2010. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att snabbt upprätta en tidsplan för finansieringen av de medel som de kommer att avsätta för att medlen ska kunna börja användas från 2010.
7. Europaparlamentet uppmanar vidare rådet och kommissionen att utnyttja diskussionerna om halvtidsöversynen av den nuvarande budgetplanen och diskussionerna om nästa budgetplan för att bättre samordna EU:s nuvarande och framtida budget med EU:s politiska prioriteringar, framför allt när det gäller forskning, klimatåtgärder och tryggad energiförsörjning.
8. Europaparlamentet ser det som absolut nödvändigt att man snabbt använder de 300 miljoner EU-utsläppsrätter som tagits undan från reserven för nya deltagare i systemet för handel med utsläppsrätter till att stödja avskiljning och lagring av koldioxid samt innovativa förnybara energikällor. Parlamentet uppmanar med kraft Europeiska investeringsbanken (EIB) att anpassa sina utlåningskriterier till godtagbara och innovativa anläggningar som utnyttjar förnybar energi.
9. Europaparlamentet erinrar medlemsstaterna om att inkomsterna från utauktionering av utsläppsrätter inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter är en viktig källa till finansiering av åtgärder för att motverka klimatförändringarna och för att använda och utveckla hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp.
10. Europaparlamentet efterlyser en stärkt roll för EIB vid finansiering av energirelaterade projekt, särskilt genom att man utökar bankens energiutlåningsmål, stärker dess kapacitet att erbjuda energiprojekt lånegarantier och förbättrar samordningen och kontinuiteten för finansiering av energirelaterade FoU-projekt med högre risker.
11. Europaparlamentet uppmanar EIB att med tillräckligt hög prioritet reflektera över de projekt som realistiskt sett ökar bärkraften för demonstrationen av hållbar teknik med låga koldioxidutsläpp (exempelvis utvecklingen av intelligenta nät och små vattenkraftanläggningar).
12. Europaparlamentet välkomnar pågående initiativ som finansieringsinstrumentet med riskdelning (RSFF), "Margueritefonden" (den europeiska 2020-fonden för energi, klimatförändringar och infrastruktur), investeringarna i riskkapital och instrumentet för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt (GIF), vars roll för att bidra till finansieringen av initiativen inom SET-planen bör stärkas och utvärderas på vederbörligt sätt inom ramen för en halvtidsöversyn.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med EIB utan dröjsmål och senast 2011 lägga fram ett omfattande förslag till instrument för finansiering av projekt för förnybar energi och energieffektivitet samt utveckling av smarta nät.
14. Europaparlamentet betonar att kapaciteten hos EU:s forskningsbas måste bli större och att vidareutbildning och fortbildning är nödvändigt för att de mänskliga resurserna ska ha den omfattning och kvalitet som krävs för att man fullt ut ska kunna dra nytta av nya tekniska möjligheter.
15. Europaparlamentet betonar behovet av att skapa korrekta villkor samt stabila och gynnsamma regler till stöd för inrättandet av offentlig-privata partnerskap, som är en förutsättning för genomförandet av SET-planen och de europeiska näringslivsinitiativen.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att tekniktillverkare kan ansöka direkt om finansiering enligt SET-planen, och inte enbart som medlemmar i konsortier av allmännyttiga energibolag, såsom är fallet med programmet för ekonomisk återhämtning och NER300.

Torsdagen den 11 mars 2010

17. Europaparlamentet erkänner att små och medelstora företag är en viktig drivkraft bakom utvecklingen av många typer av hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp, särskilt när det gäller utveckling av mer decentraliserade energisystem, och betonar därför att tillgången till offentliga bidrag och lån, medräknat finansiering enligt SET-planen, måste utformas på ett sätt som gynnar små och medelstora företag. Parlamentet vill att en avsevärd andel av EU:s finansiering enligt SET-planen ska öronmärkas för små och medelstora företag.
18. Europaparlamentet välkomnar fokuseringen på (storskaliga) demonstrationsprojekt men betonar dock att resurser också bör göras tillgängliga för grundläggande och tillämpad medellångsiktig och långsiktig forskning som är förbunden med risker.
19. Europaparlamentet uppmanar European Energy Research Alliance (EERA) att starta och genomföra gemensamma program för fullföljandet av SET-planen genom att utveckla starka förbindelser till de europeiska näringslivsinitiativen och utvidga sin verksamhet. Parlamentet understryker att det bör anslås tillräckliga medel i EU:s och medlemsstaternas budgetar för att EERA fullt ut ska kunna ta på sig denna roll.
20. Europaparlamentet är oroat över att Europeiska forskningsrådet (ERC) inte planerar några särskilda energirelaterade program, vilket visar att det saknas tillräckliga investeringar i grundläggande forskning.
21. Europaparlamentet välkomnar Europeiska tekniska institutets (ETI) initiativ att inrätta särskilda kunskaps- och innovationsgrupper (KIG) för hållbar energi samt för anpassning till och motverkande av klimatförändringar.
22. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att det nya initiativet för smarta städer, som fokuserar på energieffektivitet i europeiska städer (särskilt signatärer till borgmästarförsamlingen), ska läggas till de sex befintliga europeiska näringslivsinitiativen för att inrätta villkor som kan utlösa ett omfattande marknads-genomslag för energieffektiv teknik och förnybar energiteknik samt smarta distributionsnät i stadsområden. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att snabbt genomföra detta nya initiativ, som främjar den lokala ekonomin och social sammanhållning, och till fullo involvera lokala och regionala myndigheter som spelar en avgörande roll för att främja och utnyttja hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp.
23. Europaparlamentet erinrar kommissionen om dess rapporteringsskyldighet enligt förordningen om Europeiska energiprogrammet för återhämtning och dess åtagande att lägga fram ytterligare förslag som skulle möjliggöra finansiering för projekt på områdena energieffektivitet och förnybar energi om det finns pengar kvar efter förslagsinfordran. Parlamentet förväntar sig att 116,19 miljoner euro av de medel som inte har utnyttjats ska göras tillgängliga för sådana projekt.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare undersöka och sprida innovativa metoder för stadsplanering och stadsutveckling, särskilt integrerad stadsplanering som tillgodoser behoven av stärkt social integration, territoriell sammanhållning samt ett omfattande utnyttjande av hållbar energi och rena transporter, i syfte att bygga motståndskraftiga urbana system.
25. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram kompletterande initiativ för att utreda den stora potentialen hos andra tekniska vägar som anges i dess meddelande av den 7 oktober 2009 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen), liksom hos saltgradient-energi och geotermisk energi. Parlamentet betonar att ytterligare resurser bör göras tillgängliga från EU:s budget för att finansiera dessa initiativ.
26. Europaparlamentet välkomnar urvalet av de sex europeiska näringslivsinitiativen och utarbetandet av teknikplanerna för 2010–2020, som innehåller konkreta mål för att göra alla former av hållbar teknik med låga koldioxidutsläpp kostnadsmässigt konkurrenskraftiga. Parlamentet uppmanar kommissionen att lansera långt utvecklade europeiska näringslivsinitiativ och se till att deras administrativa struktur är lätt, inte präglas av byråkrati och tillåter insyn. I detta sammanhang anser parlamentet att alla initiativ bör ha regelbunden kontakt med SET-planens ledningsgrupp och EIB.
27. Europaparlamentet uppmanar SET-planens ledningsgrupp att rapportera till parlamentet en gång per år och planera en bredare expertisstruktur genom att inrätta tekniska arbetsgrupper inom de berörda områdena i syfte att göra fler aktörer delaktiga i diskussionen och beslutsprocessen.

Torsdagen den 11 mars 2010

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja internationellt samarbete med andra strategiska nyckelparter i industriländerna, tillväxtländerna och utvecklingsländerna för att utveckla, använda och sprida hållbar energiteknik med låga koldioxidutsläpp, särskilt genom fonder som Geeref, som fokuserar på småskaliga projekt.

29. Europaparlamentet välkomnar åtgärder för att främja samarbete om energiteknik, t.ex. det samarbete som inleddes i och med det nyligen inrättade energirådet för EU och Förenta staterna. I detta sammanhang uppmanar parlamentet energirådet att undersöka synergier för genomförandet av SET-planen.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja världsomfattande handel med utsläppsrätter i syfte att skapa en stabil och rättvis konkurrensmiljö för utveckling och användning av hållbar teknik med låga koldioxidutsläpp.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera att SET-planen genomförs effektivt, lägga fram ett åtföljande utvärderingssystem för detta ändamål, bedöma eventuella hinder vid genomförandet av teknikplanerna och regelbundet informera parlamentet om de framsteg som gjorts i genomförandet av SET-planen och dess teknikplaner.

32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Den allvarliga naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira och följderna av stormen Xynthia i Europa

P7_TA(2010)0065

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa

(2010/C 349 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 191 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens förslag till en förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (KOM(2005)0108) och av parlamentets ståndpunkt av den 18 maj 2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 5 september 2002 om översvämningar i Europa ⁽²⁾, av den 8 september 2005 om naturkatastrofer (bränder och översvämningar) i Europa ⁽³⁾ och av den 7 september 2006 om skogsbränder och översvämningar ⁽⁴⁾ samt sina resolutioner av den 18 maj 2006 om naturkatastrofer (skogsbränder, torka och översvämningar) – jordbruksaspekter ⁽⁵⁾, regionala utvecklingsaspekter ⁽⁶⁾ och miljöaspekter ⁽⁷⁾,
- med beaktande av vitboken "Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram" (KOM(2009)0147) och kommissionens meddelande "En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer" (KOM(2009)0082),

⁽¹⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 331.

⁽²⁾ EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 471.

⁽³⁾ EUT C 193 E, 17.8.2006, s. 322.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0222.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0223.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0224.

Torsdagen den 11 mars 2010

- med beaktande av kommissionens uttalande av den 24 februari 2010 om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira,
 - med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Madeira drabbades den 20 februari 2010 av en svår naturkatastrof med våldsamma och rekordartade regnmängder, kraftiga vindar och mycket höga havsvågor. I Madeira har minst 42 personer omkommit, många personer saknas, hundratals personer har förlorat sina hem och dussintals personer har skadats.
 - B. Den 27 och 28 februari 2010 slog en massiv och mycket förödande storm, Xynthia, ner över västra Frankrike, främst i regionerna Poitou-Charentes, Pays-de-la-Loire och Bretagne. Stormen skördade nästan 60 dödsoffer, många personer saknas och tusentals har blivit hemlösa.
 - C. Meteorologiska fenomen, särskilt stormen Xynthia, har också drabbat flera regioner i Spanien, framför allt Kanarieöarna och Andalusien, men också Belgien, Tyskland, Nederländerna och Portugal, och orsakat många dödsfall och allvarliga materiella skador.
 - D. Katastroferna har orsakat offrens familjer och de människor som drabbats stort mänskligt lidande.
 - E. Katastrofen orsakade omfattande förödelse och avsevärda skador på den offentliga infrastrukturen – däribland vägar, hamnar, vattenförsörjning, elektricitet, sanitära anläggningar och telekommunikationer. Även privata byggnader, kommersiella inrättningar, industrier och jordbruksmark samt natur- och kulturarv har drabbats. Framför allt skadorna på vattenförsörjningsanläggningar och sanitära anläggningar kan bli ett hot mot folkhälsan.
 - F. Katastrofen hindrar nu människorna från att återgå till sitt normala liv och kommer sannolikt att få långsiktiga ekonomiska och sociala konsekvenser.
 - G. De katastrofhärjade områdena måste röjas upp och återuppbyggas och återfå sin produktionspotential samt få ersättning för de samhälleliga kostnaderna av katastrofen.
 - H. Det har blivit tydligt de senaste åren att problemen med översvämningar, stormar och andra extrema väderförhållanden sannolikt kommer att bli allt vanligare. Investeringar för att bekämpa klimatförändringarna är också viktiga för att förebygga katastrofer.
 - I. Naturkatastrofer har allvarliga ekonomiska och sociala konsekvenser för de regionala ekonomierna, produktiviteten, vattenbruket, turismen, miljön och den biologiska mångfalden.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste sympati och solidaritet med de drabbade regionerna och beklagar dessa naturkatastrofers allvarliga ekonomiska konsekvenser. Parlamentet vill framför allt ge uttryck för sitt djupa deltagande i de anhörigas sorg.
 2. Europaparlamentet hyllar de räddningsmanskap som arbetat oavbrutet för att rädda människor och begränsa det mänskliga lidandet och de materiella skadorna.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja de som drabbats av katastrofens ekonomiska och sociala följder.

Torsdagen den 11 mars 2010

4. Europaparlamentet anser att nationella, regionala och lokala myndigheter bör inrikta sig på effektiva strategier för förebyggande och i större utsträckning ta hänsyn till lämplig lagstiftning och metoder gällande återbesknogningsprogram, markanvändning, vattenförvaltning och effektiv riskhantering, bland annat med avseende på tätbebyggelse vid kuster och anläggning av strandvallar, samt jord- och skogsbruk.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omgående, så snart de drabbade ländernas regeringar lagt fram sina respektive begäranden, främja alla nödvändiga insatser för att så skyndsamt och flexibelt och i så stor omfattning som möjligt anslå medel ur Europeiska unionens solidaritetsfond.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till de olika regionernas specifika situation, särskilt öarnas och de yttersta randområdenas utsatta läge, i syfte att hjälpa de katastrofdrabbade på bästa möjliga sätt.
 7. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, förutom att utnyttja anslag från Europeiska unionens solidaritetsfond, också vara öppen och flexibel vid förhandlingar med berörda myndigheter om översynen av de regionala operativa programmen Intervir+ (ERUF) och Rumos (ESF) och deras franska motsvarigheter, samt Madeirasektionen av de tematiska operativa programmen för territoriell utveckling, som finansieras via Sammanhållningsfonden. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med översynen så snart som möjligt och utreda möjligheten att utöka gemenskapens medfinansiering 2010 för särskilda projekt inom ramen för respektive operativt program, i enlighet med de bestämmelser och tak för 2007–2013 som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, utan att ifrågasätta den årliga finansieringsram som anslås för de berörda medlemsstaterna.
 8. Europaparlamentet upprepar att en ny förordning för EU:s solidaritetsfond, som grundar sig på kommissionens förslag (KOM(2005)0108), är en nödvändig förutsättning för att man ska kunna komma till rätta med de problem som orsakas av naturkatastrofer på ett mer flexibelt och effektivt sätt. Parlamentet kritiserar att rådet blockerat frågan, trots att parlamentet antog sin ståndpunkt med en överväldigande majoritet vid första behandlingen i maj 2006. Parlamentet uppmanar det spanska ordförandeskapet och kommissionen att utan dröjsmål försöka hitta en lösning för att på nytt få i gång översynen av denna förordning, för att skapa ett starkare och mer flexibelt instrument som effektivt kan möta de nya utmaningarna från klimatförändringarna.
 9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de drabbade regionerna att upprätta planer för återuppbyggnad och restaurering av de drabbade områdena. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga behovet av långsiktiga investeringar i åtgärder för att förebygga denna typ av katastrofer och begränsa deras skadeverkningar.
 10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anpassa sig till klimatförändringarnas effekter genom att tillämpa befintlig lagstiftning genom ett integrerat tillvägagångssätt inom alla relevanta områden.
 11. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att rekommendationerna i vitboken om anpassning till klimatförändringar omsätts i praktiken och att åtgärder vidtas för att garantera att anpassningen till klimatförändringarna blir verklighet inom Europeiska unionen.
 12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar samt till den regionala regeringen i den autonoma regionen Madeira.
-

Torsdagen den 11 mars 2010

Fallet Gilad Shalit

P7_TA(2010)0066

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om Gilad Shalit

(2010/C 349 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den tredje Genèvekonventionen från 1949 och av den gemensamma artikeln 3 i Genèvekonventionerna från 1949,
 - med beaktande av den internationella konventionen mot tagande av gisslan från 1979,
 - med beaktande av ordförandeskapets uttalande av den 18 november 2009 på EU:s vägnar om den humanitära situationen i Gaza, där de som håller den bortförde israeliske soldaten Gilad Shalit fången uppmanas att utan dröjsmål släppa honom,
 - med beaktande av den amerikanska kongressens resolution 921 av den 18 juli 2006,
 - med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Mellanöstern, som har innehållit ett krav på att Gilad Shalit ska släppas,
 - med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 25 juni 2006 rövade Hamas bort korpral (numera sergeant) Gilad Shalit från israelisk mark.
 - B. Gilad Shalit är europeisk (fransk) och israelisk medborgare.
 - C. Efter gisslantagandet sitter Gilad Shalit fången i Gaza utan möjlighet till kontakt med omvärlden och förvägras sina grundläggande rättigheter enligt den gemensamma artikeln 3 i Genèvekonventionerna från 1949 och den tredje Genèvekonventionen från 1949.
 - D. Hamas har tagit på sig skulden för det pågående kvarhållandet av Gilad Shalit och hävdar att han hålls fången i överensstämmelse med den tredje Genèvekonventionen från 1949.
 - E. Internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning måste följas av samtliga parter i Mellanösternkonflikten och under alla omständigheter.
 - F. Att förtroendet mellan israeler och palestinier byggs upp är en väsentlig del i en fredsprocess som leder till en lösning med två stater som lever sida vid sida i fred och säkerhet.
 - G. En videoinspelning som spreds i oktober 2009, där den fängne soldaten håller upp en dagstidning från Gaza daterad måndagen den 14 september 2009, är det säkraste beviset för att Gilad Shalit fortfarande är vid liv.
1. Europaparlamentet kräver att sergeant Gilad Shalit omedelbart friges.
 2. Europaparlamentet uppmanar Hamas att stå vid sitt ord och ge Gilad Shalit hans rättigheter och privilegier enligt den tredje Genèvekonventionen från 1949.

Torsdagen den 11 mars 2010

3. Europaparlamentet beklagar djupt den fortsatta bristen på respekt för Gilad Shalits grundläggande mänskliga rättigheter, liksom att hans familj och de israeliska och franska myndigheterna har hindrats från att få information om hans liv och hälsa. Därför uppmanar parlamentet Hamas att omedelbart låta Internationella rödakorskommittén besöka Gilad Shalit och att tillåta honom att kommunicera med sin familj i enlighet med den tredje Genèvekonventionen från 1949.

4. Europaparlamentet betonar vikten av att framsteg görs mot en tvåstatslösning och välkomnar ett återupptagande av direkta förhandlingar mellan Israel och den palestinska myndigheten.

5. Europaparlamentet betonar att ömsesidiga förtroendeskapande åtgärder från alla sidor, inklusive att palestinska fångar frigges i ett betydande antal, kan bidra till att skapa ett konstruktivt klimat som leder till att Gilad Shalit kan släppas.

6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaterna, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Israels regering, den palestinska myndigheten samt till den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet.

Upptäckningen av våldet i Mexiko

P7_TA(2010)0067

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om upptäckningen av våldet i Mexiko

(2010/C 349 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska unionen och Mexikos förenta stater,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 12 mars 2009 om ett strategiskt partnerskap mellan EU och Mexiko,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 15 juli 2008 om ett strategiskt partnerskap mellan EU och Mexiko (KOM(2008)0447),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 30 september 2009 "Europeiska unionen och Latinamerika: Globala aktörer i partnerskap" (KOM (2009)0495),
- med beaktande av sin resolution av den 11 oktober 2007 om mord på kvinnor (kvinnomord) i Mexiko och Centralamerika samt Europeiska unionens roll i kampen mot denna företeelse,
- med beaktande av EU:s uttalande om morderna på journalisterna José Luis Romero, Valentín Valdés Espinosa och Jorge Ochoa Martínez,
- med beaktande av förklaringarna från de fem toppmöten mellan EU:s, Latinamerikas och Västindiens stats- och regeringschefer som har hållits i Rio de Janeiro (28–29 juni 1999), Madrid (17–18 maj 2002), Guadalajara (28–29 maj 2004), Wien (12–13 maj 2006) och Lima (16–17 maj 2008),

Torsdagen den 11 mars 2010

- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det fjärde toppmötet mellan EU och Mexiko i Lima den 17 maj 2008,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det nionde mötet i den gemensamma kommittén mellan EU och Mexiko i Bryssel i november 2009,
- med beaktande av artikel 122 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Mexiko och Europeiska unionen har gemensamma värderingar som kommer till uttryck i våra demokratiska och pluralistiska samhällen, som värnar om de grundläggande friheterna, de mänskliga rättigheterna, skyddet av miljön och en hållbar utveckling, samt ett gemensamt åtagande för att stärka demokratin, rättssäkerheten, kampen mot fattigdom och säkra en rättvis ekonomisk och social utveckling.
 - B. Våra demokratiska system har som uppgift och skyldighet att garantera att rättsstaten fungerar och att de mänskliga rättigheterna respekteras, och följaktligen utgör möjligheten att fullt ut åtnjuta friheterna och rätten till fysisk integritet en av grundpelarna för rättsstaten.
 - C. Orsakerna bakom våldet och den otrygga situationen i Mexiko kan inte skiljas från det strukturella fattigdomsproblemet, orättvisan och marginaliseringen, som är områden som har tappat mark sedan utbrottet av den globala ekonomiska krisen, och det krävs en övergripande strategisk utvecklingsvision på lång sikt för att förbättra den sociala sammanhållningen.
 - D. Det strategiska partnerskapet mellan EU och Mexiko banar vägen för ett närmre samarbete mellan Mexiko och EU i frågor av övergripande betydelse och framför allt för en bred dialog och bättre samordning och utbyten inom områden såsom säkerhet, mänskliga rättigheter, valreformen, regional utveckling och handels- och regleringspolitik.
 - E. Det strategiska partnerskapet ska därför omfatta ett utökat samarbete i frågor som rör mänskliga rättigheter, och båda parter har bekräftat sin vilja att nära samarbeta mot det gemensamma målet att uppnå högsta möjliga standarder på området för mänskliga rättigheter.
 - F. Mexiko deltar i alla regionala och internationella organisationer och har undertecknat alla internationella avtal på området för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, vilka naturligtvis inbegriper kampen mot våldet mot kvinnor. Landet har en positiv inställning till lagstiftning för att uppnå jämställdhet mellan könen.
 - G. Samarbetsprogrammet mellan EU och Mexiko på området för mänskliga rättigheter trädde i kraft 2008 inom ramen för programmet om bilateralt samarbete mellan EU och Mexiko för perioden 2007–2013 och har som prioritet att förebygga våld mot kvinnor och främja kvinnors rättigheter, med hjälp av specifika program i detta avseende.
 - H. Inrättandet av det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, som har som prioritet att stödja avskaffandet av våldet mot kvinnor och barn, främja de offentliga säkerhetsstyrkornas respekt för de mänskliga rättigheterna och stödja kampen mot diskrimineringar och införandet av internationella standarder på det rättsliga området och på området för mänskliga rättigheter.
 - I. Mexiko har drabbats av en upptrappning av våldet som främst orsakas av narkotikahandeln, framför allt i gränsområdet till USA. Handeln är i första hand en konsekvens av rivaliteten mellan kriminella grupper när det gäller kontrollen av försörjningen av den enorma amerikanska marknaden, i fråga om produktion och handel, och i andra hand av den mexikanska regeringens insatser för att få stopp på denna situation.
 - J. Regeringen har utarbetat en mycket viktig plan på området för hälsa, utbildning och social sammanhållning, och den politiska strategin för att återta kontrollen över Ciudad Juárez har förstärkts. Planen med en finansiering på 200 miljoner euro kommer att bidra till att avlägsna de sociala orsakerna till våldet, men det är trots detta nödvändigt att fördubbla insatserna i denna riktning.

Torsdagen den 11 mars 2010

- K. Den mexikanska regeringen har visat sitt bestämda engagemang för att förbättra säkerhetssituationen i landet, bland annat genom att avsevärt öka anslagen till säkerhetsstyrkorna och genom en reform av de offentliga säkerhetsinstitutionerna i syfte att effektivisera rättsväsendet och upprätthållandet av lagen och därmed bättre kunna bekämpa den organiserade brottsligheten.
- L. Mexiko är enligt Internationella journalistförbundet ett av de farligaste platserna i världen för journalister, med minst 53 mördade journalister sedan år 2000, och 13 enbart 2009, vilket också framgår av rapporterna från Mexikos nationella människorättskommission.
- M. Trakasserierna och hoten är vanliga mot medlemmar av organisationer som arbetar för att skydda och främja de mänskliga rättigheterna, och många av de inledande utredningarna av misshandel och mord av människorättsaktivister drabbas av oskäligen förseningar på statlig och federal nivå.
- N. Internationella och nationella människorättorganisationer har fört fram klagomål om kränkningar av de mänskliga rättigheterna i samband med säkerhetsstyrkornas agerande.
1. Europaparlamentet delar de mexikanska myndigheternas oro över upptrappningen av våldet, och uttrycker sin solidaritet med det mexikanska folket i kampen mot narkotikahandeln.
 2. Europaparlamentet uttrycker sitt djupa deltagande och sin solidaritet med offrens familjer och vänner och med det mexikanska folket, som uppmanas att fortsätta kampen för att upprätthålla det demokratiska systemet och rättsstaten.
 3. Europaparlamentet stöder den mexikanska regeringens beslutsamhet att bekämpa den organiserade och brottsliga narkotikahandeln, och uttrycker sin djupa oro över upptrappningen av våldet i förbindelse med narkotikahandeln och över den bristande respekten inför alla myndigheter och den känsla av straffrihet som narkotikakartellerna uppvisar, särskilt i de mexikanska stater som är belägna nära gränsen mot USA.
 4. Europaparlamentet fördömer alla former av våld, särskilt våldet och de konstanta dödshoten mot aktivister som verkar för de mänskliga rättigheterna i Mexiko och efterlyser en utökning av insatserna från de mexikanska myndigheternas sida för att försvara och säkra rättsligt och personligt skydd för dessa organisationer. Parlamentet uppmanar också att EU på ett effektivt sätt tillämpa riktlinjerna för att skydda människorättsaktivister.
 5. Europaparlamentet uppmanar de mexikanska myndigheterna att fortsätta insatserna för att stärka den institutionella ramen, och att främst uppmärksamma kvinnor som drabbas särskilt hårt av våldet. Parlamentet anser att det ligger på regeringens ansvar att bekämpa dessa kvinnomord och att försäkra sig om att förövarna och deras medbrottslingar ställs inför rätta, och att samtidigt se till att effektiva åtgärder för att förebygga sådana brott även i fortsättningen tillämpas.
 6. Europaparlamentet fördömer i detta sammanhang våldet mot och morderna på mediearbetare, och stöder de behöriga myndigheternas alla insatser för att identifiera, fängsla och ställa de ansvariga för dessa brott inför rätta. Parlamentet välkomnar den mexikanska lagstiftarens antagande av lagstiftningsåtgärder och institutionella åtgärder i syfte att garantera yttrandefriheten och säkerheten för journalister.
 7. Europaparlamentet rekommenderar i detta avseende den mexikanska regeringen att fortsätta insatserna för att stärka rättsstaten, i syfte att hantera några av de strukturella problem som ligger bakom kränkningarna av de mänskliga rättigheterna, och framför allt den strukturella reformen. Parlamentet påpekar i detta avseende betydelsen av ett oberoende rättsväsende för att garantera opartiskhet och en beslutsam kamp mot straffrihet.
 8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas regeringar att inom ramen för sina bilaterala förbindelser med Mexiko och inom EU-institutionerna fördubbla sitt stöd för de mänskliga rättigheterna genom samarbetsprogram och finansiella och tekniska medel. Parlamentet kräver också en ökning av budgetanslagen för att bidra till arbetet med att stärka och reformera de rättsliga organen, polisen och åklagarmyndigheten så att de kan åtala och straffa de ansvariga, och införandet av effektiva system för att skydda vittnen samt offren och deras familjer.

Torsdagen den 11 mars 2010

9. Europaparlamentet lägger tonvikten vid främjandet av en effektiv multilateralism och stärkandet av FN:s fredsskapande och fredsbevarande kapacitet och dess förmåga att säkra respekten för de mänskliga rättigheterna, i samarbetet med den mexikanska regeringen, för att samtidigt angripa de gemensamma hoten mot fred och säkerhet, med stöd av den internationella rättsliga ramen, vilket också inbegriper narkotikahandeln, vapenhandeln, den organiserade brottsligheten, terrorismen och människohandeln i linje med Limaförklaringen.

10. Europaparlamentet betonar att det strategiska partnerskapet måste betraktas som en möjlighet att diskutera hur klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i samtliga avtal som ingås av de båda parterna kan fungera på bästa sätt, och som en möjlighet att bedöma hur klausulen uppfylls - inbegripet utvecklingen av dess positiva dimension - med hänsyn till att de mänskliga rättigheterna och demokratin är väsentliga värderingar.

11. Europaparlamentet anser att ungdomarnas sociala integration är en av de grundläggande förutsättningarna för deras erkännande av det demokratiska systemet, och att deras frustrering är en av de orsaker som i högsta grad bidrar till våldet, och därför måste EU:s samarbete intensifieras på området för social sammanhållning. Parlamentet uppmanar de mexikanska myndigheterna att anslå nödvändiga resurser för att hjälpa ungdomarna att finna en plats i samhället och att anta program för förebyggande, rehabilitering och social återanpassning av narkomaner.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Mexikos regering att föra upp säkerheten och konsolideringen av styrelseformerna och institutionerna som prioriterade områden i den första prioriterade sektorn (social sammanhållning) vid halvtidsöversynen (2007–2013) av instrumentet för utvecklingssamarbete.

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaterna, Amerikanska samarbetsorganisationen (OEA), den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika och Mexikos förenta staters president och kongress.

Koreas lagligförklarande av dödsstraffet

P7_TA(2010)0068

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om Republiken Koreas lagligförklarande av dödsstraffet

(2010/C 349 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om avskaffandet av dödsstraffet och behovet av ett omedelbart moratorium mot avrättningar i de länder där dödsstraffet fortfarande tillämpas,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 62/149 av den 18 december 2007, vilken uppmanar till ett moratorium mot tillämpningen av dödsstraffet (om rapporten från det tredje utskottet (A/62/439/Add.2)),
- med beaktande av den reviderade och uppdaterade versionen av EU:s riktlinjer om dödsstraff, som antogs av rådet den 3 juni 1998,
- med beaktande av slutförklaringen från den fjärde världskongressen mot dödsstraff som ägde rum i Genève den 24–26 februari 2010, vilken uppmanar till ett universellt avskaffande av dödsstraffet,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Europeiska unionen engagerar sig starkt för avskaffandet av dödsstraffet och strävar efter att alla länder ska acceptera denna princip.

Torsdagen den 11 mars 2010

- B. Den 25 februari 2010 fastställde Sydkoreas författningsdomstol med en majoritet av fem röster mot fyra att dödsstraffet är författningsenligt. Men domarna underströk också att frågan om huruvida dödsstraffet bör bibehållas eller avskaffas bör debatteras i nationalförsamlingen och inte i författningsdomstolen.
- C. Författningsdomstolen fattade sitt beslut efter en omröstning med fem röster för och fyra röster mot. År 1996 fastställde den sitt beslut med sju röster för och två röster mot.
- D. Författningsdomstolen fattade sitt beslut till följd av en petition från en 72-årig sydkorean som förklarats skyldig till ett mord på fyra turister 2007, och som hävdade att dödsstraffet stred mot hans författningsenliga rätt till värdighet.
- E. Sydkorea har över 55 fångar med bekräftade dödsdomar.
- F. Den senaste avrättningen i Sydkorea ägde rum i december 1997. Under den då nyttillträdde presidenten Kim Dae Jung, som själv dömdes till döden 1980 och sedan benådades, tillämpades inte dödsstraffet, och Sydkorea har under de senaste 13 åren tillhört den grupp länder som inte tillämpar dödsstraffet i praktiken.
- G. År 2006 lade den nationella människorättskommissionen fram ett lagförslag om att avskaffa dödsstraffet.
- H. Den 18 december 2007 antog FN:s generalförsamling med stor majoritet en resolution där man uppmanade länder som tillämpar dödsstraffet att införa ett moratorium mot avrättningar i syfte att avskaffa dödsstraffet, vilket upprepades i en resolution av den 18 december 2008.
1. Europaparlamentet konstaterar att Sydkorea inte har genomfört några avrättningar sedan 1998, vilket betyder att landet har avskaffat dödsstraffet i praktiken, och parlamentet gläder sig åt det förbättrade skyddet för och främjandet av mänskliga rättigheter i landet.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin djupa besvikelse över Sydkoreas författningsdomstols beslut att bibehålla dödsstraffet, men konstaterar att beslutet antogs med en mycket liten majoritet till skillnad från 1996 års beslut som antogs med sju röster mot två.
 3. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för de rörelser som kämpar för ett avskaffande av dödsstraffet i Sydkorea.
 4. Europaparlamentet upprepar sitt generella motstånd mot dödsstraffet, som strider mot det moderna straffrättssystemet och som, i motsats till vad många tror, inte minskar antalet brott.
 5. Europaparlamentet uppmanar Sydkorea att införa ett moratorium mot alla avrättningar till dess att landets parlament har antagit en lag om att avskaffa dödsstraffet.
 6. Europaparlamentet uppmanar Sydkoreas regering att stödja FN:s resolution om avskaffandet av dödsstraffet och att ställa sig bakom eller rösta för en resolution som ska läggas fram för generalförsamlingen.
 7. Europaparlamentet konstaterar med glädje att en klar majoritet av världens länder, vilket motsvarar två tredjedelar av det internationella samfundet, nu helt har avskaffat dödsstraffet i sin lagstiftning eller i praktiken infört moratorium mot avrättningar.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, Sydkoreas regering samt Sydkoreas nationella människorättskommission.
-

Tisdagen den 9 mars 2010

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Fördelning av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster (Fisim) för att fastställa bruttonationalinkomsten (BNI) *

P7_TA(2010)0041

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till rådets beslut om fördelning av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster (Fisim) för att fastställa den bruttonationalinkomst (BNI) som ska användas för Europeiska gemenskapens budget och dess egna medel (KOM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))

(2010/C 349 E/21)

(Särskilt lagstiftningsförfarande: samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0238),
 - med beaktande av artikel 2.7 andra stycket i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾ och artikel 2.7 andra stycket i rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0022/2010).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

Tisdagen den 9 mars 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till beslut

Artikel 2

Artikel 2

utgår

Fördelningen av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster enligt artikel 1 ska tillämpas för beslut 2000/597/EG, Euratom från och med den 1 januari 2005 till och med den 31 december 2006.

Ändring 2

Förslag till beslut

Artikel 3

Fördelningen av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster enligt artikel 1 ska tillämpas för beslut nr 2007/436/EG, Euratom från och med den **1 januari 2007**.

Fördelningen av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster enligt artikel 1 ska tillämpas för beslut nr 2007/436/EG, Euratom från och med den **1 januari 2010**.

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Tyskland – uppsägningar

P7_TA(2010)0042

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))

(2010/C 349 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0007 – C7-0011/2010),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0020/2010), och av följande skäl:
- A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 9 mars 2010

- B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
- C. Tyskland har ansökt om stöd med anledning av uppsägningar inom bilindustrin, vilka genomfördes i ett företag – Karmanngruppen ⁽¹⁾.
- D. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen.
 3. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionen bör göra allt den kan för att hantera följderna av den globala ekonomiska och finansiella krisen. Parlamentet betonar den roll som Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
 4. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagsiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina förslag till utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, liksom i sina årsrapporter, inkludera exakt information om den kompletterande finansiering som erhållits från Europeiska socialfonden (ESF) och andra strukturfonder.
 6. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inte systematiskt ska överföra betalningsbemyndiganden från ESF, eftersom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister.
 7. Europaparlamentet betonar att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet noterar att den nya kommissionens förslag till beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter avser en ansökan från en enda medlemsstat, vilket är i linje med Europaparlamentets önskemål.
 9. Europaparlamentet godkänner det beslut som bifogas denna resolution.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att underteckna beslutet tillsammans med rådets ordförande och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EGF/2009/013 DE/Karmann.

Tisdagen den 9 mars 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter upprättades för att ge kompletterande stöd till uppsagda arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av större strukturella förändringar i världshandelsmönstren och hjälpa dem att återintegrera sig på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett högsta belopp på 500 miljoner EUR per år.
- (4) Tyskland lämnade den 13 augusti 2009 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar inom bilindustrin och kompletterade ansökan med upplysningar för perioden fram till den 23 oktober 2009. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 6 199 341 EUR tas i anspråk från fonden.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att ge ekonomiskt stöd med anledning av Tysklands ansökan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla 6 199 341 EUR i åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 9 mars 2010

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Litauen – uppsägningar

P7_TA(2010)0043

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))

(2010/C 349 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0008 – C7-0012/2010),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0021/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
 - C. Litauen har ansökt om stöd med anledning av uppsägningar inom kylskåpstillverkningssektorn som genomfördes i ett företag – aktiebolaget Snaigė – och två av företagets underleverantörer ⁽³⁾.
 - D. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2009/010 LT/Snaigė.

Tisdagen den 9 mars 2010

3. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen bör göra allt den kan för att hantera följderna av den globala ekonomiska och finansiella krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
4. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina förslag till utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, liksom i sina årsrapporter, inkludera exakt information om den kompletterande finansiering som erhållits från Europeiska socialfonden (ESF) och andra strukturfonder.
6. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inte systematiskt ska överföra betalningsbemyndiganden från ESF, eftersom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister.
7. Europaparlamentet anser att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och av dess finansiering bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
8. Europaparlamentet noterar att den nya kommissionens förslag till beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter avser en ansökan från en enda medlemsstat, vilket är i linje med Europaparlamentets önskemål.
9. Europaparlamentet godkänner det beslut som bifogas denna resolution.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tisdagen den 9 mars 2010

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter upprättades för att ge kompletterande stöd till uppsagda arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av större strukturella förändringar i världshandelsmönstren och hjälpa dem att återintegrera sig på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett högsta belopp på 500 miljoner EUR per år.
- (4) Litauen lämnade den 23 juli 2009 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget i aktiebolaget Snaigė och två av dess underleverantörer. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 258 163 EUR tas i anspråk från fonden.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att ge ekonomiskt stöd med anledning av Litauens ansökan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla 258 163 EUR i åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 9 mars 2010

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Litauen – byggbranschen

P7_TA(2010)0044

Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))

(2010/C 349 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0009 – C7-0013/2010),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7 0019/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
 - C. Litauen har begärt stöd från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter med anledning av uppsägningar i 128 företag inom byggsektorn ⁽³⁾.
 - D. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2009/017 LT/Byggande av hus.

Tisdagen den 9 mars 2010

3. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen bör göra allt den kan för att hantera följderna av den globala ekonomiska och finansiella krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en avgörande roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
4. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina förslag till utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, liksom i sina årsrapporter, inkludera exakt information om den kompletterande finansiering som erhållits från Europeiska socialfonden (ESF) och andra strukturfonder.
6. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inte systematiskt ska överföra betalningsbemyndiganden från ESF, eftersom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister.
7. Europaparlamentet anser att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och av dess finansiering bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
8. Europaparlamentet noterar att den nya kommissionens förslag till beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter avser en ansökan från en enda medlemsstat, vilket är i linje med Europaparlamentets önskemål.
9. Europaparlamentet godkänner det beslut som bifogas denna resolution.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tisdagen den 9 mars 2010

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter upprättades för att ge kompletterande stöd till uppsagda arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av större strukturella förändringar i världshandelsmönstren och hjälpa dem att återintegrera sig på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett högsta belopp på 500 miljoner EUR per år.
- (4) Den 23 september 2009 lämnade Litauen in en ansökan om stöd från fonden med anledning av uppsägningar inom byggnadsindustrin. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 1 118 893 EUR tas i anspråk från fonden.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att ge ekonomiskt stöd med anledning av Litauens ansökan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla 1 118 893 EUR i åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 9 mars 2010

Tilläggsprotokoll till samarbetsavtalet om skydd av Nordostatlantens kuster och vatten mot föroreningar ***

P7_TA(2010)0045

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till rådets beslut om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av tilläggsprotokollet till samarbetsavtalet om skydd av Nordostatlantens kuster och vatten mot föroreningar (KOM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE))

(2010/C 349 E/25)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2009)0436),
 - med beaktande av artiklarna 175.1 och 300.2, första stycket och artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0163/2009),
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
 - med beaktande av artiklarna 196.2 och 218.6, andra stycket, led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0009/2010).
1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av tilläggsprotokollet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte *I**

P7_TA(2010)0048

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte (KOM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD))

(2010/C 349 E/26)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0268),

Tisdagen den 9 mars 2010

- med beaktande av artiklarna 251.2, 37 och 152.4 b i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0035/2009),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3, 43.2 och 168.4 b i fördraget om Europeiska unionens fördragssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 6 oktober 2009 ⁽¹⁾,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0082/2009).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen
2. Europaparlamentet godkänner uttalandet av parlamentet, rådet och kommissionen och riktar uppmärksamheten på kommissionens uttalanden, vilka är bifogade till resolutionen och kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens offentliga tidning*.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2009, s. 121.

P7_TC1-COD(2009)0077

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 mars 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 438/2010.)

Tisdagen den 9 mars 2010

BILAGA

Uttalande från kommissionen:

Kommissionen avser att föreslå en översyn av förordning (EG) nr 998/2003 i dess helhet före den 30 juni 2011 och i synnerhet frågorna kring delegerade akter och genomförandakter.

Uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Europaparlamentet, rådet och kommissionen förklarar att bestämmelserna i denna förordning inte ska påverka institutionernas eventuellt kommande ståndpunkter när det gäller genomförandet av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller enskilda lagstiftningsakter som innehåller sådana bestämmelser.

Uttalande av kommissionen om meddelande om delegerade akter

Europeiska kommissionen noterar att Europaparlamentet och rådet anser att man vid anmälan av delegerade akter, förutom när lagstiftningsakter kräver ett skyndsamt förfarande, ska beakta lediga perioder (vinter, sommar och val till Europaparlamentet), för att Europaparlamentet och rådet ska kunna utöva sina befogenheter inom de tidsfrister som fastslagits i den berörda rättsakten, och är beredd att handla i överensstämmelse härmed.

Fri rörlighet för personer med visering för längre vistelse *I**

P7_TA(2010)0049

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 när det gäller rörlighet för personer med visering för längre vistelse (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD))

(2010/C 349 E/27)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0091),
- med beaktande av artiklarna 251.2, 62.2 a och 62.3 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0076/2009),
- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0090),
- med beaktande av artiklarna 67 och 63.3 punkt 1, led 3 a i EG-fördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0107/2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3, 77.2 b och c och 79.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,

Tisdagen den 9 mars 2010

- med beaktande av de utfästelser som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 24 februari 2010 om att Europaparlamentets ståndpunkt ska godkännas i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0015/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet anser att förfarande 2009/0025(COD) förfallit till följd av att innehållet i kommissionens förslag (KOM(2009)0090) och tillhörande förslag till betänkande införlivats i förfarande 2009/0028(COD).
 3. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets uttalande bifogat till denna resolution.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2009)0028

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 mars 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller rörlighet för personer med visering för längre vistelse

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 265/2010.)

BILAGA

UTKAST TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS UTTALANDE

”Rådet och Europaparlamentet är medvetna om betydelsen av övergripande och samstämda regler på EU-nivå vilka säkrar en hög skyddsnivå för personuppgifter som behandlas i andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Om ytterligare, betydande förseningar skulle uppstå och genomförandet av SIS II skulle få skjutas upp till efter 2012 uppmanar Europaparlamentet och rådet kommissionen att lägga fram de lagstiftningsförslag om ändring av de relevanta bestämmelserna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet som behövs för att skyddsnivån för personuppgifter som registreras i Schengens informationssystem ska hålla samma standard som i SIS II.”

Onsdagen den 10 mars 2010

Årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter *I**

P7_TA(2010)0052

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter (KOM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD))

(2010/C 349 E/28)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0083),
 - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 44.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0074/2009),
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
 - med beaktande av artiklarna 294.3 och 50.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 15 juli 2009 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0011/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet begär en allmän översyn av det fjärde och sjunde bolagsrättsdirektivet 2010.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 317, 23.12.2009, s. 67.

Onsdagen den 10 mars 2010

P7_TC1-COD(2009)0035

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 mars 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/.../EU om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 50.1,
- med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,
- i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I slutsatserna från mötet den 8–9 mars 2007 betonade Europeiska rådet att minskad administration är en viktig åtgärd för att stimulera Europas ekonomi och att kraftfulla gemensamma insatser är nödvändiga för att minska den administrativa bördan inom EU.
- (2) Förenklad redovisning har ansetts var en av nyckelområdena som kan leda till att det administrativa arbetet kan underlättas för företag i gemenskapen.
- (3) I kommissionens meddelande om ett förenklat företagsklimat på områdena bolagsrätt, redovisning och revision identifieras eventuella ändringar av rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽³⁾ och möjligheten för medlemsstaterna att undanta mikroenheter från skyldigheten att upprätta årsbokslut enligt direktivet.
- (4) I kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽⁴⁾ definieras mikroföretag samt små och medelstora företag. Samråden med medlemsstaterna indikerar dock att tröskelvärdena för mikroföretag i den rekommendationen eventuellt är för höga för redovisningsändamål. En undergrupp till mikroföretag, så kallade mikroenheter, bör därför införas för sådana företag som har ett lägre tröskelvärde för balansomslutningen och nettoomsättningen än de tröskelvärden som gäller för mikroföretag.
- (5) Mikroenheter är oftast verksamma på lokal eller regional nivå och har ingen eller liten gränsöverskridande verksamhet och små resurser för att uppfylla krävande lagstiftning. Mikroenheter spelar dessutom en viktig roll när det gäller att skapa nya arbetstillfällen, främja forskning och utveckling och skapa ny ekonomisk verksamhet.
- (6) Mikroenheter är dock ofta underkastade samma rapporteringsbestämmelser som stora företag. Bestämmelserna utgör för mikroheterna en börda som inte står i proportion till deras storlek och är således orimlig för de minsta företagen jämfört med större företag. Det bör därför vara möjligt att undanta mikroenheter från skyldigheten att upprätta årsbokslut även om sådana bokslut utgör statistiskt underlag. **Ett minimikrav bör dock vara att mikroheterna även fortsättningsvis åläggs upprätta förteckningar över företagets affärstransaktioner och finansiella situation, varefter medlemsstaterna sedan fritt får lägga till ytterligare skyldigheter.**

⁽¹⁾ EUT C 317, 23.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 mars 2010.

⁽³⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 124, 20.5.2003, s. 36.

Onsdagen den 10 mars 2010

- (7) Högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor uppmanade i sitt yttrande av den 10 juli 2008 att medlemsstaterna så snart som möjligt skulle ges möjlighet att undanta mikroenheter från skyldigheten att upprätta årsbokslut enligt direktiv 78/660/EEG.
- (8) Europaparlamentet uppmanade kommissionen i sin resolution av den 18 december 2008 om redovisningsskyldigheter för små och medelstora företag, framför allt mikroenheter⁽¹⁾, att lägga fram ett lagstiftningsförslag som ger medlemsstaterna möjlighet att undanta mikroenheter från tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG.
- (9) *Eftersom de tröskelsvärden som fastställts i detta direktiv får helt olika följder från en medlemsstat till en annan när det gäller antalet företag som omfattas av dess tillämpning och eftersom mikroenheternas verksamhet inte har någon inverkan på den gränsöverskridande handeln och den inre marknadens funktionssätt, bör medlemsstaterna ta hänsyn till denna skillnad i inverkan då direktivet genomförs på nationell nivå.*
- (10) *Eftersom det är absolut nödvändigt att garantera insyn också när det gäller mikroenheter, för att se till att de är öppna och har tillträde till finansmarknaderna, bör medlemsstaterna beakta de egna marknadernas specifika villkor och behov när de genomför direktiv 78/660/EEG.*
- (11) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att underlätta det administrativa arbetet för mikroenheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (12) Direktiv 78/660/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 78/660/EEG

I direktiv 78/660/EEG ska följande artikel införas:

”Artikel 1a

1. Medlemsstaterna får, **om de bibehåller kravet att upprätta förteckningar över företagets affärstransaktioner och finansiella situation**, föreskriva om möjlighet till undantag från skyldigheterna enligt detta direktiv för företag som på balansdagen inte överskrider gränsvärdena i två av följande tre kriterier:

- a) Total balansräkning på 500 000 EUR.
- b) Nettoomsättning på 1 000 000 EUR.
- c) Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret på 10 personer.

2. Om ett företag på balansdagen överskrider gränsvärdena i två av de tre kriterierna som fastställs i punkt 1 två räkenskapsår i följd får företaget inte längre åtnjuta det undantag som avses i den punkten.

⁽¹⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 58.

Onsdagen den 10 mars 2010

Om ett företag på balansdagen har upphört att överskrida gränsvärdena i två av de tre kriterierna som fastställs i punkt 1 får företaget åtnjuta det undantag som avses i den punkten, förutsatt att företaget inte har överskridit dessa gränsvärden under två räkenskapsår i följd.

3. När det gäller medlemsstater som inte har infört euron ska beloppen i nationell valuta motsvarande de belopp som anges i punkt 1, för alla direktiv som fastställer dessa belopp, beräknas genom tillämpning av den växelkurs som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* dagen för respektive direktivs ikraftträdande.

4. Den balansräkning som avses i punkt 1 a ska antingen utgöras av de tillgångar som avses under punkterna A–E 'tillgångar' i artikel 9 eller de tillgångar som avses i punkterna A–E i artikel 10."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv om och när de beslutar att tillämpa den möjlighet som fastställts i artikel 1a i direktiv 78/660/EEG, **och då ta hänsyn till den situation som råder på nationell nivå när det gäller antalet företag som omfattas av de tröskelvärden som fastställts i den artikeln.** De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 349 E/18	Fallet Gilad Shalit Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om Gilad Shalit	91
2010/C 349 E/19	Upptrappningen av våldet i Mexiko Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om upptrappningen av våldet i Mexiko	92
2010/C 349 E/20	Koreas lagligförklarande av dödsstraffet Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2010 om Republiken Koreas lagligförklarande av dödsstraffet ...	95

III Förberedande akter

Europaparlamentet

Tisdagen den 9 mars 2010

2010/C 349 E/21	Fördelning av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster (Fisim) för att fastställa bruttonationalinkomsten (BNI) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till rådets beslut om fördelning av indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster (Fisim) för att fastställa den bruttonationalinkomst (BNI) som ska användas för Europeiska gemenskapens budget och dess egna medel (KOM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))	97
2010/C 349 E/22	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Tyskland – uppsägningar Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))	98
	BILAGA	100
2010/C 349 E/23	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Litauen – uppsägningar Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))	101
	BILAGA	102
2010/C 349 E/24	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Litauen – byggbranschen Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))	104
	BILAGA	105

2010/C 349 E/25	Tilläggsprotokoll till samarbetsavtalet om skydd av Nordostatlantens kuster och vatten mot föroreningar *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till rådets beslut om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av tilläggsprotokollet till samarbetsavtalet om skydd av Nordostatlantens kuster och vatten mot föroreningar (KOM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE)) 107
2010/C 349 E/26	Djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte (KOM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD)) 107 P7_TC1-COD(2009)0077 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 mars 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte 108 BILAGA 109
2010/C 349 E/27	Fri rörlighet för personer med visering för längre vistelse ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 när det gäller rörlighet för personer med visering för längre vistelse (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) 109 P7_TC1-COD(2009)0028 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 mars 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller rörlighet för personer med visering för längre vistelse 110 BILAGA 110
Onsdagen den 10 mars 2010	
2010/C 349 E/28	Årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 mars 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter (KOM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD)) 111 P7_TC1-COD(2009)0035 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 mars 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/.../EU om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter 112

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
***	Samtyckesförfarandet
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ¶.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV